

ΕΦΑΡΜΟΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΔΕΛΗΚΩΣΤΟ- ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ- ΤΣΙΚΡΙΚΑΣ

Περιεχόμενο μαθήματος: διαγνωστική δίκη σε πρώτο βαθμό, αναγκαστική εκτέλεση ... απαράδεκτοι, αβάσιμοι ισχυρισμοί; Και μετά στην δίκη των ενδίκων μέσων [**νέοι (πραγματικοί) ισχυρισμοί σε δευτεροβάθμιο δικαστήριο**; Αν κάποιος ισχυρισμός απορρίφθηκε ως απαράδεκτος μπορεί να προβληθεί εκ νέου και με ποιες προϋποθέσεις;]. Απλή και αναγκαία ομοδικία, ποιος ασκεί ένδικα μέσα και επηρεάζεται η θέση των υπολοίπων απλών ή αναγκαίων ομοδίκων; Αναγκαστική εκτέλεση: επιδεικασθείσα απαίτηση, ενεργητική νομιμοποίηση [μπορεί η εκτελεστικότητα να υπερβαίνει κατά τα υποκειμενικά της όρια τους συγκεκριμένους διαδίκους] αλλά και η ανακοπή, πώς και για ποιους λόγους λειτουργεί. Το θέμα του δεδicasμένου [το δεδicasμένο αποκλείει κάποιους λόγους ανακοπής]. Παρά χρήμα απόδειξη.

Περιεχόμενα

Φλώρα.....	Σφάλμα! Δεν έχει οριστεί σελιδοδείκτης.
ΤΣΙΚΡΙΚΑΣ.....	20
ΔΕΛΗΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.....	42

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

2/3/2023

Πρακτικό νο.1:

Ο Α άσκησε αγωγή κατά των Β και Γ με αίτημα την καταδίκη τους εις ολόκληρον στην καταβολή ποσού 300.000 ευρώ λόγω αδιοπραξίας. Ο Β με τις προτάσεις του ισχυρίσθηκε ότι αποκλειστικά υπαίτιος της ζημίας είναι ο ίδιος ο Α, ενώ ο Γ ερημοδίκησε. Το δικαστήριο, συνεπεία της ερημοδικίας του Γ έκανε δεκτή την αγωγή και ως προς τους δύο εναγομένους. **Η απόφαση δημοσιεύθηκε 20-06-2020.** Κανένας από τους διαδίκους δεν επέδωσε την απόφαση.

Ο Β άσκησε έφεση κατά του Α παραπονούμενος για εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων λόγω της οποίας κρίθηκε αποκλειστικά υπαίτιος της ζημίας και, επικουρικά, προέβαλε τον ισχυρισμό ότι ο Α είναι συνυπαίτιος κατά ποσοστό τουλάχιστον 70%. Το Εφετείο δέχθηκε ως εν μέρει βάσιμο τον ισχυρισμό του Β και ως εκ τούτου μείωσε το ποσό της αποζημίωσης κατά 30%. Ο Α θεωρεί ότι το Εφετείο **δεν αξιολόγησε ορθά τα αποδεικτικά μέσα**, συγκεκριμένα ότι αξιολόγησε ως πιο αξιόπιστη την ένορκη βεβαίωση που προσκόμισε ο Β προς απόδειξη του ισχυρισμού του για την συνυπαιτιότητα σε σύγκριση με την έκθεση του τεχνικού συμβούλου που ο ίδιος (ο Α) προσκόμισε στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, **το περιεχόμενο της οποίας παραμόρφωσε**, και σκέφτεται να ασκήσει αναίρεση κατά της απόφασης για τον λόγο αυτόν.

Ο Α στις 10-06-2022, επιδίδει αυτήν στον Γ, ο οποίος ασκεί έφεση στις 27.06.2022. Στη συνέχεια ο Α επιδίδει στον Γ επιταγή προς εκτέλεση και επιβάλλει κατάσχεση σε ακίνητό του.

Ο Α με εκτελεστό τίτλο την απόφαση του Εφετείου επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β και κατάσχει εις χείρας του εργοδότη του Ε την απαίτηση των μισθών του.

Ερωτάται:

- 1) Είναι ορθή η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ως προς τον Β;
- 2) Προβλήθηκε παραδεκτά στο Εφετείο από τον Β ο ισχυρισμός περί συνυπαιτιότητας;
- 3) Είναι νόμιμος ο λόγος για τον οποίο ο Β σκέφτεται να ασκήσει αναίρεση; Θα μπορούσε να θεμελιωθεί άλλος λόγος αναίρεσης;
- 4) Είναι παραδεκτή η έφεση που ασκήθηκε από τον Γ;
- 5) Με ποιο ένδικο βοήθημα, για ποιο λόγο και εντός ποιας προθεσμίας μπορεί να αμυνθεί ο Γ κατά της επισπευδόμενης εναντίον του διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης;
- 6) Νομιμοποιείται ο Ε να ζητήσει ακύρωση της επιβληθείσας εις χείρας του αναγκαστικής κατάσχεσης;

Απαντήσεις:

1) Περιπτώσεις ομοδικίας: έχουμε απλή ομοδικία εδώ[74ΚΠολΔ]. Στην απλή ομοδικία υπάρχουν 2 παράλληλες δίκες και οι πράξεις του ενός ούτε οφελούν ούτε βλάπτουν τον άλλον. Βέβαια ήταν άρνηση, ανεξάρτητα από την ερημοδικία του Γ.

Απλή ομοδικία + ερημοδικία → ναι πράγματι αν ερημοδικήσει ο εναγόμενος ενώ έχει ορθά κλητευτεί, οι ισχυρισμοί του αντιδίκου του θεωρούνται ομολογημένοι κατά το 271. Όμως όταν έχουμε απλή ομοδικία, θεωρούνται ομολογημένοι οι ισχυρισμοί ΜΟΝΟ ως προς το σκέλος εκείνου του διαδίκου που ερημοδίκησε. Έτσι, οι ισχυρισμοί του ενός (εδώ η ερημοδικία του ενός) δεν επηρεάζει την θέση του άλλου. Ο Β δεν επηρεάζεται από την ερημοδικία του Γ και έτσι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δεν έπρεπε να κάνει δεκτή την αγωγή ΚΑΙ ως προς αυτόν.

2) ΚΠολΔ 527- προβολή νέων ισχυρισμών; Συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις του άρθρου 527; Μόνο το 4 θα μπορούσαμε να δεχθούμε. Διαφορετικά, είναι απαράδεκτη.

- ο τι εννοεί το 527 με νέο πραγματικό ισχυρισμό; Διακρίνονται σε αγωγικούς ισχυρισμούς που έχει ο ενάγων, και αυτά που ισχυρίζεται ο εναγόμενος που ονομάζονται ενστάσεις ή άρνηση. Άρα το 527, σε ποιους πραγματικούς νέους ισχυρισμούς αναφέρεται; ΣΤΙΣ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ, διότι δεν μπορεί να αναφέρεται στους αγωγικούς, αφού δεν μπορεί να μεταβληθεί η βάση της αγωγής [224 για τον 1° βαθμό και στο α. 526 είναι απαράδεκτη κάθε μεταβολή της βάσης της αγωγής]. Άρα δεν μπορεί να αναφέρεται στους αγωγικούς ισχυρισμούς. Επίσης δεν μπορεί να αναφέρεται στην άρνηση. Δεν μπορεί ο εναγόμενος για πρώτη φορά στο εφετείο να προβάλει άρνηση-261 ΚΠολΔ. Αν αυτός δεν μιλήσει στον πρώτο βαθμό, κινδυνεύει να θεωρηθεί από το δικαστήριο ότι ομολογεί την ιστορική βάση της αγωγής. Άρα το 527, δεν μπορεί να αφορά αγωγικούς και άρνηση αλλά ενστάσεις και αντενστάσεις. Όταν οι πραγματικοί ισχυρισμοί έχουν αυτοτέλεια, θεωρούνται ενστάσεις, αλλιώς άρνηση. → ΑΥΤΟ έχει τεράστια σημασία σχετικά με την ΑΝΑΙΡΕΣΗ.

Ουσιαστικά η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι η εξής: η ένσταση συνυπαιτιότητας δεν μπορεί να προβληθεί δευτεροβαθμώς αν δεν έχει προβληθεί στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Στο δευτεροβάθμιο μπορεί να προβάλλει ΝΕΟΥΣ ισχυρισμούς μόνο ο εφεσίβλητος χωρίς περιορισμό (και άρα όχι ο εκκαλών που έχουμε εδώ) αλλά και ο εκκαλών μόνο αν πρόκειται για οψιγενές περιστατικό, για προνομιακό, μη προβληθέντες από δικαιολογημένη αιτία ή αν αποδεικνύονται παραχρήμα. Η ένσταση συνυπαιτιότητας δεν ανήκει κάπου εδώ και μάλιστα αποτελεί νέο αγωγικό ισχυρισμό που ενέχει κίνδυνο μεταβολής της αγωγής και έτσι είναι απαράδεκτος.

- ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ: Συμπληρωματικό ερώτημα: πχ. και προσκόμισε αποδεικτικά μέσα που αποδεικνύουν τον ισχυρισμό του αυτό: θα άλλαζε η απάντηση στο ερώτημα; → το 529 που αναφέρεται σε νέα αποδεικτικά ΜΕΣΑ.
 - ο Πρώτα πρέπει να δώ αν μπορώ παραδεκτώς να προβάλλω έναν ισχυρισμό και ΜΕΤΑ θα δώ αν μπορώ να προσκομίσω νέα αποδεικτικά μέσα στο εφετείο που δεν είχα προσβάλλει στον πρώτο βαθμό. Εξαίρεση του 527, αν αποδεικνύεται εγγράφως μπορεί να αποδειχθεί και στον 2° βαθμό. Άλλο πραγματικοί ισχυρισμοί, ΑΛΛΟ αποδεικτικά μέσα με τα οποία αποδεικνύονται αυτοί. Πρώτα αν μπορώ να έχω έναν

νέο ισχυρισμό και μετά πώς θα τον αποδείξω. Πρώτα ερευνώ αν είναι παραδεκτός ο ισχυρισμός [ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ (527 ΚΠολΔ)→ ΒΑΣΙΜΟ (529 ΚΠολΔ)]

Αν ταυτόχρονα έφερνα έγγραφα που αποδείκνυε αυτόν τον ισχυρισμό, τότε θα είχαμε την περίπτωση του 527.6 και έτσι θα ήταν παραδεκτό να προβληθεί.

3) Ο Β σκέφτεται να ασκήσει αναίρεση. Ο λόγος αυτός αναίρεσης, θα ήταν νόμιμος λόγος αναίρεσης; Εδώ θα πιάσω τους λόγους αναίρεσης. Οι λόγοι που θα ζητηθούν θα είναι οι σος, δεν θα είναι πολύ εξειδικευμένοι, αλλά οι βασικοί. **559 ΚΠολΔ.** Περίπτωση 12. Το δικαστήριο εκτιμά ελεύθερα τα αποδεικτικά μέσα, εκτός από την ομολογία και ορισμένα δημόσια έγγραφα. Είναι αυτό που ζητάνε εδώ; ΕΔΩ: **δεν αξιολόγησε ορθά τα αποδεικτικά μέσα** – λόγοι αναίρεσης που αφορούν την απόδειξη είναι 2 – η περίπτωση 12 και 13, ΔΕΝ έχει να κάνει με την **αξιολόγηση** των αποδείξεων. Αυτό αντιβαίνει στην φύση του αναιρετικού ελέγχου. → εξ αρχής δεν μπορεί να θεμελιωθεί λόγος αναίρεσης.

Αυτό όμως για την παραμόρφωση που λέει; **το περιεχόμενο της οποίας παραμόρφωσε.** Εδώ μας το λέει αυτό, για να δει αν ξέρουμε την περίπτωση 20. Όμως, δεν πάμε εδώ. Γιατί να χρησιμοποιηθεί επίτηδες η λέξη παραμόρφωση; Γιατί να ΜΗΝ είναι το 20; Η περίπτωση 20 λέει: «αν το δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο εγγράφου με το να δεχτεί πραγματικά γεγονότα προφανώς διαφορετικά από εκείνα που αναφέρονται στο έγγραφο αυτό». Είναι έγγραφο η έκθεση του τεχνικού συμβούλου; Όταν λέει έγγραφο, αναφέρεται σε αποδεικτικά έγγραφα, ως αποδεικτικά μέσα όπως αναφέρονται στα 432 επ. Εννοεί τα έγγραφα ως αποδεικτικά μέσα με την έννοια του 432.

Η εσφαλμένη αξιολόγηση των αποδείξεων δεν είναι λόγος αναίρεσης. Όσον αφορά τον ισχυρισμό για παραμόρφωση, ούτε και με βάση αυτόν, διότι ο αρ.20 προϋποθέτει παραμόρφωση εγγράφου ως αποδεικτικού μέσου ΚΑΙ ΟΧΙ κάθε αποδεικτικού μέσου που αποτυπώνεται εγγράφως.

Θα μπορούσε να θεμελιωθεί άλλος λόγος αναίρεσης; Περίπτωση 14 → παραβίαση διατάξεων δικονομικού δικαίου. Δεν θα ήταν τελείως λάθος και η περίπτωση 8, αλλά το 14 είναι ο λόγος που έχει πρώτη εφαρμογή στην περίπτωσή μας.

4) Είναι παραδεκτή η έφεση; Μας προβληματίζουν οι ημερομηνίες. 20/6/2020 δημοσιεύθηκε η απόφαση που δεν επιδόθηκε και 20/6/22 θα είχε καταστεί ανέκκλητη. Δέκα μέρες πριν από αυτό την επιδίδει στον Γ, ο οποίος ασκεί έφεση μετά την πάροδο της 2τίας, **αλλά πριν από την πάροδο των 30 ημερών.** Πλησιάζει η 2ετία και αν αυτός δεν ασκήσει τίποτα, εάν ασκείται η έφεση **μετά την πάροδο της 2τίας αλλά εντός της 30μερης προθεσμίας μετά την επίδοση, σώζεται το δικαίωμά του; Ο ΑΠ είπε ναι.** → Ήθελε να ακούσει τον προβληματισμό, για το αν τίθεται νέα 30ημερη προθεσμία με την επίδοση.

5) ποιες είναι τελεσίδικες αποφάσεις; Αυτές που δεν υπόκεινται σε τακτικά ένδικα μέσα (έφεση & ανακοπή ερημοδικίας). **Οι ερήμην δεν τελεσιδικούν πριν επιδοθούν, ποτέ!**

Για να μπορώ να επισπεύσω αναγκαστική εκτέλεση χρειάζομαι έναν εκτελεστό τίτλο. Αυτός ο εκτελεστός τίτλος, προφανώς δεν είναι άλλος εδώ από την καταψηφιστική απόφαση. Ωστόσο, αυτή ΔΕΝ έχει ακόμα τελεσιδικήσει αφού υπόκειται ακόμα σε

ανακοπή ερημοδικίας. Πιο συγκεκριμένα ο Γ ερημοδίκησε και έτσι ο Α δεν μπορεί να επισπεύσει πριν του επιδόσει την απόφαση και περιμένει να περάσουν 15 μέρες (καταχρηστικής προθεσμίας για την ανακοπή ερημοδικίας δεν νοείται).

Ουσιαστικά θα πρέπει να ασκήσει ανακοπή λόγω της εγκυρότητας του τίτλου μέσα στην προθεσμία του 934.1.α. (ακυρωτικό αίτημα ανακοπής)

6) Ο Α εδώ θέλει να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β και ουσιαστικά να πάρει τους μισθούς που δικαιούται από τον εργοδότη του. Οι μισθοί είναι κάτι που ανήκουν δικαιωματικά σε αυτόν και αν θέλει ο επισπεύδων να τους κατασχέσει, θα το κάνει βάσει των διατάξεων σχετικά με την κατάσχεση εις χείρας τρίτου. Οι απαιτήσεις των μισθών εξαιρούνται κατά το 982.2.δ και αυτό είναι κάτι που ο τρίτος πρέπει να το πει.

Πχ. μπορεί ο εργοδότης που βλέπει το κατασχετήριο να έρχεται να πει είναι ακατάσχετοι οι μισθοί; Ο τρίτος δεν μπορεί να κάνει ανακοπή, αφού είναι εκτός των δύο λόγων του 987 [Ο τρίτος δεν έχει δικαίωμα να προσβάλει το κύρος της κατάσχεσης παρά μόνο αν το κατασχετήριο δεν περιέχει τα στοιχεία του άρθρου 983 ή δεν κοινοποιήθηκε σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση.]. Εξαιτίας όμως της μεγάλης σημασίας των ακατάσχετων, μπορεί και ο τρίτος να προβάλει τον ισχυρισμό του ακατασχέτου του μισθού του εργαζομένου.

10/3/2023

Σημειώσεις: αν μια διάταξη δεν απαγγέλει ρητά την ακυρότητα, σημαίνει πως σε άλλες περιπτώσεις παραβίασης της διαδικασίας πρέπει κάποιος να επικαλείται την βλάβη που υπέστη και που τελεί σε αιτιώδη συνάφεια με την παραβίαση της διάταξης (159 ΚΠολΔ)

ΘΕΩΡΙΑ ΓΙΑ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

ΑΝΑΚΟΠΗ - 933 ΚΠολΔ

Αίτημα ακυρωτικό – ζητάμε να απαγγείλει το δικαστήριο την ακυρότητα μιας από τις διαδικαστικές πράξεις. Μπορεί να ασκηθεί ανακοπή για την ακύρωση της επιταγής επειδή πχ είναι αόριστη ή επειδή είχε ξοφλήσει. ΑΛΛΟ το αίτημα και ΑΛΛΟΙ οι λόγοι της ανακοπής (είναι η αιτία ο λόγος για τον οποίο ζητάμε την ακύρωση). 3 ομάδες λόγων: 933ΚΠολΔ. **Εάν κάποιος λόγος δεν μπορεί να ενταχθεί, ως λόγος ανακοπής είναι ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ και μπορεί να προβληθεί μόνο με ένδικα μέσα, με έφεση δηλαδή.**

Εγκυρότητα του τίτλου. - ΑΝΑΚΟΠΗ

Θέλω αρχικά ύπαρξη του εκτελεστού τίτλου. Αν δεν έχω εκτελεστό τίτλο, ανακοπή. Αν δεν υπάρχει απαίτηση; Επειδή πχ εξοφλήθηκε; Λόγοι ανακοπής. (διαδικασία-απαίτηση- κύρος του τίτλου)

- 1) παραδεκτός λόγος ανακοπής.
- 2) εγκυρότητα του τίτλου. **Καθίσταται η απόφαση άκυρη επειδή έκανε λάθος το δικαστήριο; Αυτό θα κριθεί με ένδικο μέσο και όχι με ανακοπή.**

Περιπτώσεις υποχρεωτικής κήρυξης προσωρινών εκτελεστών αποφάσεων; Πολλές φορές πχ το δικαστήριο την καθιστά προσωρινώς αναγκαστικώς εκτελεστή χωρίς να το έχει ζητήσει ο διάδικος. Άκυρο.

- a. ΟΜΩΣ εννοούνται τα ουσιαστικά και διαδικαστικά στοιχεία. Ανυπόστατη κ' ανύπαρκτη να μην έχει περιγραφεί εκτελεστήριο τίτλο [κατά 918 ΚΠολΔ].
 - b. Ουσιαστικό ελάττωμα: 919 ΚΠολΔ. Νομιμοποίηση του επισπεύδοντος και του καθού η αναγκαστική εκτέλεση. Η έλλειψη νομιμοποίησης συνιστά ένα ουσιαστικό ελάττωμα.
 - c. Τα σφάλματα της απόφασης ΔΕΝ είναι εγκυρότητα του τίτλου. Μόνο τα προαναφερθέντα.
- 3) 934 ΚΠολΔ. Η ανακοπή είναι παραδεκτή αν ασκήθει και μέσα στην σωστή προθεσμία.

Το δικαίωμα της αναγκαστικής εκτέλεσης δεν μπορεί να ασκείται καταχρηστικά, το δκμ να ασκώ αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της περιουσίας του καθού. Για αυτό εντάσσεται στην εγκυρότητα του τίτλου. Το δκμ να ασκήσω αναγκαστική εκτέλεση είναι ατομικό μου δκμ. Το πώς θα το ασκήσω το λέει η δικονομία. Αυτό μπορεί να ασκείται καταχρηστικά.

Η ανακοπή έχει κατά την μορφή της ένα εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο (πρέπει να έχει για αυτό όλα τα χαρακτηριστικά που έχει η αγωγή) ΑΛΛΑ κατά την λειτουργία της είναι ΑΜΥΝΑ στην πραγματικότητα (σε αυτό δεν μοιάζει με την αγωγή) καθώς ο αμυνόμενος ξεκινά την διαδικασία. Άρα έχει την λειτουργία **ενστάσεως** στην διαγνωστική δίκη. Εξετάζεται αν καλύπτονται ή όχι από το δεδicasμένο.

933. 4 ΚΠολΔ:

4. Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής, οι αντιρρήσεις είναι απαράδεκτες στην έκταση που ισχύει το δεδicasμένο σύμφωνα με τα άρθρα 330 και 633 παράγραφος 2 εδάφιο γ', αντίστοιχα.

Η πρακτική σημασία του δεδicasμένου προβάλλεται εδώ. Επομένως, αν ο καθού οφειλέτης ασκήσει ανακοπή και πει ότι η αξίωση μου είχε παραγραφεί ήδη από τότε που ασκήθηκε η αγωγή, αλλά ο δικηγόρος μου δεν το προέβαλε, αυτός ο λόγος ανακοπής, μήπως καλύπτεται από το δεδicasμένο που αφορά την απαίτηση; **Ποιες ενστάσεις καλύπτονται από το δεδicasμένο; [καταχρηστικές, γνήσιες αυτοτελείς και αυτές που προτάθηκαν] → Όλη η ιστορία γίνεται για αυτές που δεν προβλήθηκαν αλλά μπορούσαν να προβληθούν.**

- Ας πούμε ότι θέλουμε να προβάλλουμε μια ένσταση από το 281. Ας πούμε αφορά την απαίτηση και θες να το αποδείξεις με έγγραφα, βεβαιώσεις πχ ή ομολογία. **Από μια απόφαση που τελεσιδικεί, παράγεται δεδicasμένο; Παράγεται.** Άρα θα οδηγηθεί ο άνθρωπος αυτός σε δεδicasμένο.
- Αν όμως μετά την τελεσιδικία, πχ ξοφλήσει; Δεν καλύπτεται από το δεδicasμένο και άρα φυσικά και μπορώ
- Μπορώ να την αποδείξω με έγγραφα ή ομολογία; // 933.5 → αποδεικτικός περιορισμός

- Μπορεί επείσης να δημιουργείται δεδικασμένο αλλά στην απόφαση της ανακοπής, δεν θα καλύπτει αυτόν τον ισχυρισμό του γιατί ο ισχυρισμός του αυτός δεν μπορούσε να προταθεί και να αποδειχθεί.

Η νμλγ έλεγε αρχικά ότι οφείλεις να επικαλεστείς τον λόγο και ας απορριφθεί ως απαράδεκτος (λόγω του 933.5). Πχ απαράδεκτως προβλήθηκε στην δίκη της ανακοπής με αυτά τα αποδεικτικά μέσα. ΟΜΩΣ, τελικώς λέει το δικαστήριο, θα λες ακόμα και αν ξέρεις ότι δεν θα λάβω υπόψιν; → στις περιπτώσεις που δεν υπάρχουν αποδεικτικά μέσα μπορεί να προβληθεί σε άλλη δίκη

Λοιπά σημαντικά άρθρα

933, 934: προθεσμίες - Ταχύτατη εκδίκαση της ανακοπής. + 934,

935: *Λόγοι ανακοπής που είναι ήδη γεννημένοι και μπορούν να προταθούν στη δίκη της ανακοπής σύμφωνα με το άρθρο 933 είναι απαράδεκτοι όταν προταθούν σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη δίκη όπου ανακύπτει ζήτημα κύρους της αυτής ή άλλης πράξης της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης.* → προϋποθέτει ότι έχεις ασκήσει μια ανακοπή προηγουμένως

938: ΑΝΑΣΤΟΛΗ. Η αναστολή *ακολουθεί* κάποιο άλλο ένδικο βοήθημα *μέχρις ότου να μας πεις τι θα γίνει με το κύριο ένδικο μέσο*. Μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί της ανακοπής μου, να ανασταλεί η διαδικασία του πλειστηριασμού.

Το 993 λέει ότι θα επιβάλλεται η κατάσχεση μέσα σε 7 με 8 μήνες τότε μόνο μπορεί να οριστεί ο πλειστηριασμός. Μέσα σε αυτό το διάστημα θα έχεις εκδώσει ανακοπή και θα έχεις το αποτέλεσμα. **Έχεις εκ του νόμου 7 με 8 μήνες αναστολή για ακίνητα.** Για αυτό, έρχεται και λέει το 938.2 πως με εξαίρεση κατάσχεση ακινήτων, μπορεί να διαταχθεί αναστολή αναγκαστικής εκτέλεσης αν προξενήσει βλάβη και έχει ασκηθεί ανακοπή (με πιθανότητες ευδοκίμησης).

1) εξασφαλίζει εκτελεστό τίτλο → 2) απόγραφο σύμφωνα με το 918 και επιδίδει αντίγραφο του με επιταγή προς εκτέλεση → αναμονή 3 ημερών → ξεκινά η εκτέλεση → ο καθού μπορεί να ασκήσει ανακοπή.

Η αναστολή δεν υπάρχει μόνη της, πχ να κάνει αναστολή!

Επιταγή – κατάσχεση – πλειστηριασμός: κλασικότερη περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης:

Με το που μου επιδίδουν την επιταγή προς εκτέλεση, ασκώ ανακοπή. Μετά μου επιβάλλουν κατάσχεση, λέω άσκησα ανακοπή. Κάνω ανακοπή, προχωρεί η διαδικασία και εκπλειστηριάζεται το ακίνητο. Μετά εκδίδεται απόφαση κατά της ανακοπής της επιταγής. Τι συμβαίνει στο **κύρος των πράξεων** της εκτελεστικής διαδικασίας; → η επιταγή θα ακυρωθεί, όχι οι άλλες.

Ανακοπή κατά της κατάσχεσης στην συγκεκριμένη περίπτωση. Μια χαρά έγινε η κατάσχεση όσον αφορά την διαδικασία, αλλά δεν υπήρχε η απαίτηση (ή πχ η επιταγή είναι αόριστη και δεν είναι σύμφωνη με τον εκτελεστό τίτλο). Σε όλες αυτές τις

περιπτώσεις που αφορούν το κύρος, πρέπει να προσβάλλουμε την επόμενη **προληπτικά**. Επειδή έχω ασκήσει ανακοπή κατά της επιταγής και περιμένω να εκδοθεί απόφαση, προσβάλλω την κατάσχεση.

Υπάρχει αυτή η δυνατότητα από τον κώδικα; **69ΚΠολΔ**. Γιατί δεν περιμένω να βγει η απόφαση επί της επιταγής; Γιατί θα έχει περάσει η προθεσμία της ανακοπής. Αν πάσχει από ακυρότητα η επιταγή, θα πάσχει και η αναγκαστική εκτέλεση και ο εκπλειστηριασμός ΑΡΚΕΙ να προβληθούν εμπρόθεσμα οι ισχυρισμοί.

30/3/2023

Κατάσχεση εις χείρας τρίτου. ΚΠολΔ982:

Ξαφνικά αναφέρεται ένας τρίτος που δεν έχει καμία σχέση. Αυτή η ρύθμιση πηγάζει από το γεγονός ότι καθένας μας χρειάζεται να συμβάλλει στην τήρηση του νόμου. Αντιτιθέμενα συμφέροντα [επισπεύδοντας δανειστή, το συμφέρον του τρίτου που δεν έχει καμία σχέση και ο καθού που έχει συμφέρον να αποσβέσει τα δάνειά του με όποιον τρόπο γίνεται]. **Πολλές φορές ο ίδιος ο καθού ενημερώνει τον επισπεύδοντα για έννομες σχέσεις που έχει κατά άλλων.**

Προϋπόθεση να μην εξαρτώνται από αντιπαροχή εκ μέρους του καθού: δεν μπορεί να υποχρεωθεί ο τρίτος σε προ-εκπλήρωση αν πρέπει πρώτα να κάνει κάτι ο καθού. **Σύνηθες είναι: κατάσχεση τωρινών και μελλοντικών μισθωμάτων.** Μίσθωση και αντιπαροχή: θα μπορούσε να μου πει κανείς πως τα μελλοντικά μισθώματα εξαρτώνται από αντιπαροχή; [είναι αμφοτεροβαρής η σύμβαση] → στις διαρκείς συμβάσεις άπαξ έχει παρασχεθεί η μία παροχή, θεωρείται ότι έχει ήδη παρασχεθεί. [άρα θεωρείται ότι έχει ήδη παρασχεθεί].

Τι εξαιρείται από την κατάσχεση στα χέρια τρίτου; **982.2ΚΠολΔ**. πχ αν γράφει ο λογαριασμός ότι είναι συνταξιοδοτικός δεν μπορεί να κατασχεθεί. Πχ στ) δεν μπορεί κάποιος να πει στο Δημόσιο, αυτό που κέρδισε από το ΕΔΔΑ μην του το δώσεις, γιατί αυτό είναι ακατάσχετο!

Διαδικασία, 983:

Στο κατασχετήριο έγγραφο πρέπει να περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων, *επιταγή προς τον τρίτο να μην καταβάλει σε εκείνον κατά του οποίου γίνεται η εκτέλεση*. Παρα.2: ο οφειλέτης μπορεί να ασκήσει ανακοπή και να πει δεν επιδόθηκε στον οφειλέτη μέσα σε 8 μέρες. Άρα, θέλουμε 2 επιδόσεις, **στον τρίτο και στον καθού** [που συνήθως γίνονται συγχρόνως]. Η ακυρότητα δεν είναι αυτοδίκαιη απλά δεν χρειάζεται να γίνει επίκληση βλάβης.

984:

Είναι μια διάταξη ουσιαστικού δικαίου, αφού καθιερώνει απαγόρευση διάθεσης. Αν μετά την επίδοση στον οφειλέτη της διάθεσης του κατασχεμένου, αυτή είναι άκυρη. Εάν ο τρίτος αγνοήσει το κατασχετήριο και καταβάλλει το μίσθωμα στον μισθωτή, **αυτή η καταβολή δεν ισχύει** και μπορεί να του ξαναζητηθούν τα χρήματα.

Ο τρίτος.

985: 1. Μέσα σε οκτώ (8) ημέρες αφότου του επιδοθεί το κατασχετήριο, ο τρίτος οφείλει να δηλώσει αν υπάρχει η απαίτηση που κατασχέθηκε, αν έχει στα χέρια του το κατασχεμένο πράγμα και αν επιβλήθηκε στα χέρια του άλλη κατάσχεση και συνάμα να αναφέρει ποιος την επέβαλε και για ποιο ποσό.

Ο τρίτος πρέπει μέσα σε 8 μέρες να κάνει δήλωση. Η παράλειψη της δήλωσης εξομοιώνεται με αρνητική δήλωση. Αν η δήλωση παραλειφθεί ή είναι ανακριβής, ο τρίτος ευθύνεται να αποζημιώσει αυτόν που επέβαλε την κατάσχεση. Η αρνητική έρχεται σε αντιδιαστολή με μια θετική δήλωση. Μπορεί ο τρίτος να πει, έχει απαίτηση και θα την καταβάλλω σε εσάς ή να πει δεν έχει απαίτηση τώρα εναντίον μου αλλά αν προκύψει απαίτηση [οφειλή του καθού σε μένα τον τρίτο] θα σας την δώσω. Αν ο τρίτος δεν κάνει τίποτα/ πει δεν του χρωστά τίποτα/ αν είναι ανακριβής → ξεκινά η εμπλοκή του. Αυτή η παράλειψη που εξομοιούται με αρνητική δήλωση. [βάσει μάλιστα ειδικού νόμου του Δημοσίου, μπορεί να φτάσει ο τρίτος να χρωστά όλο το ποσό που χρωστά ο καθού! – φυσικά ο νόμος αυτός έχει κριθεί αντισυνταγματικός].

Αν πχ η τράπεζα του πει, δεν έχει λογαριασμό σε μένα, ο επισπεύδων τι μπορεί να κάνει; Εδώ, 986: μέσα σε 30 μέρες μπορεί να ανακόψει την κατάσχεση. Ο επισπεύδων μπορεί να ασκήσει ανακοπή κατά της δήλωσης του τρίτου. Γιατί το δικαστήριο επιλέγει για την δήλωση που θα κάνει ο επισπεύδων κατά της δήλωσης τρίτου το δικαστήριο που ορίζεται στο 986; Λέει ο επισπεύδων δανειστής πχ πως όλα αυτά είναι ανακριβή που λέει ο τρίτος. Αρχίζει ο τρίτος να μπλέκεται σε δικαστήρια και για αυτό παραπέμπει και στις γενικές διατάξεις. Αρχίζει ένας δεύτερος κύκλος δίκης που διεξάγεται μεταξύ επισπεύδοντος και τρίτου και αφορά αν έχει απαίτηση ο καθού κατά του τρίτου. → ο επισπεύδων έρχεται σε δεινή θέση, αφού πώς θα μπορεί να ξέρει τι έννομες σχέσεις δεσμεύουν τον τρίτο και τον καθού. Για αυτό, συχνά συνεργάζεται ο επισπεύδων με τον καθού για να τον βοηθήσει, αφού και ο καθού τελικά θέλει να εξοφλήσει. Αυτή η ανακοπή κατά της δήλωσης του τρίτου είναι προβληματική για τον κατασχόντα δανειστή.

Αποζημίωση; Πχ νμλγ: παρέλειψε ο τρίτος να αναφέρει ότι έχουν επιβληθεί και άλλες κατασχέσεις. Μπορεί ο επισπεύδων να υποστεί ζημία και να πει αν ήξερα εγώ ότι είχαν επιβληθεί και άλλες κατασχέσεις, θα είχα στραφεί σε άλλα μέσα αναγκαστικής εκτέλεσης. Ξανά όμως πρέπει να είναι συγκεκριμένο το δικόγραφο. Πχ να πει θα έπαιρνα το τάδε σου ακίνητο.

Ο τρίτος μπορεί να κάνει και αυτός κάτι; 987.

Πχ. μπορεί ο εργοδότης που βλέπει το κατασχετήριο να έρχεται να πει είναι ακατάσχετοι οι μισθοί; Ο τρίτος δεν μπορεί να κάνει ανακοπή, αφού είναι εκτός των δύο λόγων του 987 [Ο τρίτος δεν έχει δικαίωμα να προσβάλει το κύρος της κατάσχεσης παρά μόνο αν το κατασχετήριο δεν περιέχει τα στοιχεία του άρθρου 983 ή δεν κοινοποιήθηκε σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση.]. Εξαιτίας όμως της μεγάλης σημασίας των ακατάσχετων, μπορεί και ο τρίτος να προβάλει τον ισχυρισμό του ακατασχέτου του μισθού του εργαζομένου.

Ο τρίτος που κάνει θετική δήλωση

Ποια είναι η συνέπεια; ΚΠολΔ 988: *Αν ο τρίτος, δηλώσει πως η απαίτηση που κατασχέθηκε υπάρχει και είναι επαρκής για να ικανοποιηθούν εκείνος ή εκείνοι που επέβαλαν την κατάσχεση, ο τρίτος οφείλει, αφού περάσουν οκτώ ημέρες αφότου η κατάσχεση κοινοποιήθηκε σε εκείνον κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση, αν κατοικεί στην Ελλάδα [...], να καταβάλει στον καθέναν από εκείνους που επέβαλαν κατάσχεση το ποσό για το οποίο έγινε η κατάσχεση. 8 μέρες αφότου επιδόθηκε στον οφειλέτη, ο τρίτος οφείλει να τα πληρώσει. Σε εκείνο το χρονικό σημείο, συντελείται εκ του νόμου εκχώρηση της απαίτησης στον επισπεύδοντα.*

➔ Αφού 8 μέρες μετά γίνεται εκ του νόμου εκχώρηση, εάν κάποιος άλλος επιβάλει κατάσχεση κατά του ίδιου τρίτου, θα πει ο τρίτος ότι πια δεν την έχω, έχει εκχωρηθεί στον καθού. Είναι λίγο, όποιος προλάβει και για αυτό έχει αξία κάποιος να τρέξει να επιδώσει κατασχετήριο και να λάβει θετική απάντηση, ώστε όταν παρέλθουν 8 μέρες από την θετική απάντηση να εκχωρηθεί εκ του νόμου η απαίτηση σε αυτόν [η απαίτηση του καθού κατά του τρίτου, να εκχωρηθεί στον επισπεύδοντα].

Πρόβλημα μόνο στις μελλοντικές απαιτήσεις:

Επιτρέπεται και η κατάσχεση μελλοντικών απαιτήσεων αρκεί να υπάρχει η γενεσιουργός αιτία. Αν όμως δεν κάνει τίποτα μεταγενέστερα ενώ συνεχίζει η έννομη σχέση να παράγει αποτελέσματα, μπορεί να πάρει την αρχικώς θετική δήλωση του τρίτου που δεσμευόταν για μελλοντικές απαιτήσεις και το απόγραφο και να κάνει εκτέλεση; **ΟΧΙ, λείπει το εκκαθαρισμένο της απαίτησης.**

Σημαντικά : ΕΚΧΩΡΗΣΗ + ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΤΑΝΟΜΗ [δεν θα πάρει ένας].

27/4/2023

ΘΕΜΑ 2^ο

Ο εργαζόμενος Α ασκεί κατά του εργοδότη του Β αγωγή με την οποία ζητεί

α) να αναγνωρισθεί ότι ο Β άσκησε καταχρηστικά το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης εργασίας και

β) να καταδικασθεί ο Β να αποδέχεται τις υπηρεσίες του και

γ) να του καταβάλει το ποσόν των **30.000** ευρώ για μισθούς υπερημερίας και το ποσόν των **10.000** ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω προσβολής της προσωπικότητάς του.

Ο Β εμφανίσθηκε κατά τη συζήτηση και ζήτησε μόνο αναβολή, η οποία δεν έγινε δεκτή. Η υπόθεση συζητήθηκε και το δικαστήριο έκανε **εν μέρει δεκτή** την αγωγή του Α, δέχθηκε το υπό α) αγωγικό αίτημα, το υπό β) αγωγικό αίτημα και στην περίπτωση που ο Β δεν συμμορφωθεί τον καταδίκασε χρηματική ποινή 20.000 ευρώ, επιπλέον δε καταδίκασε τον Β στην καταβολή του ποσού των **15.000** ευρώ για μισθούς υπερημερίας και στο ποσό των **1.500** ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

Ο Β άσκησε ανακοπή ερημοδικίας επικαλούμενος ότι την ημέρα της δικάσιμους είχαν απεργία τα μέσα μαζικής μεταφοράς και επιπλέον ο δικηγόρος του αντιδίκου του Α τον είχε διαβεβαιώσει ότι δεν θα συζητήσει την υπόθεση. Παράλληλα, άσκησε έφεση κατά της απόφασης επικαλούμενος ως λόγο της μη εμφάνισής του αιφνίδια και σοβαρή ασθένεια της κόρης του, την οποία συνόδευσε στο νοσοκομείο.

Έφεση κατά της απόφασης άσκησε και ο Α παραπονούμενος γιατί το πρωτοβάθμιο δικαστήριο του επιδίκασε 15.000 ευρώ για μισθούς υπερημερίας. Δύο μήνες πριν από την ορισθείσα συζήτηση της έφεσής του ο Α κατέθεσε πρόσθετους λόγους ισχυριζόμενος ότι κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας το πρωτοβάθμιο δικαστήριο του επιδίκασε μόνον 1.500 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση.

Την παραμονή της δικάσιμους στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο ο Β κατέθεσε δήλωση παράστασης κατά το άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, ενώ παραστάθηκε ο Α, ο οποίος αρνήθηκε τα περιεχόμενα στον λόγο έφεσης (του Β) πραγματικά περιστατικά και ζήτησε την απόρριψή της. Το δικαστήριο δικάζοντας κατ'αντιμωλίαν των διαδικών απέρριψε την έφεση του Β ως ουσία αβάσιμη (ο Β είπαμε δεν πήγε γιατί θεώρησε ότι είναι οκ βάσει του 242.2).

Κατά τη συζήτηση της ανακοπής ερημοδικίας του ο Β ερημοδίκησε και η ανακοπή απορρίφθηκε λόγω της ερημοδικίας του.

Ερωτάται:

- 1) Είναι βάσιμοι οι λόγοι ανακοπής ερημοδικίας του Β;
- 2) Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή ερημοδικίας του Β ενόψει της ερημοδικίας του κατά τη συζήτηση αυτής; Επιτρέπεται η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής;
- 3) Είναι ορθή η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ως προς την κατ'αντιμωλίαν συζήτηση της έφεσης του Β; Αν η απάντηση είναι αρνητική, θεμελιώνεται λόγος αναιρέσεως για το σφάλμα αυτό;
- 4) Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο καλώς εξήτασε τη βασιμότητα του λόγου εφέσεως του Β;
- 5) Παραδεκτός ασκούνται οι πρόσθετοι λόγοι από τον Α;
- 6) Αν και μετά την τελεσιδικία της απόφασης που καταδίκασε τον Β να αποδεχθεί τις υπηρεσίες του εργαζομένου Α, αυτός εξακολουθεί να αρνείται με ποια μέσα μπορεί να εκτελεσθεί η απόφαση εναντίον του;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1) Είναι βάσιμοι οι λόγοι ανακοπής ερημοδικίας του Β ; + 2) Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή ερημοδικίας του Β ενόψει της ερημοδικίας του κατά τη συζήτηση αυτής; Επιτρέπεται η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής;

Σύμφωνα με τους κανόνες της πολιτικής δικονομίας, η δίκη αρχίζει και περατώνεται κανονικά, όταν είναι παρόντες και οι δύο διάδικοι. Στην τακτική διαδικασία, αυτό συμβαίνει, εάν, και οι δύο διάδικοι καταθέσουν εμπρόθεσμα και νομοτύπως τις προτάσεις τους. Στις ειδικές διαδικασίες, θεωρείται ότι οι διάδικοι μετέχουν κανονικά στη δίκη, όταν παρίστανται νόμιμα στο δικαστήριο κατά την έναρξη συζητήσεως της υποθέσεως. Τότε, η δίκη διεξάγεται κατ' αντιμωλία και η συζήτηση προχωράει κανονικά¹.

Αρχικά σημειώνουμε πως πρόκειται για μια διαφορά που υπάγεται στην διαδικασία των εργατικών διαφορών και έτσι σε ειδικότερες διατάξεις. Πράγματι, θεωρείται πως ερημοδίκησε αφού κατά το 280.2 αυτό λέγεται. Δεδομένου ότι ερημοδικεί, ενώ έχει νομίμως κλητευτεί, έχουμε το 271.2 και 3 όπου οι πραγματικοί ισχυρισμοί του εν' γαντος/ εργαζομένου θεωρούνται ομολογημένοι. Έτσι:

3) αφού θεωρούνται ομολογημένοι οι ισχυρισμοί, θα έπρεπε και το δικαστήριο να επιδικάσει στον ενάγοντα όλο το ποσό που ζητά σχετικά με τον τρίτο αγωγικό του ισχυρισμό. Αντίθετα, όσον αφορά τον ισχυρισμό του σχετικά με την ηθική βλάβη το δικαστήριο διέπεται στην κρίση του από την αρχή της αναλογικότητας και χρειάζεται να επιδικάσει εύλογη χρηματική ικανοποίηση (σύμφωνα με διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου).

1) Ψάχνουμε ουσιαστικά, αν έχουμε ανωτέρα βία. Είναι η απεργία των ΜΜΜ λόγος που εδραιώνει δικαιολογημένη ανακοπή ερημοδικίας; **Ανωτέρα βία** = είναι ακριβώς η ίδια έννοια και η ίδια σημασία που έχει η λέξη και στο ουσιαστικό δίκαιο. Η δικονομία δανείζεται έννοιες από το ουσιαστικό δίκαιο. Είναι έννοια ρευστή που εξειδικεύεται. Ορισμός ανωτέρας βίας = **απρόβλεπτο, αιφνίδιο, το οποίο ΔΕΝ μπορεί να αποτρέψει κανείς ούτε με μέτρα άκρας επιμέλειας**. Πχ στο δικαστήριο, υπάρχουν τρόποι για να πας στο δικαστήριο ακόμα και αν υπάρχει απεργία των μέσων- εξάλλου την απεργία την ανακοινώνουν κάποιες μέρες πριν.

Σχετικά με το ότι «ο δικηγόρος του αντιδίκου του Α τον είχε διαβεβαιώσει ότι δεν θα συζητήσει την υπόθεση»: αυτό είναι **μια κακόπιστη συμπεριφορά του αντιδίκου** του. Συνιστά αυτό ανωτέρα βία; Η άκρα επιμέλεια από πλευράς του Β θα επέβαλε να πάει στο δικαστήριο και να πει ότι πχ είχε πει ότι δεν θα συζητιόταν ο Α.

Στην ανακοπή ερημοδικίας, για να είναι αιτιολογημένη, ψάχνω αν υπήρχε λόγος ανωτέρας βίας

¹ Άρα στην τακτική διαδικασία ψάχνουμε λόγους ανωτέρας βίας πχ σχετικά με την κατάθεση προτάσεων και κλήτευση σημαίνει επίδοση αγωγής ενώ στις ειδικές διαδικασίες σχετικά με το αν παρέστη στο δικαστήριο.

Για αυτό οι λόγοι ανακοπής είναι παραδεκτοί μεν αφού ερημοδίκησε, αλλά αβάσιμοι.

2) Ερημοδικία στην ερημοδικία

ΚΠολΔ 507 : το δικαστήριο απορρίπτει την ανακοπή. Ασκήει κάποιος ένα ένδικο μέσο και προσδιορίζει την συζήτηση ο ένας ή ο άλλος. Μετά βλέπουμε αν όντως κλήτευσε τον άλλον.

Επιτρέπεται να ξανά- ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας; Υπάρχει το 514 για την έφεση πχ, που λένε ότι δεν επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης φοράς έφεσης για παράδειγμα. Το 514 τι λέει; → *Δεύτερη έφεση από τον ίδιο διάδικο κατά της ίδιας απόφασης ως προς το ίδιο ή άλλο κεφάλαιο δεν επιτρέπεται. Δεν έχουμε όμως εδώ την ίδια απόφαση.* Άρα, δεν μπορούμε να πούμε πως ευθέως ισχύει ό,τι ισχύει και για τα άλλα μέσα. Μόνο με αναλογία δικαίου μπορούμε. Διαφορετικά θα μπορούσαμε να υποπέσουμε στο εξής άτοπο: να μην φτάσουμε ποτέ στην τελεσιδικία της αποφάσεως αφού κάποιος θα μπορούσε να ερημοδικάζεται συνέχεια [και κατά συνέπεια δεν θα μπορούσαμε να έχουμε ποτέ εκτελεστό τίτλο].

Σχέση έφεσης και ανακοπής ερημοδικίας

Σχετικά με την έφεση που άσκησε: (άσκησε έφεση κατά της απόφασης επικαλούμενος ως λόγο της μη εμφάνισής του αιφνίδια και σοβαρή ασθένεια της κόρης του, την οποία συνόδευσε στο νοσοκομείο) → για ποιον λόγο να ασκήσει αυτός έφεση; Σε περίπτωση που η ανακοπή δεν ευδοκιμήσει να έχει ένα ακόμα ένδικο μέσο. Τρέχουν παράλληλα και οι προθεσμίες. Ποιες διατάξεις μας λένε τι συμβαίνει με αυτά τα 2 ένδικα μέσα και σχετικά με το ποια είναι η μεταξύ τους σχέση; → ανασταλτικά και μη ανασταλτικά αποτελέσματα. **519: η έφεση είναι ένα ανασταλτικό ένδικο μέσο. Η προθεσμία άσκησης 501 δεν αναστέλλει την προθεσμία άσκησης της έφεσης, αφού δεν είναι ανασταλτική.** Για αυτό λοιπόν και τρέχουν παράλληλα οι προθεσμίες. Εάν χάσει την ανακοπή ερημοδικίας; Έχει λοιπόν, εν αναμονή, της αποδοχής της ανακοπής, ασκήσει και την έφεση. Σημειώνεται πως αν εξαφανιστεί η απόφαση με ανακοπή ερημοδικίας, είναι άνευ αντικειμένου η έφεση μετά. Αν όμως μέχρι την εκδίκαση της έφεσης δεν έχει βγει απόφαση επί της ανακοπής ερημοδικίας; → αναστέλλεται/ αναβάλλεται η εκδίκαση της έφεσης [249 ΚΠολΔ → αναστολή της δίκης επειδή εκκρεμεί η εκδίκαση της ανακοπής~ αναστέλλω μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί της ανακοπής ερημοδικίας]. Εντούτοις, ο Β δεν επικαλείται κάποια πλημμέλεια της απόφασης αλλά αντίθετα έναν λόγο ανωτέρας βίας για την μη παράστασή του στο δικαστήριο. Οι λόγοι έφεσης αφορούν πλημμέλειες της απόφασης και αυτός που χρησιμοποιεί θα έπρεπε να χρησιμοποιηθεί ως λόγος ανωτέρας βίας.

Ασκείται, λοιπόν, επικουρικά η έφεση. Επιτρέπεται αυτό; Δεν επιτρέπεται γενικά να ασκήσω οποιαδήποτε διαδικαστική πράξη με αίρεση. Πχ ασκώ αγωγή με την αίρεση να...[219 ΚΠολΔ]. Επιτρέπεται όμως: μια ενδο-διαδικαστική αίρεση [έτσι έχει ερμηνευθεί το 219 ΚΠολΔ], όταν η αίρεση εξαρτάται από την διαδικασία, όχι από γεγονότα εξωτερικά προς την υπόθεση, αλλά σχετικά με την δίκη και την διαδικασία της [στην ευρεία έννοια].

Έφεση (κατά ερήμην αποφάσεως)

Είναι παραδεκτός αυτός ο λόγος έφεσης που επικαλείται; Στην έφεση, επειδή ασκείται κατά ερήμην αποφάσεως, δεν σημαίνει ότι μπορούμε να επικαλεστούμε λόγους ανωτέρας βίας και έτσι ανακοπής ερημοδικίας. Συνεχίζουν, δηλαδή, να είναι πλημμέλειες. Το λάθος που έχει συμβεί αφορά ανακοπή ερημοδικίας.

Τι λόγους έχουμε σε αυτή την περίπτωση; Πάμε στο 528 ΚΠολΔ. Ρητά λέει το 528 ότι μπορεί να προβάλλει όλους τους ισχυρισμούς. Μπορεί να προτείνει όλους τους ισχυρισμούς που θα πρότεινε πρωτοδίκως, ως λόγους εφέσεως. Αυτή είναι και η εξαίρεση από το 527 ΚΠολΔ.

5) Παραδεκτός ασκούνται οι πρόσθετοι λόγοι από τον Α;

Γιατί να μην ασκούνται παραδεκτός; Εστιάζουμε στο ότι οι πρόσθετοι λόγοι **αφορούν το ίδιο το κεφάλαιο που προσβλήθηκε με την έφεση ή κεφάλαιο αναγκαίως συνεχόμενο με αυτό**. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ: κριτήριο για να πούμε ότι έχουμε αναγκαία συνοχή κεφαλαίων: να συνδέονται με την έννοια της προδικαστικότητας ή να πηγάζουν από την ίδια ιστορική **ΚΑΙ** νομική αιτία. εδώ, δεν φαίνεται να συνέχονται αναγκαίως.

Καίριας σημασίας είναι το τι νοούμε σαν κεφάλαιο. Αυτό είναι μια αίτηση αυτοτελής παροχής δικαστικής προστασίας. Επομένως, **μισθοί υπερημερίας και αποζημίωση για ηθική βλάβη δεν είναι τα ίδια κεφάλαια. Είναι αναγκαίως συνεχόμενα όμως; ΔΕΝ είναι εδώ αναγκαίως συνεχόμενα**. Άλλες νομοθετικές διατάξεις για την μία και άλλη για την άλλη αίτηση δικαστικής προστασίας. Δεν υπάρχει ταυτότητα της νομικής αιτίας.

3) *Είναι ορθή η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ως προς την κατ'αντιμωλίαν συζήτηση της έφεσης του Β; Αν η απάντηση είναι αρνητική, θεμελιώνεται λόγος αναιρέσεως για το σφάλμα αυτό;* 4) *Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο καλώς εξήτασε τη βασιμότητα του λόγου εφέσεως του Β;*

2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά, στις περιπτώσεις που η προφορική συζήτηση δεν είναι υποχρεωτική οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν με κοινή δήλωση, που υπογράφεται από τους πληρεξούσιους δικηγόρους ότι δε θα παραστούν κατά την εκφώνηση.

Όταν **δεν είναι υποχρεωτική η προφορική συζήτηση**, μπορεί να γίνει αυτό. Πάμε στο 524 που μας μιλάει για την διαδικασία στην έφεση. **Μόνο στην περίπτωση του 528 είναι υποχρεωτική η προφορική συζήτηση**. Πιο συγκεκριμένα, το 524, παραπέμπει στην περίπτωση του 242.2. έπρεπε, λοιπόν, να δικάσει τον Β σαν ερήμως δικασθέντα. Η συζήτηση είναι υποχρεωτικά προφορική και για τον άλλον, τον αντίδικό του, που είχε παραστεί στον πρώτο βαθμό. ➔ πρέπει να παραστεί και αυτός που ερημοδικάστηκε ΚΑΙ ο αντίδικός του.

3) Δεν είναι είπαμε. Αν η απάντηση είναι αρνητική; ➔ 559.6: **αν παρά το νόμο και ιδίως παρά τις σχετικές με την επίδοση διατάξεις ο διάδικος δικάστηκε ερήμην**. Δεν υπάρχει όμως το αντίστροφο. Η συνέπεια της μη νόμιμης παράστασης, είναι η ερημοδικία. Η ερημοδικία είναι μια έννομη συνέπεια.

4) το δικαστήριο όταν άσκησε έφεση ο Β, την απόρριψε ως ουσία αβάσιμη. Την παραμονή της δικασίμου στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο ο Β κατέθεσε δήλωση

παράστασης κατά το άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, ενώ παραστάθηκε ο Α, ο οποίος αρνήθηκε τα περιεχόμενα στον λόγο έφεσης πραγματικά περιστατικά και ζήτησε την απόρριψή της. Το δικαστήριο δικάζοντας κατ'αντιμωλίαν των διαδίκων απέρριψε την έφεση του Β ως ουσία αβάσιμη.

Στην περίπτωση αυτή, για ποιο λόγο θα απορρίψει την έφεση; Ως **αβάσιμη**. Το ένδικο μέσο απορρίπτεται ως απαράδεκτο, όταν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του παραδεκτού. Όταν όμως, ο λόγος είναι απαράδεκτος, αυτό οδηγεί στην απόρριψη του ενδίκου μέσου ως **αβάσιμου**. Είναι απαράδεκτο όμως αν εκτός από τον απαράδεκτο λόγο δεν υπάρχει κανένας άλλος λόγος παραδεκτός. Η έφεση είναι ειδική περίπτωση επειδή δεν έχουμε απαρίθμηση παραδεκτών λόγων [πχ 544 ή 559].

Ο λόγος εφέσεως εδώ είναι ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ όπως είπαμε αφού δεν πλήττει την απόφαση αλλά μιλά για την ερημοδικία του και επομένως, η έφεση, που περιέχει μόνο αυτόν τον λόγο εφέσεως που και αυτός είναι απαράδεκτος, θα απορριφθεί ως απαράδεκτη. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν έπρεπε να εξετάσει την βασιμότητα της έφεσης του Β.

6) Αν και μετά την τελεσιδικία της απόφασης που καταδίκασε τον Β να αποδεχθεί τις υπηρεσίες του εργαζομένου Α, αυτός εξακολουθεί να αρνείται με ποια μέσα μπορεί να εκτελεσθεί η απόφαση εναντίον του;

Ο εργαζόμενος ας πούμε ότι κέρδισε την δίκη. Πώς μπορεί να τον αναγκάσει ο εργαζόμενος να αποδεχθεί τις υπηρεσίες του εργαζομένου; Θα πάμε στην αναγκαστική εκτέλεση. Δεν θα πάμε στο 947, αφού δεν θέλει να τον ανέχεται απλά την παρουσία του αλλά να εργάζεται. **Πάμε στο 946 ΚΠολΔ.** → 1. Αν ο οφειλέτης δεν εκπληρώνει την υποχρέωσή του να επιχειρήσει πράξη που δεν μπορεί να γίνει από τρίτο πρόσωπο και η επιχείρησή της εξαρτάται αποκλειστικά από τη βούληση του οφειλέτη, το δικαστήριο τον καταδικάζει να εκτελέσει την πράξη και στην περίπτωση που δεν την εκτελέσει τον καταδικάζει αυτεπαγγέλτως σε χρηματική ποινή έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ υπέρ του δανειστή και σε προσωπική κράτηση έως ένα έτος. **Η βασική διαφορά μεταξύ 946 και 947, είναι στον τρόπο εκτέλεσης. Ενώ το 946 τον καταδικάζει σε χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση, το 947, τον υποχρεώνει να ανεχθεί και αν δεν το κάνει τότε εκδίδεται μια άλλη απόφαση η οποία και καταδικάζει τον οφειλέτη. Εδώ, ευθύς εξαρχής η απόφαση τον καταδικάζει // 946.**

9/6/2023

Ο Α άσκησε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο αγωγή κατά της ομόρρυθμης εταιρείας Ε με αίτημα να υποχρεωθεί αυτή να του καταβάλει ποσό 300.000 ευρώ λόγω ζημίας που του προκάλεσε από κακή εκπλήρωση της μεταξύ τους σύμβασης και, επικουρικά, λόγω αδικοπραξίας. Η Ε αρνήθηκε την ουσιαστική βασιμότητα της αγωγής. Στη δίκη παρενέβη υπέρ της Ε ο ομόρρυθμος εταίρος Ο. Το δικαστήριο διέταξε την επανάληψη της συζήτησης, προκειμένου να εξετάσει μάρτυρες, παρά τον ισχυρισμό της Ε ότι λόγω του ύψους του αιτούμενου ποσού είναι ανεπίτρεπτη η εξέταση μαρτύρων. Η αγωγή απορρίφθηκε κατά τη συμβατική βάση της και έγινε εν

μέρει δεκτή για το ποσόν των 150.000 ευρώ κατά τη βάση της από αδικοπραξία. Η απόφαση επιδόθηκε από τον Α στην Ε και στον Ο την 2.4.2020.

Κατά της απόφασης άσκησε έφεση η Ε, την οποία έστρεψε κατά του Α επικαλούμενη

α) ότι η αγωγή ήταν **αόριστη**, γιατί δεν γινόταν επίκληση σ' αυτήν ότι η ζημία επήλθε από υπαιτιότητα της Ε και

β) για κακή εκτίμηση των αποδείξεων.

Κατά τη συζήτηση της έφεσης, ένα έτος μετά την έκδοση της πρωτοβάθμιας απόφασης, **κατέθεσε προτάσεις και παρέστη** στο δικαστήριο εκτός από την Ε και **ο Ο**.

Ο Α ως εφεσίβλητος ισχυρίστηκε

α) αφενός μεν ότι η έφεση της Ε, έπρεπε να στραφεί και κατά του Ο, αφετέρου δε ότι, αφού ο Ο δεν άσκησε έφεση, δεν έχει καταστεί διάδικος στη δευτεροβάθμια δίκη και

β) ότι το δικαστήριο εσφαλμένα απέρριψε την αγωγή του κατά τη βάση αυτής από τη σύμβαση. Το δικαστήριο απέρριψε την έφεση της Ε ως αβάσιμη.

Η Ε άσκησε αναίρεση παραπονούμενη : α) ότι η προσβαλλομένη παραμόρφωσε το περιεχόμενο της κατάθεσης των μαρτύρων, όπως αυτές είχαν αποτυπωθεί στα πρακτικά, β) ότι επιδίκασε τόκους από την επίδοση της αγωγής χωρίς να έχει υποβληθεί σχετικό αίτημα από τον ενάγοντα και γ) ότι κακώς απέρριψε τον υπό α) λόγο εφέσεως αυτής.

Ερωτάται:

- 1) Παραδεκτά εξετάστηκαν μάρτυρες;
- 2) Είναι βάσιμος ο υπό α) λόγος εφέσεως της Ε;
- 3) Είναι βάσιμος ο υπό α) ισχυρισμός του εφεσιβλήτου Α;
- 4) Παραδεκτώς προβάλλεται από τον εφεσίβλητο Α ο υπό β) ισχυρισμός;
- 5) Είναι νόμιμος ο υπό α) λόγος αναίρεσης; Ποιον λόγο αναίρεσεως θεμελιώνει ο υπό β) ισχυρισμός της Ε ; Είναι αυτός παραδεκτός; Ποιον λόγο αναίρεσεως θεμελιώνει ο υπό γ) ισχυρισμός της Ε;

Απαντήσεις:

- 1) Θεμελιώδης διάταξη σχετικά με τα διαδικαστικά ζητήματα στην πρωτοβάθμια: 237.6. Αν κρίνει το δικαστήριο διατάσσει με πράξη του την εξέταση μαρτύρων. Βάση της αγωγής είναι η κακή εκπλήρωση της μεταξύ τους σύμβασης και αν εκπληρώθηκε καλώς ή κακώς η μεταξύ τους σύμβαση. Απαγορεύεται η απόδειξη με μάρτυρες όταν αντικείμενο της αγωγής είναι η αξίωση η χρηματική και όχι αν είναι οποιοδήποτε άλλο θέμα. **Η απαγόρευση ισχύει όταν ο ένας λέει καταρτίστηκε η σύμβαση και ο άλλος λέει όχι ποτέ δεν υπογράψαμε σύμβαση.** Όχι κάθε φορά που βλέπω μάρτυρες και σύμβαση απαγορεύεται η εξέταση των μαρτύρων!

- a. Με μάρτυρες μπορώ να αποδείξω εικονικότητα; Ναι. Όταν επικαλείται κάποιος εικονικότητα δεν αμφισβητεί ότι η σύμβαση καταρτίστηκε έτσι ακριβώς αλλά αμφισβητεί ότι αυτός είναι πχ ο σκοπός της- επικαλούνται μια άλλη συμφωνία μεταξύ τους.
- 2) Αν η αγωγή είχε μόνο μία βάση και δεν γινόταν επίκληση της υπαιτιότητας /πχ συμβατική έχει πρόβλημα η αγωγή αυτή; Με άλλα λόγια, έχουμε μια αγωγή με συμβατική βάση, είναι στοιχείο του ορισμένου και η υπαιτιότητα του οφειλέτη; Υπάρχει νόθος αντικειμενική ευθύνη και ο οφειλέτης τεκμαίρεται ότι ευθύνεται. **Αν όμως ο οφειλέτης θεωρεί ότι ανυπαίτια δεν εκπλήρωσε μπορεί να το προβάλλει ως ένσταση.**
- a. **Η αγωγή αυτή πάσχει από νομική αοριστία.** Για νόμω αβάσιμο κάνει λόγο όταν αναφέρθηκε σε μια προϋπόθεση κατά τρόπο εσφαλμένο. Αντίθετα νόμω αόριστη είναι όταν δεν το λες καθόλου κάτι// απόρριψη τότε ως απαράδεκτης.
- 3)
- a. Ο ο έχει παρέμβει αυτοτελώς προσθέτως και επέχει θέση αναγκαίου ομοδίκου της εταιρείας. **Επί αναγκαίας ομοδικίας στρέφεται πάντα εναντίον των αντιδίκων που είναι αναγκαίοι ομόδικοι και ΟΧΙ εναντίον και των δικών του-** άλλο το αν πρέπει απλά να τους κλητεύσεις.
- b. Είναι διάδικος αφού η άσκηση της εφέσεως επεκτείνεται και κατά του αυτοτελώς προσθέτως παρεμβάντα. **Το 76.4 λέει πως είναι σαν να έχει ασκήσει και αυτός έφεση.** Και που δεν άσκησε είναι διάδικος και μπορεί να καταθέσει προτάσεις.
- 4) Δεύτερος ισχυρισμός του α ως εφεσίβλητος. έχει τελεσιδικήσει. Είναι χαρακτηριστική ερώτηση αυτή όταν έχουμε επικουρικές βάσεις. Όταν λοιπόν έχουμε την κύρια βάση και το πρωτοβάθμιο δεν έχει εξετάσει την επικουρική. **Το δευτεροβάθμιο θα εξετάσει την κύρια βάση. Αν δεν την κάνει δεκτή θα μπορεί να εξετάσει την επικουρική. Όταν όμως εξετάζει την επικουρική σημαίνει ότι έχει απορρίψει την κύρια.**
- 5) Όχι όπου βλέπουμε χαρτί λέμε είναι έγγραφο και πάμε στον 20. Επομένως εδώ δεν συντρέχει η περίπτωση της παραμόρφωσης εγγράφου. Θα μπορούσε να θεμελιώνεται κάποιος άλλος λόγος πιθανώς; Όχι δεν υπάρχει. Λέει ουσιαστικά άλλα σου είπε ο μάρτυρας κι άλλα κατάλαβες εσύ. Δεν ελέγχεται αναίρετικά η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων.
- a. Ισχυρισμός της ε: 559.9. ΚΛΑΣΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ : ποια αρχή εδώ παραβιάστηκε; Αυτή της διαθέσεως. Δεν είναι όμως παραδεκτός εδώ. Δεν το είχε πει ούτε στον πρώτο που μπορούσε ούτε και σε κανένα βαθμό. Δεν μπορείς να πεις πως ξέχασα να υποβάλω αίτημα και να

γράψω στις προτάσεις. Επίσης, αναφέρθηκε στο σημείο αυτό και το άρθρο 562.

- b. Υπό α λόγος εφέσεως: είναι το 559.1. Είτε πεις νομική αοριστία είτε νόμω αβάσιμη, ουσιαστικά δεν έχει αυτό κάποια διαφορά αναιρετικώς.

Απόδειξη με μάρτυρες:

Άλλο να λες ότι τους άκουσα να λένε ότι εγώ σου δανείζω αυτό το ποσό και άλλο να πας για μάρτυρας και να λες όντως η σύμβαση δανείου καταρτίστηκε.

ΤΣΙΚΡΙΚΑΣ

Ο Α ασκεί αγωγή κατά της ανώνυμης εταιρείας Ε, και ζητεί την καταδίκη της στην καταβολή αφενός ποσού 300.000 ευρώ ως οφειλόμενη εργολαβική αμοιβή και αφετέρου ποσού 150.000 ευρώ ως οφειλόμενο τίμημα πώλησεως. Ο Α ζητεί με το δικόγραφο της αγωγής του επικουρικώς την καταβολή του δεύτερου ποσού και επί τη βάσει των διατάξεων περί αδικαιολόγητου πλουτισμού.

Υπέρ της εναγόμενης Ε. παρεμβαίνουν στην εκκρεμή δίκη τηρώντας τους όρους των διατάξεων των άρθρων 81 και 238 ΚΠολΔ αφενός **ο μέτοχος της Μ** και αφετέρου **ο Π**, ο οποίος είχε εγγυηθεί (ΑΚ. 847) **την καταβολή του τιμήματος από την Ε**.

Το δικαστήριο απορρίπτει την παρέμβαση **του Μ ως απαράδεκτη**, κρίνει την παρέμβαση του **Π ως παραδεκτή**, δικάζει την **αγωγή του Α** ως προς την **ουσία** της και κάνει **δεκτό** στο σύνολό του το αίτημα επιδικάσεως **της εργολαβικής αμοιβής**, ενώ κάνει **εν μέρει δεκτό** το αίτημα καταδίκης της Ε στην **καταβολή του τιμήματος, επιδικάζοντας στον Α ποσό 100.000 ευρώ**.

Η Ε **παραίτεται από το δικαίωμα προς άσκηση εφέσεως**. Αντίθετα, **ο Π ασκεί έφεση** προσβάλλοντας την πρωτόδικη απόφαση σε όλη της την έκταση, επικαλούμενος εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων από το δικαστήριο κατά τη διαπίστωση της αιτίας και του ύψους των επιδικασθεισών αξιώσεων. Έφεση **ασκεί επίσης ο Μ**, προσβάλλοντας και αυτός την απόφαση σε όλη της την έκταση, επικαλούμενος εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των περί συμβάσεως έργου και συμβάσεως πώλησεως διατάξεων. **Οι εφέσεις των Π και Μ στρέφονται αποκλειστικά κατά του Α**, ωστόσο, **ο εκκαλών Π κλητεύει στην κατ' έφεση δίκη και την Ε**.

Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο συνεκδικάζει τις εφέσεις των Π και Μ. Κατά τη συζήτηση της εφέσεως του **ο Π** με τις νομοτύπως κατατεθείσες **προτάσεις** του **ισχυρίζεται για πρώτη φορά ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ότι οι συμβάσεις έργου και πώλησεως είναι εικονικές (ΕΝΣΤΑΣΗ ΕΙΚΟΝΙΚΟΤΗΤΑΣ)**, περαιτέρω δε ότι σε κάθε περίπτωση οι όποιες απαιτήσεις του **Α κατά της Ε είχαν αποσβεσθεί λόγω συμψηφισμού (ΕΝΣΤΑΣΗ ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΥ)**, που είχε διενεργηθεί κατά το παρελθόν εξωδίκως από την τελευταία, προς απόδειξη δε του ισχυρισμού του προσκομίζει την έκθεση του δικαστικού επιμελητή περί επιδόσεως της σχετικής έγγραφης δήλωσης της Ε στον Α. Προς απόδειξη του ισχυρισμού περί εικονικότητας ο Π. προσκομίζει την ένορκη βεβαίωση του Σ.

Προς αντίκρουση της εφέσεως του Π, **ο Α ισχυρίζεται ότι αυτή είναι απαράδεκτη** έπειτα από την προαναφερόμενη **παραίτηση της Ε**. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο **απορρίπτει την έφεση του Μ ως απαράδεκτη** στο σύνολό της, ενώ την **έφεση του Π την απορρίπτει ως απαράδεκτη** κατά την έκταση που στρέφεται εναντίον του κεφαλαίου της πρωτόδικης αποφάσεως, το οποίο επιδικάζει την **εργολαβική αμοιβή**, ενώ κατά την έκταση που στρέφεται **κατά του κεφαλαίου, που επιδικάζει εν μέρει το τίμημα, την κάνει τυπικά δεκτή** και απορρίπτει το αίτημα καταβολής του ποσού των 150.000 ευρώ ως νόμω αβάσιμο, κρίνοντας ότι τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται ο Α, δεν θεμελιώνουν την έγκυρη κατάρτιση συμβάσεως πώλησεως.

Ο Α επισπεύδει στη συνέχεια **αναγκαστική εκτέλεση κατά της Ε** για το ποσό των 300.000 ευρώ με την **επίδοση στην τελευταία αντιγράφου του απογράφου της**

πρωτόδικης απόφασης με επιταγή προς εκτέλεση στις 15. 3. 2018 και την κατάσχεση στις 22. 3.2018 ενός ακινήτου της Ε. Η Ε ασκεί στις 10.4.2018 ανακοπή για την ακύρωση της αναγκαστικής κατασχέσεις προβάλλοντας τον ισχυρισμό περί αφέσεως χρέους εκ μέρους του Α (ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΦΕΣΗΣ ΧΡΕΟΥΣ) έπειτα από την εκδίκαση της εφέσεως. Δικάσιμος της ανακοπής ορίζεται η 20.5.2018. Στις 5.5.2018 η Ε ασκεί πρόσθετο λόγο ανακοπής, με τον οποίο επικαλείται αοριστία της επιταγής προς εκτέλεση και ζητεί την ακύρωσή της. Η Ε προς απόδειξη του ισχυρισμού της περί αφέσεως χρέους προσκομίζει νομίμως επικυρωμένο αντίγραφο της επιστολής, που ο νόμιμος εκπρόσωπός της συνέταξε και απέστειλε στον Α προς επιβεβαίωση της προφορικώς καταρτισθείσας συμβάσεως αφέσεως χρέους.

Ερωτάται:

α) Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός του Α προς αντίκρουση της εφέσεως του Π;

β) Είναι ορθή η κλήτευση της Ε στην δίκη της εφέσεως του Π;

γ) Είναι ορθή η κρίση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ως προς το παραδεκτό των εφέσεων των Π και Μ;

δ) Προβάλλονται παραδεκτός οι ισχυρισμοί του Π στον δεύτερο βαθμό;

ε) Είναι ορθή δικονομικώς η κρίση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου επί του αγωγικού αιτήματος καταβολής του ποσού των 150.000 ευρώ;

στ) Επί εσφαλμένης κρίσεως ποιος λόγος αναιρέσεως στοιχειοθετείται; Ο Ποια θα είναι η κρίση του δικαστηρίου της ανακοπής επί των προβαλλόμενων λόγων (κυρίου και προσθέτου);

3/3/2023

Δεδομένο: η Ε (εναγόμενη) έχει παραιτηθεί από το δκμ να ασκήσει έφεση και λέει ο Α ότι ο παρεμβαίνων Π δεν έχει για αυτόν τον λόγο δκμ να την ασκήσει αυτός. Το δευτεροβάθμιο απορρίπτει στο σύνολό του ενώ το πρωτοβάθμιο είχε απορρίψει μόνο εν μέρει.

Εώς ...έγκυρη κατάρτιση σύμβασης πωλήσεως:

1)

Τι ισχυρίζεται ο Α; Ότι αυτή είναι απαράδεκτη έπειτα από την παραίτηση της Ε. πώς θα ξεκινήσουμε την προσέγγιση;

Ξεκινάμε πάντα: πώς διαμορφώνεται η δίκη σε α' βαθμό – ποιος ενεργεί –και ποιος συμμετέχει (+με ποια ιδιότητα). Α- ενάγων, Ε- εναγόμενη, Μ- παρεμβαίνων μέτοχος, Π- παρεμβαίνων υπέρ της εναγομένης και εγγυητής του τιμήματος. Έπειτα, διαδικαστικές πράξεις και αιτήματα που υποβάλλονται αλλά και αντίστοιχες κρίσεις της πρωτόδικης απόφασης καθ' υποκείμενο και κατ' αντικείμενο.

Μπορεί να ασκήσει ο Π βάσει της δικονομικής θέσεώς του, έφεση ενώ έχει παραιτηθεί η εναγόμενη Ε; Ο Α ενάγων και εφεσίβλητος, λέει όχι, αφού είναι παρεμβαίνων. Ο κύριος διάδικος παραιτήθηκε από το δκμ να ασκήσει ένδικα μέσα,

πώς ασκεί λοιπόν έφεση ο Π; δεν έχει νομιμοποίηση λέει, ο κύριος διάδικος παραιτήθηκε.

Τι θα λέγαμε; Πώς παρεμβαίνει; Αρχικά, παρεμβαίνει προσθέτως υπέρ της Ε. ΚΠολΔ 516, που αναφέρεται στην ενεργητική νομιμοποίηση προς άσκηση εφέσεως. Διάδικοι είναι ενάγων εναγόμενος, προσθέτως παρεμβαίνοντες και καθολικοί και ειδικοί διάδοχοι. Επομένως, αρχικά, παραδεκτός. Ο Π είναι προσθέτως παρεμβαίνων και ισχύει το 516 ΚΠολΔ.

Ασκεί επιρροή το ότι η Ε παραιτήθηκε; Η Ε που είναι η αρχικώς εναγομένη; Όταν ο κύριος διάδικος, ο υπέρ αυτού προσθέτως παρεμβαίνων, συνεχίζει να νομιμοποιείται; Μπορούμε να δώσουμε γενική απάντηση; Ή θα πρέπει να διακρίνουμε; Η παρέμβαση είναι απλή ή αυτοτελής; Απλή: αν έχει παραιτηθεί δεν μπορεί ενώ αν είναι αυτοτελής: μπορεί. Γιατί όμως; Λαμβάνει θέση αναγκαίου ομοδίκου. → υποκειμενικά σύνθετες δίκες: μας ενδιαφέρει αν έχω από την αρχή και αν η ομοδικία είναι απλή ή αναγκαία. Έχει σημασία! Αν έχω απλή ομοδικία → έχω παράλληλες δίκες, τόσες όσες είναι οι ομόδικοι και η έφεση του ενός δεν επηρεάζει την έφεση του άλλου, ασκεί έφεση για λογαριασμό του, κυλούν για τον καθένα οι προθεσμίες. Στην απλή ομοδικία, παραιτείται ο ένας ομόδικος, ασκεί ο άλλος. ΟΜΩΣ, αν έχω αναγκαία ομοδικία, κρίσιμη διάταξη του 76.4 ΚΠολΔ, ως προς την πλευρά του εκκαλούντος-έναν να ασκήσει εμπροθέσμως έφεση, καθίστανται εκκαλούντες και οι λοιποί ακόμα και αν έχουν παραιτηθεί ή για αυτούς έχει παρέλθει η προθεσμία.

Άλλο η απλή ομοδικία, άλλο η απλή πρόσθετη παρέμβαση. Στην αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, αν χαρακτηριστεί ως αυτοτελής, έχω ΕΠΙΓΕΝΟΜΕΝΗ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΟΜΟΔΙΚΙΑ= ο αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων λαμβάνει εκ των υστέρων θέση αναγκαίου ομοδίκου = έχει τις εξουσίες του αναγκαίου ομοδίκου [αν είναι αντιφατικοί οι ισχυρισμοί, αξιολογούνται και εκτιμούνται ελεύθερα].

Μπορεί να επιχειρεί στην περίπτωση αυτή αντιφατικές πράξεις; Αν ήταν η παρέμβαση απλή πρόσθετη 82 ΚΠολΔ, που οι διαδικαστικές πράξεις τα αιτήματα και οι ισχυρισμοί του απλώς προσθέτως παρεμβαίνοντος, λαμβάνονται υπόψη και εφόσον δεν αντιφάσκουν. Αν έχω αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, θα εκτιμηθούν ελεύθερα σαν αντιφατικοί ισχυρισμοί. → απλή πρόσθετη παρέμβαση αν ο κύριος διάδικος παραιτείται, η έφεση που ασκεί ο τυπικά νομιμοποιούμενος είναι απαράδεκτη, γιατί έχει αντιφατικούς ισχυρισμούς [82 ΚΠολΔ]. Αν η παρέμβαση είναι απλή πρόσθετη, αν γίνει δεκτή η αγωγή, δεν επιτρέπεται να ασκήσει έφεση ο υπέρ αυτού απλώς προσθέτως παρεμβαίνων, γιατί αντιφάσκει προς την παραίτηση και το 82 ΚΠολΔ, το αποκλείει. → Διαφορετικές δυνατότητες του απλώς και του αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνοντος!

Πχ: Το δικαστήριο δεσμεύεται από την ομολογία της Ε; ΟΧΙ. Ότι ισχύει για τους αντιφατικούς ισχυρισμούς ισχύει και στην αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση. Λαμβάνει θέση του αναγκαίου ομοδίκου, μπορεί να προβάλει αντιφατικούς ισχυρισμούς.

ΚΡΙΣΙΜΑ ΑΡΘΡΑ: αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση → 83 που παραπέμπει σε 76 επ. ΚΠολΔ, ενώ αν είναι απλή → σε 82 επ. Επομένως, το ΚΠολΔ 83 τι προϋποθέτει; Για να έχω αυτοτελή και όχι απλή, θα πρέπει ο προσθέτως παρεμβαίνων

να δεσμεύεται σε κάθε περίπτωση από την απόφαση → έκταση δεδικασμένου και εκτελεστότητας και στον Π. Αν ο Π θα δεσμεύεται καθ' οποιονδήποτε τρόπο, τότε η παρέμβασή του είναι αυτοτελής πρόσθετη, ενώ αν δεν δεσμεύεται θα είναι απλή. Οι **συνοφειλέτες εις ολόκληρον δεν δεσμεύονται από το δεδικασμένο και την εκτελεστότητα πχ.** Δεν επηρεάζει εδώ, αφού ο Π είναι αστικός εγγυητής και δεν θα επηρεάζεται η θέση του.

Παρεμβαίνει λοιπόν απλώς η αυτοτελώς και γιατί; Ποιες διατάξεις είναι κρίσιμες; 325 επ. ΚΠολΔ. Επέκταση υποκειμενικών ορίων ουσιαστικού δεδικασμένου. Ένα πρόσωπο περί υποκειμενικών ορίων του δεδικασμένου **325 επ.** [αντιστοίχως εκτείνεται και η εκτελεστότητα, **919.1 ΚΠολΔ**] ~ υποκειμενικά όρια εκτελεστότητας. Ποιος εκτελεί κατά ποίου και ποιος δεσμεύεται από την εκτελεστότητα.

ΑΡΑ: **εάν τρίτο πρόσωπο παραμένοντας εκτός δίκης θα δεσμεύεται κατά 325 επ. και 919.1 επ, από δεδικασμένο και εκτελεστότητα, η παρέμβασή του είναι αυτοτελής πρόσθετη.** Αν είχε εναχθεί εξαρχής θα είχε θέση αναγκαίου ομοδίκου. ΟΜΩΣ, αν είχε εναχθεί πρωτογενώς θα είχε εναχθεί ως απλός ομόδικος, παρεμβαίνει απλώς προσθέτως. → **σημειώνεται πως τον αυτοτελώς ομόδικο τον προσεπικαλούμε, ενώ τον απλώς του ανακοινώνουμε την δίκη.** Εδώ είναι αυτοτελής πρόσθετη γιατί αν παρέμενε εκτός δίκης, το ευνοϊκό δεδικασμένο θα ούτε κατά πρωτοφειλέτη ούτε κατά εγγυητή. Το ευμενές δεδικασμένο ισχύει απέναντι και στον εγγυητή [328 ΚΠολΔ] → ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, άρα εδώ ο Π ο αστικός εγγυητής παρεμβαίνει ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ, με συνέπεια: να λαμβάνει θέση αναγκαίου ομοδίκου, άρα εφαρμόζουμε το α. 76.2 ΚΠολΔ και το α. 77 ΚΠολΔ. Έτσι και εδώ, δεν αποκλείεται η δυνατότητά του παρά την παραίτηση της εναγόμενης εταιρίας Ε [έχει ενεργητική νομιμοποίηση να ασκήσει έφεση]. → ως αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων, έχει αυτοτελές δκμ να ασκήσει ένδικα μέσα.

Πρόσθετη παρέμβαση → απλή και αυτοτελής, ομοδικία → απλή και αναγκαία [ΖΕΥΓΑΡΙΑ: αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση/ αναγκαία ομοδικία/ προσεπίκληση – απλή ομοδικία/ απλή πρόσθετη παρέμβαση/ ανακοίνωση δίκης]. → **ΣΟΣ: 1. Βρίσκω αν είναι απλή η πρόσθετη παρέμβαση ή αυτοτελής [εδώ είναι που έχει αυτοτελώς δκμ να επιχειρεί πράξει ενδεχομένως και αντιφατικές].**

17/03/2023

1)

Επανάληψη:

Μια σύντομη αναφορά: παραδεκτή η παρέμβαση του Π σε πρώτο βαθμό, προσθέτως υπέρ της Ε. αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση → λαμβάνει θέση αναγκαίου ομοδίκου [83ΚΠολΔ]. Δεν καθίσταται εναγόμενος, παρά ταύτα αποκτά τις εξουσίες του αναγκαίου ομοδίκου αλλά και να επιχειρεί αντιφατικές διαδικαστικές πράξεις. Όταν έχουμε αναγκαία ομοδικία, η παραίτηση από τα ένδικα μέσα κάποιου δεν επηρεάζει την θέση του άλλου = αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση // δεν επηρεάζεται από την δικονομική συμπεριφορά υπέρ του διαδίκου που έχει ταχθεί υπέρ.

Αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση = παρέμβαση του αστικού εγγυητή [κατά το ΑΚ 847] η παρέμβαση είναι αυτοτελής πρόσθετη επειδή κατά 328 ΚΠολΔ **το ευνοϊκό δεδουλευμένο** για εγγυητή και πρωτοφειλέτη, εκτείνεται και τον εγγυητή δηλαδή. Το δεδουλευμένο και η εκτελεστότητα της απόφασης οδηγεί στο να δεσμεύεται και ο εγγυητής.

Η απόφαση που καταδικάζει τον πρωτοφειλέτη δεν εκτελείται κατά του εγγυητή, γιατί 919 ΚΠολΔ: οριοθετεί τα υποκειμενικά όρια εκτελεστότητας δικαστικών αποφάσεων. Εφόσον ο εγγυητής δεσμεύεται μόνο επί ευμενούς κρίσεως, επί παραδοχής της αγωγής, δεν δεσμεύεται από το δεδουλευμένο και βρίσκεται εκτός ο εγγυητής. **Με λίγα λόγια, αν θέλει να στραφεί με αναγκαστική εκτέλεση ο δανειστής κατά του δανειστή [:], πρέπει να τον εναγάγει πρωτογενώς.**

➔ ΑΡΑ: Η παρέμβαση του αστικού εγγυητή και η παρέμβασή του υπέρ του οφειλέτη: αυτοτελής πρόσθετη ➔ αναγκαίος ομόδικος ➔ μπορεί να κάνει αντιφατικές διαδικαστικές πράξεις. Η παραίτηση του πρωτοφειλέτη δεν στερεί τον εγγυητή από την δυνατότητα να ασκήσει ένδικο μέσο ➔ παραδεκτώς ασκεί όσον αφορά την ενεργητική του νομιμοποίηση / δεν αποκλείεται από την παραίτηση.

Δικονομικός εγγυητής και αστικός εγγυητής:

Άλλο ο αστικός και άλλο ο δικονομικός εγγυητής! Ο αστικός ΔΕΝ είναι και δικονομικός.

Για να έχω δικονομικό, θέλω αναγωγικό δκμ σε περίπτωση που ικανοποιήσει τον δανειστή, πχ ενοχή/ οφειλή εις ολόκληρον. Στην περίπτωση αυτή, εάν εναχθεί κπ από περισσότερους οφειλέτες εις ολόκληρον, μπορεί να στραφεί προσεπικαλώντας τους λοιπούς συνοφειλέτες με προσεπίκληση του δικονομικού εγγυητή. ➔ η **προσεπίκληση αυτή έχει αίτημα να αναγνωριστεί η ευθύνη του δικονομικού εγγυητή** [αναγνωριστικό αίτημα]. Περιέχει το αίτημα μιας αγωγής παρεμπίπτουσας. Εκδικάζονται μαζί και εκδίδεται μία οριστική απόφαση, τόσο επί της κύριας όσο και επί της προσεπίκλησης. Κρίση λοιπόν, τόσο επί της κύριας αγωγής όσο και επί του αναγωγικού δικαιώματος. **Στηρίζεται στην ύπαρξη αναγωγικού δικαιώματος ο δικονομικός εγγυητής. Όπως και η ασφάλιση αστικής ευθύνης αυτοκινήτου, όπου προσεπικαλεί την ασφαλιστική εταιρεία** σε περίπτωση τροχαίου ατυχήματος. Εδώ, η ασφαλιστική επιχείρηση θα προσεπικληθεί ως δικονομική εγγυήτρια.

Γιατί **ο αστικός εγγυητής δεν είναι και δικονομικός**; Ο εγγυητής παρέχει μια **προσωπική ασφάλεια απέναντι στον δανειστή, να στραφεί εναντίον του. ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΦΕΙΛΕΤΗ** (όπως είναι η περίπτωση παραπάνω)² ➔ εάν εναχθεί ο πρωτοφειλέτης από τον δανειστή και καταβάλει ο πρωτοφειλέτης, απαλλάσσεται ο

² Ο εγγυητής μπορεί να στραφεί κατά του πρωτοφειλέτη στην δίκη – αντίθετα, ο πρωτοφειλέτης δεν μπορεί να στραφεί κατά του εγγυητή στην δίκη. **Δικονομικός εγγυητής είναι μόνο ο πρωτοφειλέτης στον εγγυητή** ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΣ (αφού για το αντίστροφο ΔΕΝ υπάρχει αναγωγικό δικαίωμα).

Πάντως μεταξύ τους είναι πάντα αναγκαίοι ομόδικοι.

εγγυητής και δεν ευθύνεται άλλο, **δεν υπάρχει αναγωγικό δkm** του εναγομένου πρωτοφειλέτη απέναντι στον εγγυητή. **Ο πρωτοφειλέτης είναι δικονομικός εγγυητής του εγγυητή [και όχι το αντίστροφο]. Αν εναγάγει τον εγγυητή και καταβάλλει ο εγγυητής, μπορεί και έχει δkm να στραφεί αναγωγικά κατά του πρωτοφειλέτη.**

Επιπλέον περιπτώσιολογία:

*Εάν εναχθεί από τον δανειστή ο πρωτοφειλέτης, μπορεί αυτός να προσεπικαλέσει τον αστικό του εγγυητή; Αν ναι τι είδους προσεπίκληση θα είναι αυτή; → **προσεπίκληση αναγκαίου ομοδίκου.*** Για να έχω ομοδικία θα πρέπει από την αρχή να έχω περισσότερους εναγόμενους. Αν είχε εναχθεί αρχικά, θα ήταν αναγκαίος ομόδικος. Αν θέλουμε και τον εγγυητή στην δίκη, έχουμε προσεπίκληση ή ανακοίνωση; Όχι ανακοίνωση, αλλά θα είχαμε προσεπίκληση αναγκαίου ομοδίκου. Άρα, δεν είναι αναγκαίος ομόδικος, απλά προσεπικαλείται σας τέτοιος.

*Εάν ενάγεται ο εγγυητής, εάν θέλει να προσεπικαλέσει τον πρωτοφειλέτη, πώς θα τον προσεπικαλέσει; **Προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή.*** Μπορεί και ως αναγκαίο ομόδικο; ΝΑΙ! Γιατί το 328 ορίζει πως το ευμενές δεδικασμένο δεσμεύει και τον πρωτοφειλέτη. **Συνύπαρξη και των 2 αυτών ειδών προσεπίκλησης.** Στην δεύτερη περίπτωση, γίνεται απευθείας εναγόμενος, μπαίνει μέσα στην δίκη κατευθείαν. Διαφορετικά, στην περίπτωση που θα προσεπικληθεί σαν δικονομικός εγγυητής, έχουμε 2 διαφορετικές δίκες. Εδώ, ο προσεπικαλούμενος δικονομικός εγγυητής δεν συμμετέχει στην πρώτη δίκη! Είναι εναγόμενος στην δεύτερη. * *Η παρέμβαση του δικονομικού εγγυητή στην κύρια δίκη είναι απλή πρόσθετη παρέμβαση.*

ΣΗΜΕΙΩΝΕΤΑΙ: Αναγκαία ομοδικία έχουμε και σε περίπτωση συγκυριότητας. Όμως αν δεν γνώριζε ποιοι ήταν κάποιοι συγκύριοι; Δεν τους έχει εναγάγει από την αρχή → απαράδεκτη: θεραπεία αυτού και προσπάθεια να δώσουμε την αγωγή με την προσεπίκληση.

4 περιπτώσεις αναγκαίας ομοδικίας// 76:

1. υποχρεωτική κοινή εναγωγή, όπου αλλιώς έχω απαράδεκτη αγωγή [πχ διανομής]
2. όταν οι έννομες συνέπειες δεσμεύουν όλους τους αναγκαίους ομοδίκους [πχ πρωτοφειλέτης εγγυητής, ΟΕ και ομόρρυθμοι έταίροι]
3. υποχρεωτική ενιαία ρύθμιση [δεν είναι υποχρεωτική με την έννοια του απαραδέκτου, αλλά δεν θα μπορούσαμε να εκτελέσουμε την απόφαση πχ δουλείες – αν το γειτονικό ακίνητο από ένα ακίνητο που είναι αποκλεισμένο από δρόμο, πρέπει να εναχθούν όλοι από κοινού από το γειτονικό ακίνητο για να παράσχουν δουλεία οδού]
4. εξαιτίας των περιστάσεων

2) Είναι ορθή η κλήτευση της Ε στην δίκη της εφέσεως του Π;

Δεν τίθεται θέμα απαραδέκτου της εφέσεως επειδή δεν στρέφεται και κατά της Ε [κατά την παρ. 4 του αρ. 76, η άσκηση έφεσης από έναν εκ των αναγκαίων ομοδίκων ωφελεί και τους λοιπούς].

Περίπτωση που ασκεί έφεση ένας από τους αναγκαίους ομοδίκους. // 76.4 ΚΠολΔ: 4. *Η άσκηση των ένδικων μέσων από κάποιον από τους ομοδίκους της παρ. 1*

έχει αποτέλεσμα και για τους άλλους. Εν προκειμένω, η έφεση που ασκεί ο Π καθιστά εκκαλούσα και την Ε ακόμα και αν η ίδια ΔΕΝ το επιθυμεί. Εδώ, ο Π με την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση λαμβάνει θέση αναγκαίου ομοδίκου και τα ά.76 και 77 εφαρμόζονται. **Ισχύει αυτό και στις περιπτώσεις της επιγενόμενης αναγκάιας ομοδικίας.** Οπότε αυτό ισχύει είτε έχω αρχική είτε επιγενόμενη ομοδικία.

Σημειώνεται πως τα 30ήμερα μετριόνται αυτοτελώς. Ωστόσο, αμετάκλητη καθίσταται μια απόφαση όταν περάσει το 60ήμερο για όλους, αφού και ένας να ασκήσει εμπρόθεσμα ένδικο μέσο, είναι για όλους. Ο αναγκαίος ομόδικος που ασκεί έφεση δεν μπορεί να την στρέψει κατά των υπόλοιπων αναγκάιας ομοδίκων, αφού θα ήταν ταυτόχρονα και εφεσίβλητοι αλλά και ασκούντες την έφεση.

Εδώ, προφανώς και δεν την στρέφει και δεν είναι δυνατόν να την στρέψει κατά των αναγκάιας ομοδίκων του. ΟΜΩΣ: Εάν δεν κλητευθούν οι αναγκάιοι ομόδικοι ως εκκαλούντες, έχουμε απαράδεκτο της συζητήσεως. Θεραπεύεται όμως αλλά με τεράστια έξοδα. Ορθά λοιπόν κλητεύεται η Ε στην δίκη της εφέσεως αφού κλητεύει ο Π που έχει θέση αναγκαίου ομοδίκου και κατά 76.4 έχει καταστεί εκκαλούσα η Ε. Σωστά κλητεύθηκε για να μην είναι απαράδεκτη η συζήτηση.

Εμβάθυνση:

Ασκεί έφεση ένας από τους αναγκάιους ομοδίκους. Πώς συμμετέχουν οι λοιποί στην δίκη της εφέσεως; Απλά έχουν καταστεί εκκαλούντες. Όπως εδώ πχ η Ε έχει καταστεί εκκαλούσα. Δυνατότητα να ασκηθούν πρόσθετοι λόγοι. Η Ε που παραιτήθηκε από το δκμ εφέσεως, μπορεί να ασκήσει προσθέτους λόγους; Ναι βεβαίως, είναι εκκαλούσα και άρα λαμβάνει θέση αναγκαίου ομοδίκου.

Αν η Ε δεν παραιτείται, ασκεί όμως έφεση ο Π. Μπορεί και ένας άλλος τρίτος πχ αναγκάιος ομόδικος να ασκήσει την δική του έφεση; Υπάρχει πρόβλημα; !76.4→ και οι λοιποί έχουν καταστεί εκκαλούντες και διάδικοι. Εδώ, έχουμε εφαρμογή του **514 → κανόνας ΑΠΑΞΑΣ άσκησης των ενδίκων μέσων**- δεν μπορεί κανείς να έρθει με δεύτερη έφεση.

1^η άποψη [κρατούσα στην νομολογία]: Συνδυασμός 76.4 με 514: καθίστανται εκκαλούντες κατά το 76.4, άρα εφαρμόζεται το 514 και δεν μπορούν να ασκήσουν ένδικο μέσο. **Αντίλογος: 2^η άποψη**: στερούνται δικής τους έννομης προστασίας; Η δική σας έφεση είναι δεύτερη, όμως λέει αν στην πρώτη έφεση είναι αβάσιμοι οι λόγοι πχ; Θα εξαρτηθούμε από έναν βιαστικό αναγκάιο ομόδικο που ήθελε γρήγορα να ασκήσει ένδικο μέσο; **Απάντηση της πρώτης άποψης στην δεύτερη**: ας ασκήσουν προσθέτους λόγους εφέσεως! Σημειώνεται όμως, πως αν το πρώτο δικόγραφο της εφέσεως έχει αβάσιμους λόγους, για να είναι παραδεκτοί οι πρόσθετοι λόγοι, πρέπει το κύριο δικόγραφο να έχει τουλάχιστον ένα ορισμένο λόγο [για όλα τα ένδικα μέσα εκτός της αναίρεσης]. **Πλέον ορθή άποψη**: σωστές οι παράλληλες εφέσεις και ενιαία κρίση/συνεκδίκαση, που θα αποφαίνεται συνολικά επί όλων των εφέσεων.

Αν έχουμε αναγκάια ομοδικία από την πλευρά του εφεσιβλήτου, πχ αν εδώ ασκούσε έφεση ο Α, εφαρμόζεται το 517 ΚΠολΔ, που ορίζει πως σε περίπτωση αναγκάιας ομοδικίας από εφεσίβλητο, πρέπει να στραφεί κατά όλων των αναγκάιας ομοδίκων. Η έφεση που ασκείται επιλεκτικά, είναι απαράδεκτη. Ύστερα, θα ισχύει πάλι το 514.

➔ Άρα από πλευράς εκκαλούντος: 76.4 και 514 – εάν όμως η αναγκαία ομοδικία διαμορφώνεται από την πλευρά των εφεσιβλήτων: 517 [αρχικής ή επιγενόμενης αναγκαίας ομοδικίας από πλευράς του εφεσιβλήτου] **στρέφεται** κατά τόσο της Ε αλλά και του Π, όχι απλή κλήτευση- πρέπει να καταστεί διάδικος/εφεσίβλητος.

31/3/2023

Στα πρώτα δύο ερωτήματα είδαμε τις υποκειμενικά σύνθετες δίκες. Είχαμε πει/επανάληψη:

Αναγκαία και απλή ομοδικία.

- **Απλή ομοδικία**
 - Η επίδοση της απόφασης στον απλό ομόδικο θέτει σε κίνηση προθεσμία αυτοτελώς για τον κάθε ένα απλό ομόδικο. Κάθε ένας θα φροντίσει να ασκήσει παραδεκτά έφεση. Η έκβαση της δίκης επηρεάζει μόνο την δική του δικονομική θέση.
- **Αναγκαία ομοδικία:**
 - κρίσιμη η διάταξη για τα ένδικα μέσα:
 - αν έχουμε από την πλευρά του εκκαλούντος πάμε στο 76.4// ένας να ασκήσει ένδικο μέσο όλοι καθίστανται εκκαλούντες, πρέπει όμως να κλητευθούν στην δίκη. Αν κάποιος δεν κλητευθεί είναι απαράδεκτη η συζήτηση. Η Ε είναι εκκαλούσα
 - για τις διαδικαστικές πράξεις:
 - 76.2 // αντικειμενική ενέργεια – ο ένας λέει το ένα ο άλλος το άλλο → το δικαστήριο δεν δεσμεύεται.
 - Επιγενόμενη αναγκαία ομοδικία: **2 περιπτώσεις:**
 - Είτε αρχική είτε επιγενόμενη αναγκαία ομοδικία, είτε με **αυτοτελή πρόσθετη** παρέμβαση [83], είτε **προσεπίκληση** αναγκαίου ομοδίκου [πχ αληθινού κυρίου ή νομέα αλλά και το 87]. Πχ για προσεπίκληση αναγκαίου ομοδίκου// πρόσωπα που αν είχαν προσεπικληθεί από την αρχή θα είχαν θέση αναγκαίου ομοδίκου. Πχ ενάγεται ομόρρυθμη εταιρεία και ομόρρυθμοι εταίροι → γιατί εάν δεν είχαν εναχθεί από κοινού θα δεσμευόταν από το δεδικασμένο. Ή προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή (πχ ασφαλιστική). Ή όπου υπάρχει αναγωγικό δικαίωμα έχω δυνατότητα προσεπίκλησης δικονομικού εγγυητή [τρίτος κατά του οποίου στρέφεται ο εναγόμενος και ζητά να αναγνωριστεί το αναγωγικό του δκμ]. Σημειώνεται πως ο αστικός εγγυητής δεν είναι δικονομικός [δες πιο πάνω + γιατί δεν έχει δκμ αναγωγής ο πρωτοφειλέτης κατά του εγγυητή απλά δίνεται μια έξτρα βεβαίωση στον δανειστή].
 - Περιπτώσεις:
 - Αν εναχθεί ο πρωτοφειλέτης, αυτός μπορεί να προσεπικαλέσει τον εγγυητή σαν αναγκαίο ομόδικο ενώ

αν ο ίδιος παρέμβει θα παρέμβει σαν αυτοτελώς προσθέτως αναγκαίος ομόδικος [ίδιο δεδικασμένο].

- Ενάγεται ο εγγυητής. Αν παρέμβει ο πρωτοφειλέτης θα παρέμβει αυτοτελώς προσθέτως, προσεπικαλείται σαν αναγκαίος ομόδικος αλλά μπορεί και σαν δικονομικός εγγυητής. Μόνο αν ο οφειλέτης τον προσεπικαλέσει σαν αναγκαίο ομόδικο και όχι μόνο σαν δικονομικό εγγυητή γίνεται μέρος της δίκης [αλλιώς αν είναι μόνο δικονομικός εγγυητής πρέπει να ασκήσει και παρέμβαση για να γίνει μέρος της δίκης].

▪ Διάκριση περιπτώσεων:

- Πρόσωπα που αν εναχθούν πρωτογενώς είναι αναγκαίοι ομόδικοι και πρόσωπα που αν παρέμβουν θα είναι τέτοιοι [αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνοντες] και προσεπικαλούμενοι αναγκαίοι ομόδικοι
 - Έτσι αν είσαι αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων, η παραίτηση αυτού υπέρ του οποίου παρεμβαίνεις δεν σε επηρεάζει [όπως και για τον αναγκαίο ομόδικο]
 - Ο απλώς προσθέτως παρεμβαίνων σε πρώτο βαθμό που δεν άσκησε ή δεν του ασκήθηκε έφεση, θα πρέπει απλώς να καλείται στον δεύτερο βαθμό για να ασκήσει αν το επιθυμεί έφεση και στον 2^ο βαθμό.
 - Χρειάζεται να κλητευθεί στην δευτεροβάθμια γιατί αλλιώς έχουμε απαράδεκτη συζήτηση.
- Πρόσωπα που αν είχαν εναχθεί πρωτογενώς θα είχαν αποτελέσει απλούς ομοδίκους: οφειλή εις ολόκληρον. Αν παρέμβουν παρεμβαίνουν απλώς προσθέτως. Αν θέλουμε να τους καλέσουμε στην δίκη, τους προσεπικαλούμε σαν δικονομικούς εγγυητές [88] αλλά δεν τίθεται θέμα προσεπίκλησης δικονομικού εγγυητή, αλλά ανακοίνωση της δίκης. [απλή ομοδικία, απλή πρόσθετη παρέμβαση και ανακοίνωση της δίκης].
 - **Αποφ. ΑΠ** για απλή πρόσθετη παρέμβαση σε πρώτο βαθμό που όμως δεν παρενέβη στον δεύτερο βαθμό. Ασκείται αναίρεση και ο αναιρεσείων δεν σκέφτηκε να τον καλέσει. Θα πρέπει όμως να κληθεί και στην δίκη στον ΑΠ που δεν κλητεύθηκε στην δευτεροβάθμια; Ο ΑΠ είπε ναι.
 - Ο απλώς προσθέτως δεν δεσμεύεται από το δεδικασμένο.

3) Το δικαστήριο απορρίπτει την έφεση του μετόχου Μ ως απαράδεκτη. Ορθώς;

Ο Μ είναι απλός προσθέτως παρεμβαίνων. Η πρόσθετη παρέμβαση δεν μπορεί να κριθεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. **Το παραδεκτό και μόνο ελέγχεται = τήρηση προθεσμιών 238 και στο έννομο συμφέρον του προσθέτως παρεμβαίνων/ τυπικές προϋποθέσεις παραδεκτού.** Αν κριθεί παραδεκτή, ο προσθέτως παρεμβαίνων συμμετέχει στην δευτεροβάθμια δίκη και αν είναι απλή, τα όριά του τίθενται από το **82 ΚΠολΔ [όχι αντιφατικές πράξεις] αν είναι αυτοτελώς [και αντιφατικές].** Αν απορριφθεί ως απαράδεκτη [εμπρόθεσμη ή όχι έννομο συμφέρον] ο προσθέτως παρεμβαίνων δεν μπορεί να επιχειρεί διαδικαστικές πράξεις στην δίκη γιατί απλώς δεν συμμετέχει και δεν νομιμοποιείται ενεργητικά προς άσκηση εφέσεως. 516 ΚΠολΔ «...εφόσον...».

Ο προσθέτως παρεμβαίνων για να μπορεί να ασκήσει ένδικα μέσα για το κεφάλαιο που τον αφορά θα πρέπει να παρέμβει παραδεκτώς. Διαφορετικά, δεν μπορεί να ασκήσει ένδικα μέσα για το κεφάλαιο που άσκησε την αγωγή. Μόνο το παραδεκτό κρίνεται στην παρέμβαση. Στην αυτοτελή παρέμβαση δεν αμφισβητείται το έννομο συμφέρον και απλά πρέπει να τηρήσω την προθεσμία του 238.

Ο Μ παρεμβαίνει απαράδεκτως. Μιλάμε για ΑΕ όχι για ΟΕ όπου είναι δεδομένο το έννομο συμφέρον! Άρα αυτό που έχει σημασία: η ενεργητική νομιμοποίηση του προσθέτως παρεμβαίνοντος στον 1^ο βαθμό εξαρτάται από το παραδεκτό της παρεμβάσεώς του. Αν απαράδεκτο → δεν συμμετέχει στην δίκη στον πρώτο βαθμό/ δεν νομιμοποιείται ενεργητικά προς άσκηση ενδίκων μέσων. Το ίδιο ισχύει και στο θέμα της κλητεύσεως.

6/4/2023

3^ο ερώτημα

1. Εταιρείες και έννομο συμφέρον [ως προς Μ]:

Ετερόρρυθμοι εταίροι → ως μέλη του ΝΠ δεσμεύονται επίσης από το δεδικασμένο. Απλά οι ομόρρυθμοι, δεσμεύονται εις ολόκληρον. Το ίδιο ισχύει και για τα μέλη του σωματείου. Επίσης παρεμβαίνουν παραδεκτώς, και μάλιστα **αυτοτελώς προσθέτως λόγω του 329.** Η παρέμβασή τους αυτή βασίζεται σε λόγους δικονομικού δικαίου, δηλαδή της επέκτασης του δεδικασμένου. // **ενώσεις προσώπων με σωματειακή μορφή. ΟΧΙ ΑΕ// απαράδεκτως παρεμβαίνει ο μέτοχος και δεν έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει έφεση.**

Κρατούσα νομολογία για μέτοχο ΑΕ: ειδικά αν είναι κύριος μέτοχος → έχουμε μόνο οικονομικό και όχι έννομο συμφέρον και άρα δεν παρεμβαίνει παραδεκτώς, δεν συμμετέχει στην δίκη σε 1^ο βαθμό και δεν τίθεται θέμα ενεργητικής νομιμοποίησης. [*αν δεχθούμε ότι δεν έχει καν έννομο συμφέρον και μόνο οικονομικό τότε δεν έχει καν δkm να είναι μέρος της δίκης – αν το οικονομικό το δεχθούμε σαν έννομο τότε είναι απλός προσθέτως παρεμβαίνων και έτσι πάλι δεν έχει δkm έφεσης επειδή όμως ο υπερ ου παραιτήθηκε*].

3) → ορθώς απορρίφθηκε ως απαράδεκτη λόγω έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης.

2. Ως προς τον Π:

Περισσότερα αιτήματα [περισσότερα κεφάλαια =περισσότερες αγωγικές βάσεις], άρα 2 κεφάλαια. Το έννομο συμφέρον το εξετάζω για κάθε κεφάλαιο της απόφασης. Το δευτεροβάθμιο κρίνει ότι ο αστικός εγγυητής έχει έννομο συμφέρον μόνο να ασκήσει έφεση κατά του κεφαλαίου που αποδέχεται εν μέρει την αξίωση καταβολής του τιμήματος. Για την εργολαβική αμοιβή, απορρίπτει την έφεσή του ως απαράδεκτη.

Το έννομο συμφέρον πώς οριοθετείται εδώ για την άσκηση εφέσεως; Είναι αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων λόγω του 328, δεσμεύεται από το ευμενές δεδικασμένο. Αρκεί, για να έχουμε εδώ εφαρμογή του 83 ΚΠολΔ. Η εγγυήσή του τι αφορά; Μόνο το τίμημα της πώλησεως. Δεν εγγυήθηκε για την εργολαβική αμοιβή αλλά την εμπρόθεσμη αποπληρωμή του τιμήματος της πώλησεως. Επομένως, εάν υπάρξει μια κρίση δυσμενής θα τον επηρεάσει ως προς το τίμημα της πώλησεως. Τι θέλει λοιπόν, να ανατρέψει; [γιατί υπάρχει ήδη μια πρωτόδικη δυσμενής κρίση].

Έχει έννομο συμφέρον για να το κάνει αυτό; Τον επηρεάζει η κρίση αυτή, η καταδικαστική; Καταρχήν δεν τον επηρεάζει. Η καταψηφιστική απόφαση αν τελεσιδικήσει, δεν τον δεσμεύει, είναι εκτός της εμβέλειας του δεδικασμένου, *αφού είναι δυσμενές*. Άρα γιατί να του προσδώσουμε έννομο συμφέρον να ασκήσει έφεση; **Για να έχω δέσμευση δεδικασμένου θέλω να συντρέχουν τα αντικειμενικά και υποκειμενικά όρια του δεδικασμένου.**

⇒ Εδώ όμως, αν καταδικαστεί ο πρωτοφειλέτης η απόφαση ΔΕΝ εκτελείται κατά του εγγυητή, αφού είναι αστικός εγγυητής και όχι δικονομικός εγγυητής.

Ο εγγυητής είναι όντως τρίτος. Η καταδικαστική απόφαση που έχει βγει ακόμα, δεν μπορεί να εκτελεστεί κατά του εγγυητή, 919.1 για τα υποκειμενικά όρια της εκτελεστότητας. Η παρα.1 ορίζει ότι τα υποκειμενικά όρια της εκτελεστότητας φτάνουν στα υποκειμενικά όρια του δεδικασμένου. Τα πρόσωπα που δεσμεύονται από το δεδικασμένο δεσμεύονται και από την εκτελεστότητα. **Ο εγγυητής δεσμεύεται ΜΟΝΟ από το ευνοϊκό δεδικασμένο. Και έτσι, δεν δεσμεύεται από την εκτελεστότητα ο εγγυητής, αφού μόνο το ευμενές δεδικασμένο τον δεσμεύει [919.1 + 328].** Δυσμενές δεδικασμένο δεν τον δεσμεύει. **[ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΕΓΓΥΗΤΗ – ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑ? ΝΟ]. Αν κάνει εκτέλεση ο δανειστής, θα πρόκειται για ένα ελάττωμα του τίτλου, αφού δεν έχουμε τίτλο για τον εγγυητή [ελάττωμα τίτλου]. Έτσι στην περίπτωση αυτή, με το 933 θα μπορούμε να κάνουμε ανακοπή σε περίπτωση που γίνει εκτέλεση.**

Άρα που βρίσκεται το έννομο συμφέρον του; Αυτό που μπορεί να συμβεί είναι το εξής: δεν έχει εναχθεί- έχει ένα δεδικασμένο το οποίο δεν τον δεσμεύει. Αν τα πράγματα μείνουν όπως έχουν, μπορεί να στραφεί με αγωγή πρωτογενώς κατά του εγγυητή και να του πει θα πληρώσεις εσύ. Τώρα φυσικά δεν έχουμε δεδικασμένο, αφού αυτό είναι δυσμενές. Αν εναχθεί όμως μεταγενέστερα ο εγγυητής θα μπορεί να αναγκαστεί από τον δανειστή να πληρώσει. Αν όμως ο Π ασκήσει έφεση και πλήξει το κεφάλαιο που αναφέρεται στην έφεση και πετύχει μια νέα τελεσίδικη κρίση, η οποία θα δέχεται ότι δεν υπάρχει απαίτηση καταβολής του τιμήματος, εάν στην συνέχεια ο δανειστής εναγάγει τον εγγυητή, ο εγγυητής θα επικαλεστεί το δεδικασμένο της έφεσης

που ασκεί. Πιο συγκεκριμένα, θα επικαλεστεί την αρνητική λειτουργία του δεδικασμένου [η νέα αγωγή που θα στραφεί εναντίον του θα απορριφθεί ως απαράδεκτη]. **Ο Π θέλει εδώ να πετύχει μια ευμενή κρίση, ότι δεν υπάρχει απαίτηση, ώστε να τον δεσμεύει το ΕΥΝΟΪΚΟ ΔΕΔΙΚΑΣΜΕΝΟ [αυτό τον κάνει και αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων].**

Εάν εδώ, ενώ εκκρεμούσε η έφεση του Π ασκούσε αγωγή ο Α ενάγων κατά του Π, τι θα συνέβαινε εδώ; Θα είχαμε εκκρεμοδικία. Η αγωγή του Α κατά του Π θα εμποδιζόταν να ασκηθεί λόγω εκκρεμοδικίας, έως ότου να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της εφέσεως.

Ο Π έχει έννομο συμφέρον να πλήξει το κεφάλαιο το οποίο επιδίκασε εν μέρει το τίμημα της πώλησης- ΜΟΝΟ ΑΥΤΟ, αφού μόνο για αυτό έχει έννομο συμφέρον. **Για το κεφάλαιο της εργολαβικής αμοιβής, δεν έχει εγγυηθεί και άρα ορθώς απορρίφθηκε η έφεσή του κατά την έκταση που έπληξε το κεφάλαιο που επιδίκασε εργολαβική αμοιβή. Σωστά, το 2βάθμιο έκρινε ότι η έφεσή του είναι εν μέρει δεκτή, προσβάλλοντας το ένα από τα δύο κεφάλαια, αυτό του τιμήματος πωλήσεως και όχι αυτό της εργολαβικής αμοιβής. Κακώς άσκησε έφεση λοιπόν, στο σύνολό της.**

4ο ερώτημα:

Προβολή ισχυρισμών στον δεύτερο βαθμό <Προβάλλονται παραδεκτός οι ισχυρισμοί του Π στον δεύτερο βαθμό;>

Προσδιορισμός και οριοθέτηση του πεδίου εφαρμογής του 527

Προβάλλονται παραδεκτός οι 2 ισχυρισμοί του Π σε δεύτερο βαθμό; Για πρώτη φορά επικαλείται εικονικότητα των συμβάσεων και για πρώτη φορά επικαλείται έναν εξωδίκως συμψηφισμό κατά το παρελθόν. Κρίσιμο άρθρο είναι το 527 ΚΠολΔ. Προβάλλεται μια ένσταση με την προσθήκη και όχι με τις προτάσεις. Οι ενστάσεις θα πρέπει να προβάλλονται με τις προτάσεις, με την προσθήκη είναι απαράδεκτοι.

Επομένως για να εφαρμόσουμε το 527 πρέπει να έχουμε είτε ισχυρισμούς που δεν προβλήθηκαν καθόλου στον πρώτο βαθμό είτε που προβλήθηκαν και απορρίφθηκαν ως απαράδεκτοι. Αντίθετα, αν έχουμε έναν ισχυρισμό, μια ένσταση που απορρίφθηκε ως ουσία αβάσιμος, στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζουμε το 527. Εκεί θα πρέπει να πλήξουμε το κεφάλαιο που ανακύπτει ζήτημα, που απέρριψε την ένσταση με λόγο εφέσεως, να παραπονεθούμε ως εκκαλούντες για την εσφαλμένη απόρριψη είτε με το κύριο δικόγραφο είτε με το δικόγραφο των προσθέτων λόγων.

527 → αυτοτελείς ισχυρισμοί που δεν προτάθηκαν στην πρωτοβάθμια δίκη. **Αυτοτελείς** = ενστάσεις (άμυνα εναγομένου), αγωγικές βάσεις, αντενστάσεις (ενάγων) & **μη αυτοτελείς** = άρνηση (άμυνα του εναγομένου).

ΑΡΑ: Το 527 → αυτοτελείς ισχυρισμοί που δεν προβλήθηκαν σε 1^ο βαθμό και επιπλέον αυτοί που προβλήθηκαν και κρίθηκαν απαράδεκτοι. Αν ένσταση ή αντένσταση απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, χρειάζομαι λόγο έφεσης και δεν μπορώ να το επικαλεστώ με τις προτάσεις μου στην 2^ο βαθμια δίκη με το 527. **ΑΡΑ → Αυτοτελείς ισχυρισμοί (ενστάσεις και αντενστάσεις κατά κύριο λόγο) οι οποίοι είτε δεν προβλήθηκαν σε 1^ο βαθμό είτε προβλήθηκαν και απορρίφθηκαν ως απαράδεκτοι λόγω πχ καθυστέρησης.**

Ως εκκαλών [όχι ως εφεσίβλητος] για να επανέλθω με το 527, έχω περιορισμούς. Θα ασκήσω έφεση πλήττοντας την κρίση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ως απαράδεκτη. Εάν το εφετείο πει ότι ορθώς απέρριψε το 1βάθμιο ως αόριστη, ναι τότε πάω 559. Εάν όμως όντως δεν προσδοκώ ευδοκίμηση εφέσεως και αναιρέσεως, 527.

Εξαίρεση: εάν έχω ερήμην απόφαση, ο ερημοδικασθείς εναγόμενος μπορεί να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας και έφεση [αν δεν επιδοθεί καταχρηστικές προθεσμίες], εάν επιδοθεί η ερήμην τρέχουν οι γνήσιες και εκεί θα ασκήσει επικουρικά τα 2 ένδικα μέσα. Ως κύριο την ανακοπή ερημοδικίας και επικουρικά την έφεση. Δεν μπορούν προφανώς να σωρευθούν στο ίδιο δικόγραφο, αφού πάνε σε διαφορετικά δικαστήρια. Η έφεση όμως που ασκείται κατά ερήμην απόφασης ανήκει στο → 528. Απολύτως κρατούσα άποψη: εδώ δεν χρειάζεται να προβληθούν λόγοι έφεσης. Γιατί; Μπορεί με τον τρόπο αυτό να επαναφέρει κάθε μα κάθε ισχυρισμό που αν δεν ερημοδικούσε θα μπορούσε να προβάλλει σε πρώτο βαθμό. **Επομένως, στο 528 ΔΕΝ έχουμε τους περιορισμούς του 527.** Το 527 αφορά κατ' αντιμωλίαν αποφάσεις αλλά και τον εκκαλούντα. Ο εφεσίβλητος δεν έχει περιορισμούς, μπορεί να προβάλλει χωρίς περιορισμούς για πρώτη φορά.

5/5/2023

Ισχυρισμοί για πρώτη φορά στην δευτεροβάθμια δίκη. Οι ισχυρισμοί αυτοί προβάλλονται παραδεκτά κατά το 527;

1) ισχυρισμός εικονικότητας:

2) και επικουρικά, σε κάθε περίπτωση, οι απαιτήσεις που είχαν ασκηθεί είχαν αποσβεσθεί λόγω συμψηφισμού εξωδίκως:

Προς απόδειξη των ισχυρισμών αυτών: εικονικότητας// ένορκη βεβαίωση, ενώ για την ένσταση συμψηφισμού// την σχετική εξώδικη δήλωση.

Γενικά – αντικειμενικά όρια των επιτρεπόμενων ισχυρισμών:

Το 527 έχει εφαρμογή στην περίπτωση που προσβάλλεται με έφεση απόφαση που έχει εκδοθεί κατ' αντιμωλίαν και ΟΧΙ ερήμην αποφάσεις. Αν έχουμε ερήμην: προσβάλλεται με έφεση και ανακοπή ερημοδικίας. Η έφεση ωστόσο, **[ακόμα και αν δεν συντρέχει λόγος ανακοπής ερημοδικίας]** ακόμα και αν είναι το μόνο ένδικο μέσο που μπορεί να ασκηθεί (είτε επικουρικά λοιπόν είτε ως κύριο ένδικο μέσο) ασκείται βάσει του 528! = κάθε ισχυρισμό που θα μπορούσε να προβάλλει. Διασφαλίζει λοιπόν έναν και μόνο βαθμό ουσιαστικής κρίσης [αφού χάνει τον άλλον τον πρώτο] αλλά τουλάχιστον δεν έχει τους περιορισμούς του άρθρου 527.

Ενστάσεις που προβλήθηκαν καθυστερημένα, με προσθήκη ισχυρισμών.

Οψιγενείς ισχυρισμοί [= τα πραγματικά περιστατικά επήλθαν μετά την προβολή προτάσεων] και παρά χρέμα ισχυρισμοί απορρίφθηκαν ως απαράδεκτοι κατά το 527. Άρα οι απαραδέκτως προβληθείσες ενστάσεις, που προβλήθηκαν απαραδέκτως, μπορούν να επανέρθουν στην δίκη. *Stricto sensu* δεν είναι νέοι ισχυρισμοί, αλλά απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες.

ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ να προταθούν κατά τα 527: οι ενστάσεις που απορρίφθηκαν ως ουσία αβάσιμες. → το παραδεκτό πάει καλώς στο 527, αλλά αν η ένσταση

απορριφθεί ως ουσία ή νόμω αβάσιμη τότε αυτό αποτελεί λόγο έφεσης. Περιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του 527 στους **αυτοτελείς** πραγματικούς ισχυρισμούς. Γίνεται δεκτό ότι το δικαστήριο επιβαρύνεται όταν προβάλλονται νέοι και αυτοτελείς νομικοί ισχυρισμοί. Έχουμε νέα κατανομή του βάρους απόδειξης. Έχουμε αυτοτελείς νέους ισχυρισμούς. Η αιτιολογημένη άρνηση δεν συνιστά αυτοτελή ισχυρισμό, αλλά συνίσταται στην αμφισβήτηση της αγωγής.

ΕΠΟΜΕΝΩΣ: μιλάμε για αυτοτελείς πραγματικούς ισχυρισμούς και κυρίως **ενστάσεις** του εναγομένου και αντενστάσεις του ενάγοντος. Δεν εντάσσουμε στο πεδίο εφαρμογής της διατάξεως την κύρια κατηγορία αυτοτελών πραγματικών ισχυρισμών, η οποία και αποτελεί ιστορική βάση αγωγής. Όχι την αιτιολογημένη άρνηση. Ο δικονομικός νομοθέτης επισημαίνει πως αντιστοίχως και το 527 απαγορεύει την μεταβολή της ιστορικής βάσης της αγωγής. Επομένως, οι ισχυρισμοί που συγκροτούν την ιστορική βάση της αγωγής δεν ενδιαφέρουν αφού δεν μπορούν να προβληθούν. → οι αγωγικοί ισχυρισμοί είναι αυτοτελείς [και για αυτό αν δεν ληφθούν υπόψη πάμε στο 559.8]. **κατ' ακρίβεια λοιπόν περιοριζόμαστε σε ενστάσεις του εναγομένου και αντενστάσεις του ενάγοντος.**

Παίζει ρόλο το ποιος θα ασκήσει έφεση. Σημειώνεται πως αν ο παρεμβαίνων του πρώτου βαθμού ασκήσει έφεση γίνεται εκκαλών και όχι πια παρεμβαίνων.

Ο εφεσίβλητος δεν έχει περιορισμούς για την αντίκρουση της εφέσεως μπορεί χωρίς περιορισμούς να ισχυριστεί νέους πραγματικούς ισχυρισμούς. Ο εναγόμενος προβάλλει τις ενστάσεις του απαραδέκτως με την προσθήκη του. Οι ενστάσεις δεν εξετάστηκαν. **Αν ο εναγόμενος είναι εφεσίβλητος προβάλλει ενστάσεις χωρίς περιορισμούς του 527. Αν όμως ο εναγόμενος καταστεί εκκαλών τότε περιορίζεται** και δεν έχει δυνατότητα να προβάλλει νέους αυτοτελείς ισχυρισμούς ή εκ νέου τις απαραδέκτως προβληθείσες ενστάσεις του, εκτός αν συντρέχουν οι εξαιρέσεις.

Παρεμβαίνοντες. – στον δεύτερο βαθμό και όχι στον πρώτο αφού είναι εκκαλών τότε-

Απλώς προσθέτως παρεμβαίνων. Δανειστής πχ Α ενάγει τον Β. οι λοιποί συνοφειλέτες δεν παρεμβαίνουν. Η αγωγή όμως γίνεται δεκτή ως νόμω και ουσία βάσιμη και καταδικάζεται να πληρώσει στον δανειστή. Ασκήει έφεση και τότε κινητοποιούνται οι λοιποί και παρεμβαίνων προσθέτως υπέρ του στην 2βάθμια δίκη. Ο κανόνας είναι ότι ο απλώς προσθέτως παρεμβαίνων υπόκειται στους περιορισμούς που ισχύουν για τον κύριο διάδικο υπέρ του οποίου παρεμβαίνει. Αν υπέρ του εκκαλούντος τότε υπόκειται στο 527 για καταρχήν αδυναμία προβολής νέων πραγματικών ισχυρισμών. **Μπορούν;** Όχι, επειδή ο εναγόμενος είναι εκκαλών περιορίζονται. Παρεμβαίνουν απλώς προσθέτως.

Έχει τεράστια σημασία το αν είναι απλή ή αυτοτελής πρόσθετη η παρέμβαση. Οι οφειλέτες εις ολόκληρον ακούν απλή πρόσθετη παρέμβαση.

Εάν η αγωγή του Α απορριφθεί ως αβάσιμη. Ασκήει έφεση ο Α, την οποία όμως φοβούνται τόσο ο εφεσίβλητος όσο και οι άλλοι συνοφειλέτες. Επιθυμούν λοιπόν να παρέμβουν και να προβάλλουν ενστάσεις. Παρενέβησαν υπέρ του εφεσίβλητου. **Μπορούν** λοιπόν.

Παράδειγμα2: Αγωγή δεκτή κατά ΟΕ. Η ΟΕ ασκήει έφεση και παρεμβαίνουν υπέρ της οι ο.ε. Ο και Π. → ο αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων έχει πλήρες δικαίωμα και ανεξάρτητη θέση. Έτσι ακόμα και αν ασκήσει παρέμβαση υπέρ του εκκαλούντος, δεν

δεσμεύεται από τους περιορισμούς του εκκαλούντος. Δεσμεύεται από την εκτελεστότητα και το δεδικασμένο και για αυτό χρειάζεται να του δώσουμε περισσότερα όπλα προστασίας. **ΣΟΣ αυτό, 527**. Απελευθέρωση από τους περιορισμούς του 527. **Αυτοί οι ισχυρισμοί επηρεάζουν την θέση της εκκαλούσας;** Αντικειμενική ενέργεια. **Αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνοντες χωρίς του περιορισμούς του 527 προβάλλουν υπέρ του εκκαλούντος τα πάντα και αυτά επηρεάζουν ευμενώς την θέση του εκκαλούντος αλλά και αυτών** // 76.2 – αντικειμενική ενέργεια των διαδικαστικών πράξεων³.

Τα οψιγενή.

Τα οψιγενή [τελεολογία των ενστάσεων πραγματικών ισχυρισμών]. Τα οψιγενή γεγονότα από την φύση τους δεν είναι δυνατόν να αποκλείονται. Έχει σημασία να οριοθετήσουμε το τι είναι οψιγενές γεγονός. Διακρίνουμε εδώ μεταξύ ειδικών και τακτικών διαδικασιών. Οψιγενές στην τακτική διαδικασία: όσα προέκυψαν μετά από τις 120 μέρες [→ κατάθεση αγωγής – 30 μέρες για επίδοση - 90 μέρες μετά την πάροδο προθεσμίας για επίδοση καταθέτω προτάσεις]. Πλέον σήμερα με το 215, και την 120^η μέρα γίνεται η κατάθεση των προτάσεων και ενστάσεων. Ακολουθεί σε 15 μέρες η προσθήκη και αντίκρουση και μετά ο ορισμός της δικασίμου. **ΠΡΟΣΟΧΗ στο 237.5!** → οψιγενείς ισχυρισμοί μπορούν να προβληθούν και σε μεταγενέστερο στάδιο σε 20 μέρες πριν την τυπική δικάσιμο. ΕΑΝ δεν τον προβάλλω, παύει να είναι οψιγενής ο ισχυρισμός. **Ο,τι προκύψει μετά το 20ήμερο αυτό, αυτό είναι οψιγενές στην τακτική διαδικασία!** [ισχυρισμός: μέσα σε 120 μέρες προτάσεις, αν μετά αλλά πριν 20 από δικάσιμο, προβάλλεται τότε σαν οψιγενής, αν μπορούσες και δεν το έκανες δεν μπορείς, εκτός αν υπάρχει δικαιολογημένη αιτία που δεν προβλήθηκαν (ανυπαίτια)]// για πρώτο βαθμό. Αν όμως δεν μπορούσες και γεννήθηκε μετά, είναι οψιγενές].

Οψιγενές: ότι είναι μεταγενέστερο των προτάσεων με προσοχή στο 237.5. επί διαπλαστικών δικαιωμάτων: οψιγενές όταν γεννήθηκε ή όταν ασκήθηκε; **Σημασία έχει ο χρόνος που συνέτρεξαν** τα πραγματικά γενεσιουργά περιστατικά.

Η παρά χρήμα αποδεικνυόμενοι ισχυρισμοί : **237.5, 527 και 933.5**. εδώ είναι σημαντικοί οι παρά χρήμα ισχυρισμοί.

12/5/2023

Εάν η παρέμβασή του σε 2^ο βαθμό χαρακτηριστεί ως αυτοτελής πρόσθετη αποκτά τις διευρυμένες εξουσίες που θα είχε αν είχε παρέμβει και σε πρώτο βαθμό.

Οψιγενείς χαρακτηρισμοί:

Οψιγενές είναι ό,τι γεννηθεί μετά. Αρχική κατάθεση στο 237. Προσοχή στο 237 με τις συμπληρωματικές προτάσεις 20 μέρες πριν την δικάσιμο. → **άρα οψιγενείς είναι οι ισχυρισμοί που γεννήθηκαν μετά και από το 237.5**. Παλιά, που δεν ίσχυε αυτό και δεν υπήρχε η δυνατότητα αυτή, είχαμε μόνο την προθεσμία των 100 ημερών για προτάσεις. → ΔΕΝ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΟΨΙΓΕΝΕΙΣ αν μπορούσαν να προβληθούν μέσα στην προθεσμία του 237.5. [20 μέρες πριν αφαιρουμένων των 2 ημερών πριν και μετά].

569: Το 30ήμερο- θα συνυπολογιστεί το σουκου; Όχι.

³ Κατηγορίες για κά

Προσοχή στο 527.5 μαζί με το 237.5!

Εξέταση του 527:

A) Οψιγενείς και οψιφανείς ισχυρισμοί:

Ό,τι είναι **οψιγενές** δεν δικαιολογείται. Πρέπει να μην τον έχει προβάλλει τον ισχυρισμό, ανυπαίτια, χωρίς να ευθύνεται για αυτό. → οψιφανή αποκλείονται εκτός αν θα μπορούσαν να προβληθούν. Διάκριση μεταξύ οψιγενούς και οψιφανούς: οψιγενής μετά το 237.5 έγινε. Αντίθετα, **οψιφανής** είναι ότι είχε γεννηθεί και συμβεί πριν αλλά έλαβε γνώση αργότερα ο διάδικος, πχ η εξόφληση που είχε γίνει και την αγνοούσε. Η άγνοια αυτή είναι δικαιολογημένη; εκεί θα κριθούν όλα.

B) Προνομιακοί ισχυρισμοί:

2 κατηγορίες. Ισχυρισμοί που μπορούν αν προβληθούν σε κάθε στάση της δίκης. Κυρίως όμως είναι η ένσταση συμψηφισμού όταν η σε συμψηφισμό προβαλλόμενη απαίτηση αποδεικνύεται εγγράφως, ΑΚ442. μάλιστα και στην εκτέλεση προβάλλεται. Έτσι μπορεί και στην κατ' έφεση δίκη.

Υπάρχει μία ακόμα εξαίρεση. Είναι η περίπτωση των ισχυρισμών που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο. Εφόσον μπορεί να ληφθεί αυτεπαγγέλτως προφανώς και δεν μπορούν να υπάρξουν περιορισμοί για τους διαδίκους. Μιλάμε για αυτοτελείς πραγματικούς ισχυρισμούς. Εδώ δεν υπάγεται η περίπτωση της αοριστίας. Μιλάμε για **ενστάσεις είτε δικονομικού δικαίου** [διαδικαστικά κωλύματα], τα πιο σημαντικά εκ των οποίων είναι η εκκρεμοδικία και το δεδικασμένο. Και τα δύο θεμελιώνουν δικονομικές ενστάσεις. Είναι κανόνες δικαίου αντίθετοι που αν συντρέξουν οδηγούν είτε στην εκκρεμοδικία είτε στην απόρριψη μεταγενέστερης αγωγής ως απαράδεκτης.

Τι θα πει όμως αυτεπαγγέλτως; ο δικαστής δεν μπορεί να λάβει υπόψη ιδιωτική γνώση. **Αυτεπαγγέλτως** = το δικαστήριο μπορεί να αλιεύσει τον ισχυρισμό από κάθε έναν από τους διαδίκους ο οποίος έστω και διηγηματικώς τον εξέθεσε στο δικόγραφο του. Θα πρέπει όμως τα πραγματικά περιστατικά να έχουν εκτεθεί. Ό,τι δεν έχει εισφερθεί δεν αξιολογείται και δεν αποδεικνύεται.

Μιλάμε για ενστάσεις δικονομικού δικαίου. Με τις ουσιαστικού δικαίου τι γίνεται; → Τι γίνεται με την διαφορά των καταχρηστικών και γνήσιων ενστάσεων; **καταχρηστικές** // πραγματικά γεγονότα, δικαιοκωλυτικές και δικαιοφθόρες. Γνήσιες// δκμτ αντίθετα του οφειλέτη να αρνηθεί την παροχή- μη αυτοτελείς και αυτοτελείς [πχ παραγραφή]. **Η ένσταση καταχρήσεως 281 = γνήσια καταχρηστική ένσταση, δικαιοανασταλτική.** ==> οι καταχρηστικές μπορούν να ληφθούν υπόψη **αυτεπαγγέλτως. Δεν ισχύει το ίδιο για τις γνήσιες, αφού είναι δκμ και αν θέλει θα τις προβάλλει** πχ αν θέλει να πληρώσει κάποιος αν πληρώσει παρά την παραγραφή! Αντίθετα στις καταχρηστικές που είναι επίκληση πραγματικών γεγονότων, τότε μπορεί να ληφθεί υπόψη η έννομη συνέπεια; πχ απάτη ή πλάνη και δικαιοπραξία και προσβολή αυτής λόγω ελαττώματος βουλήσεως. Εκθέτει εκτενώς ο ενάγων τα περιστατικά όπου και μεταξύ άλλων αναφέρει και πότε περιήλθε σε πλάνη. Προκύπτουν από τα πραγματικά περιστατικά πως έχει παρέλθει η 2ετής αποσβεστική προθεσμία.

Απορρίπτει το δικαστήριο τότε ως ουσία αβάσιμη, αυτεπαγγέλτως λαμβάνοντας υπόψη την καταχρηστική ένσταση απόσβεσης του δικαιώματος.

Δεν λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως αν δεν προβλήθηκαν σε πρώτο βαθμό. Βέβαια **τα τελευταία χρόνια ο ΑΠ απαιτεί πλέον και στις καταχρηστικές ενστάσεις να προβληθούν και να μην προβάλλονται αυτεπαγγέλτως**. Πια, η πολύ σημαντική εξαίρεση των προνομιακών ισχυρισμών και δη των προνομιακών αυτεπαγγέλτως λαμβανομένων ισχυρισμών έχει εξαιρετικά περιοριστεί.

Άρα προνομιακοί: αυτοί που προβάλλονται σε κάθε στάση δίκης και αυτές που λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως [δικονομικές και από τους ουσιαστικές οι καταχρηστικές που πια και αυτές περιορίζεται η επίκλησή τους].

Γ) Τελευταία εξαίρεση - παρά χρήμα απόδειξη από τον εκκαλούντα:

Ακόμα και αν δεν είναι οψιγενής, ακόμα και αν δεν είναι οψιφανής μη προβληθείς από δικαιολογημένη αιτία, ακόμα και αν δεν είναι προνομιακός ισχυρισμός, είναι δυνατόν να προβληθεί από τον εκκαλούντα [γιατί πάντα για αυτόν μιλάμε εδώ] εαν ο ισχυρισμός αυτός αποδεικνύεται παρά χρήμα [= με έγγραφο ή δικαστική ομολογία]. Αυτές είναι οι εξαιρέσεις σύμφωνα με τις οποίες ο εκκαλών μπορεί να προβάλλει πραγματικούς ισχυρισμούς στην κατ' έφεση δίκη.

Το έγγραφο πρέπει να είναι έγκυρο και όχι δικαστικό τεκμήριο. Μπορεί να προβληθεί και καθυστερημένα στην πρωτοβάθμια από τον εκκαλούντα με παραχρήμα απόδειξη αλλά και στην δευτεροβάθμια. Ο λόγος είναι πως τα αποδεικτικά αυτά μέσα προσφέρουν πλήρη απόδειξη. Η παρά χρήμα απόδειξη ισχυρισμών προσθέτει έναν προνομιακό χαρακτήρα. θυμόμαστε την παρά χρήμα απόδειξη και για την ανακοπή στο 933 [αναφέρεται η παραχρήμα στο 237, 527 και 933.5].

Μια αναφορά στο 933.5: επηρεάζει και την δίκη της αναγκαστικής εκτέλεσης.

Πώς προβάλλονται αυτοί οι ισχυρισμοί – εξαιρέσεις του 527; Πώς προβάλλονται;

- Ισχυρισμοί του **εφεσιβλήτου**: με προτάσεις
- **Παρεμβαίνων σε δεύτερο βαθμό** [αυτοτελώς ή προσθέτως]: προτάσεις, όπως και ο εφεσίβλητος. Εννοείται αναφερόμαστε σε αυτούς που παρεμβαίνουν στον δεύτερο βαθμό αφού αν είχαν ήδη παρεμβεί στον πρώτο, θα ήταν εκκαλούντες επίσης.
- Από τον **εκκαλούντα** όμως είτε με : δικόγραφο εφέσεως (δικόγραφο κυρίου λόγου εφέσεως) ή με δικόγραφο προσθέτων λόγων. Πάντως, οι οψιγενείς, οι προνομιακοί αλλά και οι παρά χρήμα αποδεικνυόμενοι πρέπει να προβληθούν με δικόγραφο εφέσεως ή με δικόγραφο προσθέτων λόγων. - γιατί να απαιτείται και να χρειάζεται να διατυπώσω λόγο εφέσεως; α) αποτροπή αιφνιδιασμού του εφεσιβλήτου - αντίλογος: με τους λόγους εφέσεως μέφομαι την εκκαλουμένη απόφαση. Εδώ όμως όταν επικαλούμαι νέο ισχυρισμό δεν μέφομαι αφού δεν τον λέει η προηγούμενη απόφαση, είναι νέος! Αν προταθούν με τις προτάσεις, μόνο αν εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση για άλλο λόγο και έρθει το δικαστήριο και δικάσει και τους καθυστερημένα προβληθέντες ισχυρισμούς.

ΕΔΩ ΕΡΩΤΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ:

Ο Π (εκκαλών ! ΣΟΣ! Γιατί ήταν παρεμβαίνων σε πρώτο βαθμό και ΟΧΙ σε δεύτερο) προβάλλει ισχυρισμό περί εικονικότητας και προσκομίζει την ένορκη βεβαίωση του Μ. Μπορεί;

Διερωτάμαι, εμπίπτει σε κάποια εξαίρεση; η εικονικότητα δεν μπορεί να είναι οψιγενές γεγονός. Ενδεχομένως μπορεί να είναι οψιφανές αλλά εκεί δύσκολα θα μπορεί να το προβάλλει. Η ένσταση αυτή δεν έχει προνομιακό χαρακτήρα. Μόνη δυνατότητα η τελευταία για παραχρήμα απόδειξη, Προβάλλεται για πρώτη φορά από τον Π σε δεύτερο βαθμό. **Το αποδεικνύει με ένορκη βεβαίωση. Είναι έγγραφο; όχι.** Το ίδιο και αν θα προσκόμιζε απόφαση ασφαλιστικών μέτρων που την αναφέρει ως εικονική την σύμβαση [εκεί πιθανολογήθηκε η εικονικότητα]. Η ίδια απάντηση, αφού και η απόφαση άλλου δικαστηρίου είναι δικαστικό τεκμήριο.

Προσοχή! Αν ήταν εφεσίβλητος, δεν έχει περιορισμούς προβολής νέων ισχυρισμών!

Επίσης επικαλείται συμψηφισμό ο οποίος έχει διενεργηθεί με εξώδικη δήλωση.

Έχουμε παρά χρήμα απόδειξη αφού είναι έγγραφο.

Αν επικαλούνταν εξόφληση χωρίς να προσκομίζει την εξοφλητική απόδειξη του δανειστή αλλά μια επιστολή που έλεγε αγαπημένε μου φίλε σήμερα βρεθήκαμε και όντως μου έδωσες τα λεφτά; Είναι παρά χρήμα εδώ;

Δεν παράγει παρά χρήμα απόδειξη. Το έγγραφο δεν αποδεικνύει υπέρ του εκδότη του. Θα το είχα αν την προσκόμιζε ο αντίδικος αυτή την επιστολή.

1/6/2023

Αν επιδοθεί αντίγραφο του απογράφου εκεί πρέπει να ασκήσω ένδικο μέσα. Η επίδοση του αντιγράφου απογράφου συνιστά και επίδοση της αποφάσεως και τρέχουν οι προθεσμίες + αίτηση αναστολής εκτελεστότητας. Μπορώ να ασκήσω και ανακοπή του 933.

Μετά την επίδοση της επιταγής έχουμε πλέον επίσπενση της διαδικασίας—πριν μόνο καθού και δανειστής. Εφόσον γίνει η πρώτη πράξη πρέπει να προσβληθεί. Αν επιχειρηθεί πράξη αναγκαστικής εκτέλεσης πάσχει η διαδικασία αφού γίνεται χωρίς εκτελεστό τίτλο, γιατί έχει ανασταλεί η διαδικασία και έτσι ο τίτλος αδρανεί. **Η αναστολή εκτελεστότητας του τίτλου = αδυναμία προόδου της διαδικασίας.**

Ιδιομορφία νομολογίας κατά το 565.2: διαδικασία εν εξελίξει μπορεί να ανασταλεί. Όσο εκκρεμεί η εκτελεστική διαδικασία μπορεί να χορηγηθεί αναστολή εκτελεστότητας. Προσωρινά εκτελεστή απόφαση και επίσπενση εκτελεστής και επιταγή προς εκτέλεση → **μέχρι να περατωθεί η διαδικασία μπορώ να ζητήσω αναστολή της εκτελεστότητας.** Ο ΑΠ προβαίνει σε πολύ συσταλτική ερμηνεία και επιτρέπει αναστολή εκτελεστότητας εφόσον πιθανολογείται βλάβη της απόφασης που έχει προσβληθεί με αίτηση αναιρέσεως. Η πάγια νομολογία είναι εσφαλμένη γιατί όσο διαρκεί η διαδικασία πρέπει να μπορεί να ζητηθεί αναστολή εκτελεστότητας.

Διαφορετικά: προσωρινά εκτελεστή απόφαση: ένδικα μέσα και 912 για αναστολή της εκτέλεσης.

933 και 938 αφορούν την συγκεκριμένη διαδικασία. **Με την πρώτη επιταγή -όσο είναι ισχυρή και εφόσον δεν έχει παρέλθει το 12μηνο μπορώ να κάνω περισσότερες από μία κατασχέσεις.** Εφόσον είμαστε εντός του 12μήνου πρέπει να κάνουμε την πρώτη κατάσχεση. Μια φορά πάντως επιδίδω επιταγή. Και μπορώ να επιβάλλω περισσότερες κατασχέσεις εφόσον δεν έχει παρέλθει το 12μηνο και εφόσον δεν δρω καταχρηστικά. Αυτό αφορά περισσότερα περιουσιακά στοιχεία – και η κατάσχεση στα χέρια τρίτου είναι η κατάσχεση μιας απαίτησης.

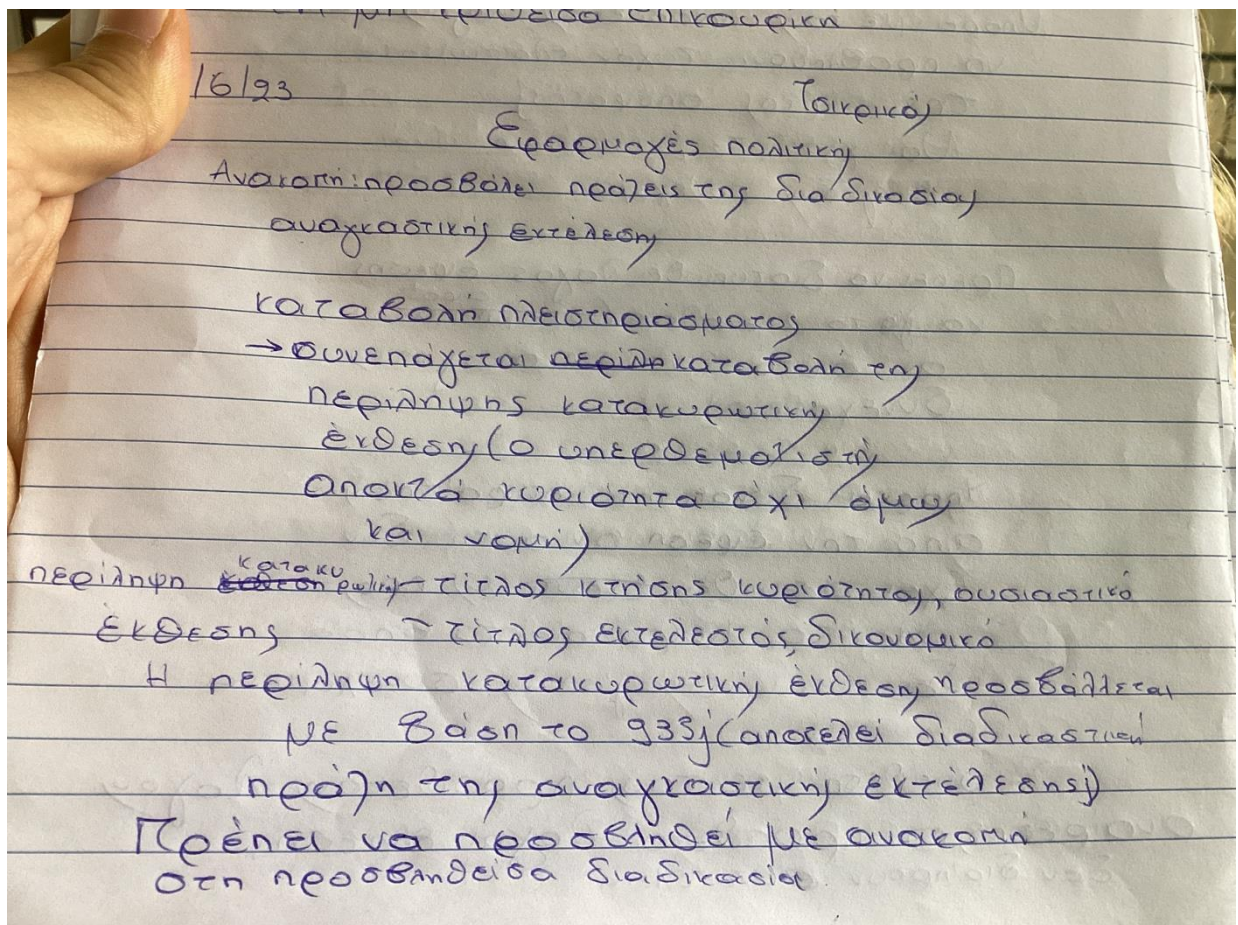
Πχ ο α επισπεύδει κατά του β. Γνωρίζει ότι ο β δεν έχει κινητά ή ακίνητα αλλά ξέρει ότι έχει τραπεζικούς λογαριασμούς. Για την επιβολή κατασχέσεως στα χέρια τρίτου θέλω επίδοση του κατασχετήριου στον καθού και στον τρίτο. **Επιταγή πρέπει να γίνεται στον καθού – και στον τρίτο; Όχι γιατί η κατάσχεση γίνεται σε βάρος του καθού.** Ο τρίτος δεν είναι υποκείμενο της διαδικασίας αλλά συμμετέχων. Έχουμε επίδοση του κατασχετήριου εγγράφου.

Αν από τον τρίτο έχουμε θετική δήλωση και παρέλευση του δημέρου. Αν δεν προσβληθεί αποτελεί τίτλο εκτελεστό για να επισπευστεί εκτέλεση κατά του τρίτου. Έχουμε μια εκχώρηση απαίτηση εκ νόμου. ➔ νέο αντικείμενο εκτέλεσης και νέα αξίωση του δανειστή με νέο οφειλέτη- νέος οφειλέτης είναι ο τρίτος. Και η κατάσχεση στα χέρια τρίτου ανακόπτεται – ο καθού προσβάλλεται και έχει δικαίωμα. **Η ανακοπή του 986 δεν πρέπει να συγχέεται με την ανακοπή του 933.**

Η κατάσχεση ενσωμάτων αντικειμένων είναι δυνατόν να είναι και πολλαπλή. Πάντα η πολλαπλή στα χέρια τρίτου ήταν δυνατή.

Μέχρι την αυτοδίκαιη εκχώρηση της απαίτησης μπορεί να γίνει αναστολή.

2/6/2023

Εικόνα 1 σημειώσεις Μαρίτα περάκη

Συμβολαιογραφικό έγγραφο. Είναι και εκτελεστός τίτλος! Το ίδιο ισχύει και για την περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης.

Εάν είναι ελαττωματικοί πώς ενεργεί ο καθού η εκτέλεση; Θα επικαλεστεί έλλειψη εκτελεστού τίτλου.

Εάν χορηγηθεί χωρίς να συντρέχουν οι λόγοι και επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση // ανακοπή. Αν χορηγήθηκε παράτυπα// δεν αποτελεί τίτλο προς απόκτηση κυριότητας και ο υπερθεματιστής δεν έχει εκτελεστό τίτλο. Έτσι αν δεν είναι αντιφατικοί μεταξύ τους, μπορεί να προσβάλει την άμεση διαδικασία α.ε.

Οι ελλείψεις και αδυναμίες // προσβάλλονται οι νέες πράξεις.

Διαδικαστικές πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης.

Μέχρι το πέρας επίκληση ελαττωμάτων, έλλειψη εκτελεστού τίτλου και αξίωσης. Οι λόγοι ανακοπής αφορούν την αξίωση, τον τίτλο και λόγοι που αφορούν την επιμέρους διαδικασίας [πχ όχι νομότυπες επιδόσεις, αοριστία της επιταγής προς εκτέλεση, μη τήρηση προθεσμιών]. Αναλόγως με την διάκριση αυτή θα δούμε και τις προθεσμίες αλλά και άλλες προϋποθέσεις παραδεκτού.

Κατηγορίες των λόγων ανακοπής:

A) λόγιο που αφορά τον εκτελεστό τίτλο

Πρόκειται για προδικαστικά θέματα/ ζητήματα που θεμελιώνουν το διαπλαστικό δkm για ακύρωση. Δεν είναι αναγνωριστικό. Αν έχω ανυπόστατο; Πχ αν η κατάσχεση διενεργηθεί όχι από δικαστικό επιμελητή αλλά από συμβολαιογράφο → ανακοπή με αναγνωριστικό αίτημα να αναγνωρισθεί το ανυπόστατο. Οπουδήποτε άλλου το αίτημα είναι ακυρωτικό.

Προσβάλλω κάθε πράξη. Αρχή της σταδιακής προσβολής! Μία πράξη να μείνει απρόσβλητο και το ελάττωμα θεραπεύεται. Αν προσβάλλω την επιταγή προς εκτέλεση και επιβάλλει κατάσχεση ο επισπεύδων, θα ασκήσω ανακοπή και κατά της κατάσχεσης επειδή στηρίζεται σε άκυρη προδικασία. Και αν προσβάλλω και την κατάσχεση και διενεργηθεί όμως μετέπειτα. Και αναγκαστικός πλειστηριασμός, θα προσβάλλω και αυτόν επειδή βασίζεται σε άκυρη κατάσχεση!!! Μια ένα διάθεση πράξη να καταστεί απρόσβλητη και θεραπεύεται! **Δεν αφήνω πράξη απρόσβλητη!! Πρέπει να προσβάλλω την επιταγή με επιτυχία.** → Προσβάλλω επιταγή με τον ισχυρισμό ότι είναι άκυρη – έως ότου έχουμε απόφαση δεν έχουμε ακυρότητα- επίσπευση κατάσχεσης: θα προσβάλλω και αυτή. **Η διάπλαση είναι αναδρομική μην ξεχνάμε.**

Όταν επισπεύδω εκτέλεση κατά προσώπου που είναι εκτός των υποκειμενικών ορίων της εκτελεστότητας; → αν ο πρωτοφειλέτης πχ δεν έχει αντικείμενα και επέβαλε κατάσχεση στον αστικό εγγυητή: ανακοπή για τον τίτλο! Ο τρίτος που δέχεται αναγκαστική εκτέλεση δεν θα ασκήσει την ανακοπή του 936. Η ανακοπή αυτή είναι για τις περιπτώσεις εκείνες που η εκτέλεση που επισπεύδεται πλήττει δικαίωμα τρίτου προσώπου [πχ μαζί με το ακίνητο του καθού βλάπτω και το γειτονικό ακίνητο]. → ΣΟΣ τα τρίτα πρόσωπα αυτά όπως ο εγγυητής θα πρέπει να προσβάλλει με το 933 και ΟΧΙ με το 936. → Όταν ενεργούμε χωρίς να είμαστε στα υποκειμενικά όρια της εκτέλεσης, τότε μπορούμε να ασκήσουμε ανακοπή για ελάττωμα του τίτλου.

Επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση κατά των ομόρρυθμων για χρέη εταιρείας; // 920 – θα κάνει ανακοπή με το 933.

B) λόγιο που αφορά την εκτελούμενα αξίωση

Γ) διαδικαστικές παραβάσεις

Κάθε διαδικαστική παράβαση που ενεργείται εντός της εκτέλεσης από την έναρξη έως την περάτωσή της [κατάσχεση, πλειστηριασμός, αποβολή και εγκατάσταση στην άμεση, η επιταγή αυτή κάθε αυτή λόγω αοριστίας (η επιταγή προς εκτέλεση καθορίζει το αντικείμενο και τα υποκείμενα της εκτέλεσης/ καθ' υπέρβαση από όσα ορίζονται) επίσπευση εκτέλεσης όχι αόριστη αλλά θέλουμε να είναι ποσοτικοποιημένη] προσβολή και επιδόσεων [πάσης φύσεως πχ της επιταγής προς εκτέλεση πχ μια θυροκόλληση ενώ δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις] αλλά και η κατασχετήρια έκθεση.

Προδικασία του αναγκαστικού πλειστηριασμού.

Πλειστηριασμός είναι άκυρος επειδή οι πράξεις της προδικασίας που έγιναν σε χρόνο που απαγορεύονταν; Παρατηρώ αυτό: ό,τι προηγείται και εντάσσεται στην διαδικασία! Μία ανακοπή για τον χρόνο που έγινε και μία ακόμα για την ακύρωση του πλειστηριασμού μόνο αν δεν είχε γίνει η κατάσχεση, θα προσβάλλαμε μόνο τον χρόνο.

Προϋποθέσεις παραδεκτού υπό το πρίσμα της σταδιακής προσβολής:

Γενικές προϋποθέσεις:

- 1) Εμπρόθεσμο του λόγου ανακοπής. Είναι εμπρόθεσμη η ανακοπή κατά το 934; Διάκριση μεταξύ άμεσης και έμμεσης εκτέλεσης. Στην εις χείρας τρίτου με την θετική δήλωση έγινε εκχώρηση.
 - a. Άμεση εκτέλεση: 2 πράξεις- επίδοση επιταγής και μια δεύτερη αποβολή και εγκατάσταση. 934// επιταγή προς εκτέλεση στην άμεση και μόνο άμεση πρέπει να είναι εντός 30 ημερών.αν θέλουμε να προσβάλλουμε την επιταγή // μέσα σε 30 μέρες από την επίδοση της επιταγής. Αν δεν χορηγηθεί αναστολή → πλέον περατώθηκε η διαδικασία άμεσης εκτέλεσης. Προσβάλλεται ως τελευταία πράξη.
 - b. Έμμεση εκτέλεση και ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων: το αργότερο 45 μέρες από την διενέργεια της κατασχέσεως για κάθε λόγο [που είτε αφορά εκτελεστό τίτλο]. 45 μέρες από την επιβολή της κατασχέσεως για λόγους που αφορούν τίτλο αξίωση ή διαδικασία.
 - c. Προσβολή αυτοτελώς του πλειστηριασμού για λόγους που μπορεί να αναφέρονται στην διενέργεια πχ του πλειστηριασμού το Σάββατο ή την Κυριακή.
 - d. !!!! Λόγοι που αφορούν την απαίτηση και τον εκτελεστό τίτλο δεν μπορούν να προβληθούν στον πλειστηριασμό αφού έχει παρέλθει η προθεσμία του 934.1.α. Προσβάλλω τον πλειστηριασμό εντός 60 ημερών από την περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης

933.4 και 933.5 μόνο για λόγους που αφορούν την απαίτηση.

Εάν τίτλος είναι τελεσίδικη απόφαση και έτσι έχουμε δεδικασμένο, λόγοι ανακοπής που αποκλείονται βάσει του δεδικασμένου, είναι απαράδεκτοι λόγοι ανακοπής. Η **εικονικότητα**, η **αντίθεση στα χρηστά ήθη**, η **εξόφληση**. 281- άλλο η καταχρηστική επιβολή και διενέργεια πλειστηριασμού. Είναι λόγοι που αφορούν την διαδικασία.

Η καταχρηστική επιβολή της κατασχέσεως και πλειστηριασμού δεν μετράει. Θέλουμε κατάχρηση του ουσιαστικού δικαίου.

Άφεση χρέους μεταγενέστερης;

Προσοχή η στα έγγραφα- για να έχει πλήρη αποδεικτική ισχύ και παραχρήμα απόδειξη πρέπει να αποδεικνύει εναντίον αυτού που το προσήγαγε.

ΔΕΛΗΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

23/3/2023

1. ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΑΦΗΡΗΜΕΝΗ

- a. νομιμοποίηση διεξαγωγής ορισμένης δίκης, κάτι είναι δικό μου [!Κύρια παρέμβαση]
- b. κατ' εξαίρεσιν νομιμοποίηση: πχ σύνδικος πτώχευσης

2. ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Παρεμβάσεις:

Αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση, απλή πρόσθετη παρέμβαση και κύρια. Ποιος έχει δκμ να ασκήσει έφεση και υπό ποιες προϋποθέσεις [και γιατί];

1. Ο κυρίως προσθέτως έχει σε κάθε περίπτωση, έχει δκμ να ασκήσει έφεση [είναι σαν αγωγή εξάλλου η κύρια παρέμβαση!] – σου είπα πρόεδρε είναι δικό μου κάτι στον πρώτο βαθμό!, έχω ανάγκη άρσης βλάβης στον δεύτερο βαθμό
2. Το ίδιο και ο αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων, μόνος της ασκεί έφεση. Αν εγώ και ο αντίδικος συμβιβαστήκαμε; Δεν μπορεί ο δικός μας συμβιβασμός και παραίτηση να επηρεάσει τα δικά σου συμφέροντα. [παραίτηση / συμβιβασμός]
 - a. Είτε έχεις παρέμβει είτε όχι, αν χάσει ο κύριος διάδικος, χάνεις και εσύ. Οπότε έχεις έννομο συμφέρον να ασκείς έφεση εδώ για αυτόν τον λόγο.
3. Απλή πρόσθετη παρέμβαση: μπορείς υπό προϋποθέσεις. Οι λόγοι εφέσεως πρέπει να είναι λόγοι υπέρ του διαδίκου. Εδώ, αν συμβιβαστούν οι κύριοι διάδικοι δεν μπορεί να ασκήσει έφεση ο απλώς προσθέτως παρεμβαίνων. Πότε μπορεί να ασκήσει έφεση; → όταν έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει αυτός υπέρ του οποίου παρενέβη και δεδομένου ότι οι λόγοι παρέμβασης είναι υπέρ του κύριου διαδίκου.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΖΗΤΗΜΑΤΑ:

Απλή & αναγκαστική ομοδικία:

Πχ.: υπάρχει ένα θέμα κληρονομικό και εμείς έχουμε ένα ακίνητο στο οποίο και είμαστε συγκύριοι. Διανομή ακινήτου δεν μπορεί να γίνει αφού διαφωνούμε είμαστε 4 άτομα και λέω εγώ έχω 85%! Είμαστε και συγκληρονόμοι και υπάρχει κοινωνία δικαιώματος. Είμαστε αναγκαίοι ή απλοί ομόδικοι;

Αγωγή διανομής: αναγκαστική ομοδικία → μία ενιαία απόφαση και για τους 4. Στην απλή ομοδικία, δεν είμαι υποχρεωμένος να τα κάνω όλα μαζί.

Πχ.: έγινε πλειστηριασμός. Επισπεύδων – υπερθεματιστής. Θέλει κπ να ασκήσει ανακοπή: στρέφεται και κατά των 2! Δεν γίνεται να έχω άλλη απόφαση για έναν και άλλη για άλλον! Πρέπει να ασκήσω μάλιστα ανακοπή στην προθεσμία του 934. Θα είναι λοιπόν έγκυρος ή άκυρος για όλους. Αναγκαστική ομοδικία.

- Αν έχασα κατά ποιου ασκώ την έφεση στην αναγκαστική ομοδικία; Κατ' επιλογήν, κατά όποιου θέλω.

Πχ.: ασκώ αγωγή για αδικοπραξία, ευθύνη εις ολόκληρον. Η ευθύνη εις ολόκληρον από αδικοπραξία είναι απλή ομοδικία.

- Οι απλοί ομόδικοι την ασκούν και ξεχωριστά. **Αν ένας απλός ομόδικος κερδίσει, το ευνοϊκό δεδικασμένο επεκτείνεται σε όλους.**

! όπου δεν καταθέτω προτάσεις, υπάρχει ερημοδικία. ΠΟΤΕ στην κατ' έφεση δίκη δεν προσθέτω νέους ισχυρισμούς με τις προτάσεις μου!

Προθεσμίες:

Από πότε τρέχουν;

- Απλή ομοδικία → ξεχωριστά
- Αναγκαία → από την στιγμή που επιδίδουμε στον τελευταίο ομόδικο

ΠΡΑΚΤΙΚΟ:

Καθηγητής Δ. Τσικρικάς, Αναπλ. Καθηγητής Ι. Δεληκωστόπουλος, Επ. Καθηγήτρια Φλ. Τριανταφύλλου

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

5. 7. 2022

ΘΕΜΑ Ι

Ο Α ασκεί αγωγή κατά της ετερόρρυθμης εταιρείας Ε, που εδρεύει στη Λάρισα, με αίτημα την καταδίκη της στην καταβολή ληξιπρόθεσμης οφειλής ύψους 300.000 ευρώ από σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας. Προς υποστήριξη της Ε παρεμβαίνουν στην εκκρεμή δίκη τηρώντας τους όρους των άρθρων 81 και 238 ΚΠολΔ αφενός ο συνοφειλέτης της εις ολόκληρον Σ και αφετέρου ο ομόρρυθμος εταίρος της Ο. Η Ε με τις προτάσεις της ομολογεί την ιστορική βάση της αγωγής και προβάλλει τον ισχυρισμό περί εικονικότητας της συμβάσεως. Περαιτέρω, η Ε με την προσθήκη επί των προτάσεων προβάλλει επικουρικά τον ισχυρισμό περί αφέσεως του χρέους της από τον Α. Οι Σ και Ο αρνούνται την ιστορική βάση της αγωγής. Το δικαστήριο απορρίπτει τον ισχυρισμό περί εικονικότητας ως ουσία αβάσιμο και τον ισχυρισμό περί αφέσεως χρέους ως απαράδεκτο και κάνει δεκτή την αγωγή. Η Ε ασκεί έφεση κατά της απόφασης, την οποία στρέφει εναντίον του Α, χωρίς να κλητεύσει στη δίκη της οποιονδήποτε άλλον, και προβάλλει ως λόγο εφέσεως την εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων από το δικαστήριο κατά την απόδειξη της ιστορικής βάσεως της αγωγής. Η Ε ασκεί εμπρόθεσμα δικόγραφο πρόσθετων λόγων, με το οποίο προβάλλει και πάλι τον ισχυρισμό περί αφέσεως χρέους από τον Α, προς απόδειξη του οποίου προσκομίζει τη σχετική έγγραφη σύμβαση. Με το δικόγραφο των προτάσεών της η Ε προβάλλει και πάλι τον ισχυρισμό περί εικονικότητας, προς απόδειξη του οποίου προσκομίζει την ένορκη βεβαίωση του Μ. Ο Α προς αντίκρουση της εφέσεως ισχυρίζεται ότι αυτή είναι απαράδεκτη, διότι η Ε δεν την έστρεψε και κατά των Σ και Ο, ενώ επίσης στηρίζει επικουρικά το αίτημα της αγωγής του στον αδικαιολόγητο πλουτισμό. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απορρίπτει ως απαράδεκτο τον ισχυρισμό περί αφέσεως χρέους, ωστόσο, κάνει δεκτό τον ισχυρισμό περί εικονικότητας, κάνει δεκτή την έφεση της Ε, εξαφανίζει την εκκαλούμενη απόφαση, δικάζει την αγωγή του Α και τελικά την κάνει δεκτή με βάση τον αδικαιολόγητο πλουτισμό. Ο Α επισημαίνει αναγκαστική εκτέλεση κατά της Ε με την επίδοση σε αυτήν στις 10. 3. 2022 επιταγής προς εκτέλεση κάτω από αντίγραφο του απογράφου της απόφασης του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και στις 20. 3. 2022 κατάσχει ένα ακίνητο της Ε. Η Ε ασκεί στις 30. 4. 2022 αίτηση αναιρέσεως κατά της τελευταίας απόφασης, την οποία στρέφει κατά του Α, επικαλούμενη παράβαση των περί αδικαιολόγητου πλουτισμού διατάξεων. Η Ε ασκεί επίσης, στις 5. 4. 2022, ανακοπή κατά της επιταγής προς εκτέλεση επικαλούμενη αοριστία της επιταγής. Στις 20. 4. 2022 η Ε ασκεί δεύτερη ανακοπή κατά της επιβληθείσας κατασχέσεως, προβάλλοντας σε συμψηφισμό με την εκτελούμενη απαίτηση ληξιπρόθεσμη ανταπαίτησή της κατά του Α. Ερωτάται: 1) Μπορεί η αιτίαση περί εσφαλμένης εκτίμησης των αποδεικτικών μέσων να αποτελέσει βάσιμο λόγο εφέσεως στη συγκεκριμένη περίπτωση; 2) Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός του Α περί απαράδεκτου της εφέσεως της Ε; 3) Ανακύπτει ζήτημα απαράδεκτου της συζητήσεώς της; 4) Είναι ορθή η απόρριψη του ισχυρισμού περί αφέσεως χρέους από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο; 5) Είναι ορθή η παραδοχή του ισχυρισμού περί εικονικότητας; 6) Έκρινε ορθά το δευτεροβάθμιο δικαστήριο κάνοντας δεκτή την αγωγή του Α στη βάση του αδικαιολόγητου πλουτισμού; Επί εσφαλμένης κρίσεως ποιος λόγος αναιρέσεως ιδρύεται; 7) Είναι παραδεκτοί οι λόγοι των ανακοπών που ασκεί η Ε κατά της επιταγής προς εκτέλεση και της κατάσχεσης;

ΘΕΜΑ ΙΙ

Ο Α άσκησε αγωγή ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου κατά του Β, ομόρρυθμου εταίρου της ομόρρυθμης εταιρίας Γ με αίτημα την ακύρωση της συμβάσεως πωλήσεως παραθαλάσσιου οικοπέδου επιφανείας 50.000 τμ. Το εν λόγω ακίνητο ο Α το είχε αγοράσει από τον Β για την ανέγερση ξενοδοχειακής μονάδας βασιζόμενος στις διαβεβαιώσεις του για τη δυνατότητα οικοδομήσεως ξενοδοχείου. Εντούτοις, όπως διαπίστωσε εκ των υστέρων, η ανέγερση ξενοδοχείου

ήταν ανέφικτη, ο δε εναγόμενος Β τον είχε εξαπατήσει ως προς τη δυνατότητα ανέγερσης ξενοδοχείου παρέχοντάς του πλαστογραφημένα έγγραφα. Εκδόθηκε απόφαση που ακύρωσε τη σύμβαση πωλήσεως λόγω της απάτης του Β. Ασκήθηκε έφεση από τον Β. Στη δίκη της έφεσης, ο Α επικαλέστηκε συμπληρωματικά με τις προτάσεις του για τη θεμελίωση της ακυρότητας της συμβάσεως πωλήσεως την προφανή δυσαναλογία παροχής και αντιπαροχής, αφού το πραγματικό τίμημα ήταν πολύ υψηλότερο του αναγραφόμενου στο συμβόλαιο. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απέρριψε τον συμπληρωματικό ισχυρισμό του Α ως απαράδεκτο, ωστόσο, απέρριψε και την έφεση του Β, δεχόμενο την απάτη του Β. Εν συνεχεία ο Α άσκησε αγωγή αποζημίωσης κατά του Β, διότι είχε υποστεί ζημία, αφού απώλεσε άλλη προσοδοφόρα, κατά τους ισχυρισμούς του, ευκαιρία αγοράς ακινήτου και ανέγερσης ξενοδοχείου. Επί της δεύτερης αγωγής, ο Β ισχυρίστηκε με τις προτάσεις του ότι ουδέποτε εξαπάτησε τον Α, αλλά ότι και ο ίδιος βασίστηκε στα έγγραφα, που του είχε παράσχει ο δικαιοπάροχός του Δ, από τον οποίο είχε αποκτήσει το ακίνητο προ δεκαετίας. Το δικαστήριο της δεύτερης αγωγής, αν και δεν πείστηκε από τους ισχυρισμούς του ενάγοντος Α, εντούτοις θεώρησε ότι δεσμεύεται από το δεδικασμένο της πρώτης αγωγής για την ύπαρξη απάτης και δέχτηκε το αίτημα της αγωγής αποζημίωσης. Επιδίκασε τελεσίδικα στον Α 2 εκατομμύρια ευρώ. Στη συνέχεια, ο Α επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β με την επίδοση σε αυτόν επιταγής προς εκτέλεση και στη συνέχεια ο Α επιδίδει στην εταιρία Γ κατασχετήριο, με το οποίο κατάσχει, μέχρι του ποσού των 2 εκατομμυρίων ευρώ, το μερίδιο που αναλογεί στον Β από τα κέρδη της εταιρικής χρήσης. Η Γ ασκεί ανακοπή ισχυριζόμενη ότι εσφαλμένα επιδόθηκε το κατασχετήριο σε αυτήν, καθώς δεν έχει σχέση με την επισπευδόμενη εκτέλεση, επίσης δε ότι το μερίδιο του Β επί των κερδών της είναι ούτως ή άλλως ακατάσχετο. Ο Β ασκεί ανακοπή κατ'άρθρο 933 ΚΠολΔ επικαλούμενος την ανυπαρξία της απαιτήσεως αποζημιώσεως εναντίον του λόγω σφάλματος του δικαστηρίου κατά την ερμηνεία σχετικών διατάξεων, όπως και αρνητική αναγνωριστική αγωγή με αίτημα να αναγνωρισθεί η ανυπαρξία της απαίτησης για αποζημίωση του Α. **Ερωτάται:** 1. Έπραξε ορθά το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απορρίπτοντας τον ισχυρισμό του Α για ακυρότητα της συμβάσεως λόγω δυσαναλογίας παροχής και αντιπαροχής; 2. Εφόσον ο Β θεωρεί ότι την ευθύνη του προς αποζημίωση του Α την προκάλεσε ο Δ, πώς θα μπορούσε να είχε ενεργήσει δικονομικά στο πλαίσιο της δεύτερης αγωγής του Α εναντίον του; 3. Ορθά έκρινε το δικαστήριο της δεύτερης αγωγής που θεώρησε ότι δεσμεύεται από το δεδικασμένο της απόφασης επί της πρώτης αγωγής; 4. Ανεξάρτητα από την απάντησή σας στο προηγούμενο ερώτημα, ελέγχεται με ένδικο μέσο η συγκεκριμένη πλημμέλεια και σε καταφατική περίπτωση για ποιον λόγο; 5. Είναι βάσιμοι οι λόγοι της ανακοπής που επικαλείται η Γ; 6. Τί θα αποφασίσει το δικαστήριο ως προς την ανακοπή του Β; 7. Παραδεκτά ασκείται αρνητική αναγνωριστική αγωγή από τον Β;

Θα δοθούν απαντήσεις στο ένα από τα δύο θέματα

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΘΕΜΑ1:

ΠΑΝΤΑ σημειώνω πρώτα τις σχέσεις πάνω στο πρακτικό.

- Προσοχή στο ποιος είναι εκκαλών: δεν μπορεί να προβάλλει πρόσθετους λόγους στην κατ' έφεση δίκη
- **Διάκριση παραδεκτού και βασίμου** : **παραδεκτό = μπορώ – βάσιμο = έχω δίκιο**. Παραδεκτό του ενδίκου μέσου και άλλο το παραδεκτό και βάσιμο του λόγου.

1) Βάσιμος λόγος εφέσεως;

Γενικά μπορεί. Εδώ όμως; Υπάρχει κπ πρόβλημα; Ο συνοφειλέτης τι είδους παρέμβαση κάνει; Απλή. Ο άλλος εταίρος; Ο άλλος κάνει αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση.

Έχουμε αντιφατικούς ισχυρισμούς, οι οποίοι και εκτιμούνται ελεύθερα. Ναι μπορεί να αποτελέσει, 77 ΚΠολΔ. Ουσιαστικά, έχουμε ομολογία αλλά δεν δεσμεύεται το δικαστήριο.

2)

Πλήρως αβάσιμος ο ισχυρισμός. Δεν χρειάζεται να στρέψει την έφεση και κατά του αναγκαίου ομόδικου του αλλά ούτε και κατά του απλώς προσθέτως παρεμβάντος.

3) ανακύπτει ζήτημα απαραδέκτου της συζήτησεως;

Απαράδεκτο της συζήτησεως. Χρειάζεται να τους κλητεύσω όλους στην συζήτηση. **Ωστόσο, αν και δεν χρειάζεται να στρέψω την έφεσή μου και κατά του αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνοντος, όπως και δεν χρειάζεται κατά του αναγκαίου ομοδίκου, χρειάζεται όμως να τον κλητεύσω στην συζήτηση! Αλλιώς απαράδεκτο αυτής!**

4) άφεση χρέους

Είναι ορθή η απόρριψη του ισχυρισμού περί αφέσεως χρέους ή όχι; Στην πρωτόδικη δίκη απορρίφθηκε ως **απαράδεκτη** η άφεση χρέους. Προβάλλεται παραδεκτά; Βεβαίως και μπορεί. Δεν είναι ορθή η απόρριψη.

5) εικονικότητα – είναι ορθή η παροαδοχή αυτού του ισχυρισμού;

Όχι γιατί τον προβάλλει με τις προτάσεις και είναι ο εκκαλών. Όταν είναι με τις προτάσεις μπορώ να προβάλλω ενστάσεις και δεν μπορώ να αλλάξω το αίτημα [526ΚΠολΔ]

6) έκρινε ορθά το δευτεροβάθμιο στην βάση του αδικαιολόγητου πλουτισμού;

Δικονομικά απαράδεκτα- **απαράδεκτη η μεταβολή της βάσης της αγωγής κατά 526 ΚΠολΔ**. Αλλιώς 559.8 και 559.14.

7)

Πρώτος λόγος η εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, ο πρώτος λόγος είναι προφανώς παραδεκτός. Ο δεύτερος; 935ΚΠολΔ. Ο λόγος είναι απαράδεκτος, έπρεπε να τον είχε

προβάλλει στην πρώτη ανακοπή. Ο δεύτερος λόγος που ασκεί η Ε είναι απαράδεκτος λόγω 935.

24/3/2023

Συγκυριότητα → απλή ομοδικία

ΘΕΜΑ 2:

ανυπαρξία της απαίτησης για αποζημίωση του Α. Ερωτάται: 1. Έπραξε ορθά το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απορρίπτοντας τον ισχυρισμό του Α για ακυρότητα της συμβάσεως λόγω δυσαναλογίας παροχής και αντιπαροχής; 2. Εφόσον ο Β θεωρεί ότι την ευθύνη του προς αποζημίωση του Α την προκάλεσε ο Δ, πώς θα μπορούσε να είχε ενεργήσει δικονομικά στο πλαίσιο της δεύτερης αγωγής του Α εναντίον του; 3. Ορθά έκρινε το δικαστήριο της δεύτερης αγωγής που θεώρησε ότι δεσμεύεται από το δεδicasμένο της απόφασης επί της πρώτης αγωγής; 4. Ανεξάρτητα από την απάντησή σας στο προηγούμενο ερώτημα, ελέγχεται με ένδικο μέσο η συγκεκριμένη πλημμέλεια και σε καταφατική περίπτωση για ποιον λόγο; 5. Είναι βάσιμοι οι λόγοι της ανακοπής που επικαλείται η Γ; 6. Τί θα αποφασίσει το δικαστήριο ως προς την ανακοπή του Β; 7. Παραδεκτά ασκείται αρνητική αναγνωριστική αγωγή από τον Β;

Βασικές παρατηρήσεις πριν την επίλυση του πρακτικού:

- Είναι κατάσχεση εις χείρας τρίτου 982 επ.
- Άμεση ή έμμεση εκτέλεση

1)

Σωστά απαράδεκτος, 526

2)

Προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή για ελαττώματα της πωλήσεως. Προϋφιστάμενη νομική σχέση + **ύπαρξη αγωγικού δικαιώματος!**. Θα πρέπει όμως ο προσεπικαλών Β να αποδέχεται και την δική του υπαιτιότητα. Για αυτό θα μπορούσε να σωρεύσει και αγωγή κατά του Δ. άρα προσεπίκληση, με δυνατότητα σώρευσης αγωγής αποζημίωσης [σώρευση παρεμπόπτουσας αγωγής].

3)

331 ΚΠολΔ. Έννομη σχέση που είναι απαραίτητη για την επίλυση μιας αγωγής. **Ό,τι αναγκαίως κρίθηκε είναι δεδicasμένο.** Αυτό ισχύει και για τις ενστάσεις: Ό,τι προβλήθηκε καλύπτεται, εκτός από τις γνήσιες μη αυτοτελείς ενστάσεις που δεν καλύπτονται από το δεδicasμένο εφόσον δεν προταθούν, πχ 1095ΑΚ.

Για την απάτη παράγεται δεδicasμένο; Όχι δεν παράγεται δεδicasμένο για την απάτη.

4)

Ένδικο μέσο και λόγος. Αναίρεση και λόγος 16.

5) Βάσιμοι οι λόγοι ανακοπής που επικαλείται η Γ;

ΟΧΙ παραδεκτό αλλά βάσιμο. Παραδεκτό = μπορώ ενώ βάσιμο = έχω δίκιο. Όντως υπάρχει ακατάσχετο, βάσει του 982. Απάντηση: το δικαστήριο θα απορρίψει και τους 2. Είναι αβάσιμοι και οι δύο, εξαιρείται η εταιρική μερίδα, τα κέρδη ΟΜΩΣ κατάσχονται.

Η κατάσχεση εις τρίτου 3 παραδείγματα κατάσχεσης εις χείρας τρίτου: α) **μισθώματα**: έρχεται ο άλλος λέει στον μισθωτή (τρίτος) και του λέει τα μισθώματα δεν θα τα δίνεις πια στον εκμισθωτή σου αλλά σε μένα, β) **τράπεζα**, γ) **τα κέρδη των εταιριών**: τα κέρδη κατάσχονται μια χαρά.

6) Ανακοπή του Β.

Ασκεί ανακοπή του 933, ενώ έχει παραχθεί δεδικασμένο. Στην αναγκαστική εκτέλεση, εφόσον έχει παραχθεί δεδικασμένο δεν μπορούμε να την «ρίξουμε».

7)

Απαραδέκτως ασκεί αρνητική αναγνωριστική αγωγή, έχει παραχθεί δεδικασμένο.

ΕΠΟΜΕΝΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ:

Η ανώνυμη εταιρεία Ε ενάγει το πιστωτικό ίδρυμα Π και ζητεί να διαγνωσθεί η **ανυπαρξία της οφειλής της από χορηγηθέν δάνειο**. Έπειτα από την άσκηση της ανωτέρω αγωγής το Π ασκεί αγωγή κατά του Μ, κυρίου μετόχου της Ε, ο οποίος είχε **εγγυηθεί την αποπληρωμή του δανείου** και ζητεί την καταδίκη του στην καταβολή του οφειλόμενου ποσού από το δάνειο. Ο Μ προς αντίκρουση της αγωγής του Π ισχυρίζεται με τις εμπροθέσμως κατατεθείσες **προτάσεις** του ότι η οφειλή αποσβέσθηκε έπειτα από την κατάρτιση συμβάσεως **αφέσεως χρέους** μεταξύ της Ε και του Π (ΑΚ 454).

Το δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό αυτόν του Μ ως ουσία αβάσιμο και έκανε **δεκτή την αγωγή του Π ως ουσία βάσιμη**. Η απόφαση κηρύσσεται **προσωρινά εκτελεστή**. Το Π επιδίδει στις 10.4.2022 αντίγραφο του απογράφου της αποφάσεως με επιταγή προς εκτέλεση στον Μ. Αυτός ασκεί **έφεση** κατά της πρωτόδικης αποφάσεως στις 20.5.2022 και επικαλείται εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων κατά την κρίση της ουσιαστικής βασιμότητας της αγωγής του Π. Κατά την εκδίκαση της εφέσεως του, ο Μ υποβάλλει με τις εμπροθέσμως κατατεθείσες προτάσεις του **εκ νέου τον ισχυρισμό περί αφέσεως χρέους**. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απορρίπτει την έφεση του Μ ως **απαράδεκτη** με απόφασή του που εκδίδεται στις 20.12.2022.

Στις **10.1.2023** το Π κατάσχει ένα ακίνητο του Μ. Ο τελευταίος ασκεί ανακοπή στις 5.2.2023 κατά της κατασχέσεως προβάλλοντας ως λόγο ανακοπής **τον ισχυρισμό περί αποσβέσεως της απαιτήσεως του Π δια συμφητισμού με ανταπαίτηση της Ε**, στον οποίο είχε προβεί η τελευταία με εξώδικη δήλωση πριν από την έναρξη των δικαστικών αγώνων. Προσκομίζει μάλιστα (ο Μ) και τη σχετική εξώδικη δήλωση της Ε.

Τελικά, διενεργείται αναγκαστικός πλειστηριασμός, τον οποίο προσβάλλει με ανακοπή ο Μ προβάλλοντας ως λόγο ανακοπής **τον ισχυρισμό περί αποσβέσεως της εκτελούμενης αξιώσεως λόγω συμψηφισμού** με ανταπαίτησή του (του Μ) κατά του Π, στον οποίο (συμψηφισμό) προβαίνει με σχετική δήλωση στο δικόγραφο της ανακοπής.

Ερωτάται:

α) Επηρεάζει η αγωγή της Ε κατά του Π την εκδίκαση της αγωγής του Π κατά του Μ,

β) Εάν ο Μ επιθυμεί τη συμμετοχή της Ε στη δίκη επί της αγωγής του Π εναντίον του, καθώς και την καταδίκη της στην απόδοση σε αυτόν του όποιου ποσού καταδικασθεί αυτός να καταβάλει στο Π, πώς πρέπει να ενεργήσει δικονομικώς,

γ) Μπορεί η Ε να παρέμβει υπέρ του Μ στη δίκη της εφέσεως και σε καταφατική περίπτωση της χαρακτηρίζεται η εν λόγω παρέμβαση,

δ) Είναι ορθή η απόρριψη της εφέσεως του Μ;

ε) Προβάλλεται παραδεκτός ο ισχυρισμός του Μ σε δεύτερο βαθμό;

στ) Τι θα αποφανθεί το δικαστήριο επί του λόγου της ανακοπής κατά της κατασχέσεως.

ζ) Είναι παραδεκτός ο λόγος ανακοπής κατά του αναγκαστικού πλειστηριασμού,

Σημειώσεις:

- Πολλές ανακοπές, κοιτάω το 935 για σταδιακή προσβολή των πράξεων εκτελέσεως. Σταδιακή προσβολή = την κάθε πράξη την προσβάλλω για συγκεκριμένο λόγο και σε συγκεκριμένο χρόνο. Γιατί υπάρχει αυτή η σταδιακή προσβολή;

Απαντήσεις:

Α)

Όχι καταρχήν δεν επηρεάζει. Το δεύτερο αίτημα είναι ευρύτερο και άρα δεν υπάρχει ταυτότητα του πρώτου. Πχ πάω σε κομμωτήριο και μου χαλάνε τα μαλλιά. Πριν ασκήσω εγώ αγωγή, ασκεί το κομμωτήριο αρνητική αναγνωριστική, για να πει ότι δεν φέρει ευθύνη. Μπορώ εγώ μετά να ασκήσω αγωγή ή όχι γιατί καλύπτομαι από το δεδικασμένο; Μπορώ να ασκήσω καταψηφιστική γιατί είναι ευρύτερη.

Ο Μ αν και κανονικά θα καλυπτόταν από το δεδικασμένο, και μάλιστα από το ευνοϊκό, εδώ δεν τίθεται τέτοιο θέμα. Ο λόγος είναι ότι δεν έχω καν δεδικασμένο που απαιτεί ταυτότητα αιτήματος [πχ καταψηφιστικό και καταψηφιστικό]. Όταν η πρώτη αγωγή εμπεριέχει αναγνωριστικό αίτημα και η δεύτερη καταψηφιστικό δεν υπάρχει ταυτότητα αιτήματος αφού το δεύτερο είναι ΕΥΡΥΤΕΡΟ [καταψηφιστικό > αναγνωριστικό: το καταψηφιστικό περιλαμβάνει και το αναγνωριστικό αίτημα μέσα].

B)

Προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή ή προσεπίκληση αναγκαίου ομοδίκου.

Γ)

Μπορεί – τι είδους παρέμβαση: **αυτοτελής πρόσθετη**. Μπορεί να παρέμβει αυτοτελώς γιατί είναι αναγκαίος ομόδικος. Τον καταλαμβάνει το δεδικασμένο και η εκτελεστότητα.

Δ)

Η έφεση είναι απαράδεκτη, σαν **εκπρόθεσμη**. **Με την επίδοση του απογράφου προς εκτέλεση επιδόθηκε και η απόφαση.**

Ε) [;]

Με τις προτάσεις ο εκκαλών δεν μπορεί να προσβάλλει το παραδεκτό.

Στ) [;]

Οι καταχρηστικές ενστάσεις είναι πραγματικά γεγονότα; Καλύπτεται από το δεδικασμένο.

Ζ)

Είναι παραδεκτός ο λόγος ανακοπής κατά του αναγκαστικού πλειστηριασμού;

- 935. Είναι εκπρόθεσμος ο λόγος κατά του αναγκαστικού πλειστηριασμού. Γιατί είναι εκπρόθεσμο; Έπρεπε να το είχε προβάλλει στην κατάσχεση.

7/4/2023

Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β και ζητεί την καταδίκη του αφενός στην καταβολή ποσού 200.000 ευρώ ως οφειλόμενη **εργολαβική αποζημίωση** και αφετέρου ποσού 80.000 ως **οφειλόμενο τίμημα πωλήσεως**. **Υπέρ του Β παρεμβαίνει**, τηρώντας τους όρους των διατάξεων των άρθρων 81 και 238 ΚΠολΔ, **ο Ε, ο οποίος είχε εγγυηθεί (ΑΚ 847) την καταβολή του τιμήματος πωλήσεως από τον Β**. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο κάνει **δεκτό στο σύνολό του το αίτημα καταβολής της εργολαβικής αμοιβής και εν μέρει δεκτό το αίτημα καταβολής του τιμήματος, επιδικάζοντας στον Α για την εν λόγω αιτία ποσό 40.000 ευρώ**

Η απόφαση επιδίδεται στον Β στις **2.3.2021**, ο οποίος **αδρανεί** (*δεν επιδίδεται στον Ε προσοχή θα μας το έλεγε!*). Αντίθετα, **ο Ε ασκεί στις 5.5.2011 έφεση** προσβάλλοντας την πρωτόδοση απόφαση σε όλη της την έκταση και επικαλούμενος εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο κατά την κρίση του περί της βασιμότητας των αγωγικών αιτημάτων. **Στη δίκη της εφέσεως συμμετέχει και ο Β** καταθέτοντας δικόγραφο προτάσεων χωρίς προηγουμένως να έχει παρέμβει στη δίκη. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απορρίπτει την έφεση του Ε **απαράδεκτη**, κατά την έκταση που αυτή στρέφεται εναντίον του κεφαλαίου της αποφάσεως που επιδίκασε **την εργολαβική αμοιβή**, ενώ **κατά την έκταση της προσβολής του κεφαλαίου που επιδικάζει εν μέρει το τίμημα την κρίνει ως παραδεκτή** και στη συνέχεια απορρίπτει

αυτεπαγγέλτως το αγωγικό αίτημα καταβολής του τιμήματος, ποσού 80.000 ευρώ, ως νόμω αβάσιμο.

Ο Α. επισπεύδει στη συνέχεια **αναγκαστική εκτέλεση κατά του εγγυητή Ε** για το ποσό της επιδικασθείσας εργολαβικής αμοιβής ύψους 200.000 ευρώ με την **επίδοση σε αυτόν στις 10. 11. 2021 αντιγράφου του απογράφου της πρωτόδικης αποφάσεως** με επιταγή προς εκτέλεση **και την κατάσχεση στις 10.12.2011 ενός ακινήτου του Ε**. Ο τελευταίος (Ε) ασκεί στις 10.1.2012 ανακοπή για την ακύρωση της επιταγής προς εκτέλεση επικαλούμενος την απόσβεση της εκτελούμενης απαιτήσεως **λόγω άφεσης χρέους από τον Α** έπειτα από την εκδίκαση της εφέσεως. Προς απόδειξη του λόγου ανακοπής ο Ε προσκομίζει την ένορκη βεβαίωση του Μ.

Ερωτάται:

- α) Έχει ο Ε δικαίωμα προς άσκηση εφέσεως ενόψει της συμπεριφοράς του Β;
- β) Είναι ορθή η κρίση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ως προς το παραδεκτό της εφέσεως του Ε;
- γ) Είναι παραδεκτή η συμμετοχή του Β στη δίκη επί της εφέπτες του Ε;
- δ) Είναι ορθή δικονομικώς η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ως προς το αίτημα καταβολής των τιμήματος;
- ε) Είναι παραδεκτός ο λόγος της ανακοπής του Ε;
- στ) Ποιος άλλος λόγος ανακοπής θα ήταν δυνατό να προβληθεί;

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2022, ΘΕΜΑ II

Αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων = είναι αναγκαίος ομόδικος. Μπορεί να ασκεί αυτός ένδικα μέσα μόνος του; Ακόμα και αν είναι αναγκαίος ομόδικος; **ΤΟ ΜΟΝΟ που δεν μπορεί μόνος του να ασκήσει ο αυτοτελώς προσθέτως είναι η ΑΝΑΚΟΠΗ ΕΡΗΜΟΔΙΚΙΑΣ**. Στην ανακοπή ερημοδικίας, λέει το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι εάν ο άλλος, ο πρωτοφειλέτης πχ ή ο μισθωτής αν εγώ είμαι υπομισθωτής. **Ο Ε είναι αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων.**

A)

Ο Ε είναι αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων και έχει θέση αναγκαίου ομοδίκου. Η απάντηση είναι από τον κώδικα, 516. Και ο απλώς προσθέτως μπορεί εκτός αν ο κύριος διάδικος έχει παραιτηθεί ή προβάλλει λόγους ενάντιους στο συμφέρον του κυρίου διαδίκου. **Ο αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων φυσικά και μπορεί ιδίως αν σκεφτούμε το εξής: το όλο ποιντ του αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνοντος είναι ότι δεσμεύεται από το δεδικασμένο και την εκτελεστότητα: πώς μπορούμε εμείς σαν νομοθέτες αν μια απόφαση πρόκειται να έχει τόσο καίριες συνέπειες για αυτόν, να του υπαγορεύσουμε τι θα κάνει βάσει του τι θα κάνει ο υπερ ού ή ο άλλος αναγκαίος ομόδικος;!!**

B)

Απέρριψε την έφεση ως απαράδεκτη **στο μέτρο που προσβάλλει το κεφάλαιο της εργολαβικής αμοιβής**. Είναι εμπρόθεσμα [αφού δεν έχει επιδοθεί στον Ε]. **Είχε έννομο συμφέρον**; Ορθά έκρινε το δικαστήριο, είναι ορθή η κρίση του δευτεροβάθμιου, αφού είχε παράσχει εγγύηση μόνο ως προς την καταβολή του τιμήματος. **Γενικά οι προϋποθέσεις για να μπορώ να ασκήσω ένα ένδικο μέσο είναι οι εξής: α. αφηρημένη νομιμοποίηση, β. έννομο συμφέρον, γ. νομότυπα και εμπρόθεσμα, δ. άπαξ άσκηση. Το παραδεκτό του λόγου είναι κάτι διαφορετικό τονίζεται και αν δεν είναι παραδεκτός απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμο το ένδικο μέσο.**

Γ)

Την έφεση την ασκεί ο εγγυητής. Έρχεται ο άλλος και καταθέτει προτάσεις. **Μπορεί να το κάνει αυτό χωρίς να έχει ασκήσει όμως και αυτός ο ίδιος έφεση**; Μπορεί επειδή είναι αναγκαίος ομόδικος; **Αναγκαία ομοδικία!** Ναι, είναι αναγκαίος ομόδικος, και για αυτό λόγω του 76.4 είναι παραδεκτή η συμμετοχή του Β στην δίκη της εφέσεως. * 76.4: 4. *Η άσκηση των ένδικων μέσων από κάποιον από τους ομοδίκους της παρ. 1 έχει αποτέλεσμα και για τους άλλους.*

Μπορώ εγώ σαν άλλος αναγκαίος ομόδικος να ασκήσω πρόσθετους λόγους στην δική σου έφεση; Ναι.

Δ)

Είναι ορθή δικονομικά η απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου ως προς την καταβολή του τιμήματος; Το δευτεροβάθμιο απέρριψε αυτεπαγγέλτως το αίτημα ως νόμω αβάσιμο!

Εδώ έχω την απόρριψη επειδή είναι νόμω αβάσιμο. 522 → **το νόμω βάσιμο και απαράδεκτο της αγωγής εξετάζονται αυτεπαγγέλτως** [θυμήσου τα 2 ασανσέρ που λέει ο δεληκωστό!]. Υπάρχει το θέμα της μη χειροτέρευσης της θέσης του εκκαλούντος. Απορρίπτω την αγωγή και αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτη ή νόμω βάσιμη [δεν πληρούται το πραγματικό του κανόνα δικαίου]. ΠΟΤΕ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΩΣ ΟΥΣΙΑ ΒΑΣΙΜΟ από μόνο του το δικαστήριο! **Επομένως, όχι εδώ αφού χειροτερεύει την θέση του εκκαλούντος.** Οπότε αν και γενικά ναι, όχι εδώ.

Ουσιαστικά εδώ ήθελε να εξετάσει αν γνωρίζουμε ότι το παραδεκτό και οτ νόμω βάσιμο είναι εκτός του μεταβιβαστικού αποτελέσματος// και έτσι θα απορριφθεί αυτεπαγγέλτως.

Ε)

Λόγω άφεσης χρέους από τον Α. Στο παραδεκτό στην εκτέλεση κοιτάμε και το 935. Αν γίνει ο πλειστηριασμός και πω έλλειψη εκτελεστού τίτλου, θα απορριφθεί επειδή παραβίασα το 935. Μπορώ να προβάλλω τον ισχυρισμό αυτό ή καλύπτεται από το δεδουλευμένο; Επίσης προσοχή στα αποδεικτικά μέσα [παρα.4,5 // **ΠΑΡΑ ΧΡΗΜΑ ΑΠΟΔΕΙΞΗ**!] Εδώ, έχω έναν οψιγενή ισχυρισμό, αφού γεννήθηκε μετά. Χρησιμοποιεί ένορκη βεβαίωση, και επομένως είναι απαράδεκτη, λόγω του 933.5.

ΣΤ)

Έλλειψη εκτελεστού τίτλου. Δεν έχουμε εκτελεστό τίτλο. Πάει να εκτελέσει κατά διαδίκου που δεν νομιμοποιείται παθητικώς. Ο Ε είναι στην δίκη που αφορά το τίμημα πώλησης και όχι στην εργολαβική αμοιβή. Θα του πει ότι δεν νομιμοποιείται εναντίον του. [είναι αντικειμενική η σώρευση]

ΕΞΤΡΑ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: αναγκαία ή απλή ομοδικία; *Αν δεν μπορώ να το εντάξω στην περιπτώσιολογία της αναγκαίας ομοδικίας, τότε είναι απλή. Συχνά, οι δικηγόροι δεν θέλουν να είναι αναγκαία ομοδικία, αφού δημιουργεί μεγάλα προβλήματα απαραδέκτου.*

Εις ολόκληρον: απλή ομοδικία.

Συγκύριοι: απλή ή αναγκαστική ομοδικία; **Απλοί ομόδικοι.** → οι συγκύριοι είναι απλοί ομόδικοι γιατί υπάρχει μεταξύ τους κοινωνία δικαιώματος. Δεν είναι αναγκαίοι ομόδικοι.

Συγκληρονόμοι: απλή ομοδικία.

Αναγκαίοι ομόδικοι: οι ομόρρυθμοι εταίροι όταν ενάγεται η ομόρρυθμη εταιρία, υπερθεματιστής και επισπεύδων στον αναγκαστικό πλειστηριασμό, αγωγή παροχής διόδου, μεταξύ πρωτοφειλέτου και εγγυητή ως προς την ύπαρξη της οφειλής, ανακοπή τρίτου.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2021, ΘΕΜΑ II

Ο Α άσκησε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών αγωγή κατά της Β και ζήτησε να **κηρυχθεί άκυρη ως πλαστή η ιδιόγραφη διαθήκη του Σ**, με την οποίαν εγκαθιστούσε την Β ως αποκλειστικό κληρονόμο της περιουσίας του. Οι διάδικοι κατέθεσαν νόμιμα προτάσεις και επίσης προσκόμισαν τα πληρεξούσια έγγραφα κατά το άρθρο 96 ΚΠολΔ.

Την ημέρα της δικασίμου εμφανίστηκε στο ακροατήριο του δικαστηρίου και ο ενάγων Α με τον δικηγόρο του. Η Β ισχυρίστηκε στις ως άνω προτάσεις της α) ότι **ελλείπει η ικανότητα προς το δικολογείν του Α**, διότι δεν έχει προσκομιστεί ειδικό πληρεξούσιο από τον δικηγόρο του Α. β) **ότι ο Α δεν ανέφερε στο δικόγραφο της αγωγής του τους μάρτυρες και τα αποδεικτικά μέσα** που αποδεικνύουν την πλαστότητα κατά παράβαση του άρθρου 463 ΚΠολΔ και κατά τα λοιπά αρνήθηκε την αγωγή.

Το Πολυμελές Πρωτοδικείο, αφού **απέρριψε τους ισχυρισμούς της Β**, **δέχθηκε** την αγωγή **κατ' ουσία** και κήρυξε την ως άνω διαθήκη πλαστή. Η Β άσκησε νόμιμα **έφεση** κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου προβάλλοντας εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και επίσης άσκησε **δικόγραφο πρόσθετων λόγων** έφεσης παραπονούμενη ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο **έσφαλε ως προς το ύψος της επιβληθείσας σε βάρος της δικαστικής δαπάνης**. Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως ενώπιον του Εφετείου Αθηνών, η Β υπέβαλε με τις προτάσεις του **αίτημα για την αναβολή της συζήτησης** «εωσότου περατωθεί αμετάκλητα η **ποινική διαδικασία**» για την **πλαστογραφία** ως προς την επίδικη διαθήκη και ο Α ζήτησε την απόρριψη του δικογράφου πρόσθετων λόγων ως **απαράδεκτο**.

Το Εφετείο για την εξακρίβωση της βασιμότητας του ως άνω λόγου έφεσης εξέδωσε την υπ' αριθ. 1310/2011 απόφασή του με την οποία, πριν την εξαφάνιση της απόφασης,

διέταξε την επανάληψη της συζήτησης και τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης από άλλο γραφολόγο πραγματογνώμονα, ενώ το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν απάντησε στο ως άνω αίτημα για την αναβολή της συζήτησης. Εν τέλει, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μετά την διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης απέρριψε την έφεση ως ουσία αβάσιμη και το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων ως απαράδεκτο, λόγω μη συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων.

Κατά της απόφασης αυτής του Εφετείου **άσκησε αναίρεση η Β** με την οποίαν επικαλέστηκε ότι αυτό με την απόφασή του δεν απάντησε και συνακόλουθα **άφησε αδίκαστα το νομίμως υποβληθέν αίτημά της για αναβολή της συζήτησης** καθώς και ότι **έσφαλε ως προς την απόρριψη του πρόσθετου λόγου έφεσης**. Επίσης με δικόγραφο πρόσθετων λόγων επικαλέστηκε ότι υπάρχει **δεδικασμένο** για την εγκυρότητα της ως άνω διαθήκης δυνάμει της υπ' αριθμ. 523/2015 τελεσίδικης απόφασης μεταξύ των ίδιων διαδίκων, την οποίαν προσκόμισε στο δικαστήριο.

Ερωτάται:

- α) Είναι ορθή η απόφαση του δικαστηρίου ως προς την απόρριψη του α) ισχυρισμού της Β ;
- β) Είναι ορθή η απόφαση του δικαστηρίου ως προς την απόρριψη του β) ισχυρισμού της Β ;
- γ) Είναι ορθή η απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου για τη διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης πριν από την εξαφάνιση της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου;
- δ) Τί θα αποφασίσει ο ΑΠ για την αναίρεση της Β ;
- ε) Τι θα αποφασίσει ο ΑΠ για τον πρόσθετο λόγο αναίρεσης,
- στ) Καθ' υπόθεση, αν η Β ισχυριζόταν ότι ο Α έχει ασκήσει εναντίον της και άλλη προηγούμενη αγωγή για την κήρυξη της πλαστότητας της διαθήκης και παρ' όλα αυτά πρωτοβάθμιο δικαστήριο δίκασε την ενώπιόν του αγωγή, θα θεμελιωνόταν λόγος αναίρεσης από την παραβίαση της εκκρεμοδικίας;

Απαντήσεις:

- α) Καταρχήν κατ'α.98 θέλει ειδικό πληρεξούσιο αλλά επειδή παρίσταται με τον δικηγόρο του θεραπεύεται. Ορθή η απόφαση του δικαστηρίου.
- β) ότι δεν ανέφερε τα αποδεικτικά μέσα: το 463 υπάρχει όχι όμως στην αγωγή. Δεν προκύπτει από το 463. Είναι ορθή η απόφαση του δικαστηρίου. Είναι αγωγή! Αν ήταν κατ' ένσταση θα έπρεπε να το πει.
- γ) υπάρχει ένα ιδιόμορφο ένδικο βοήθημα με αίτημα την εξαφάνιση της αποφάσεως. Η αντέφεση ασκείται στην γραμματεία του 2βάθμιου δικαστηρίου. Πριν εξαφανίσει δεν μπορεί να διατάξει πραγματογνωμοσύνη; **Μπορεί να διατάξει πραγματογνωμοσύνη με μη οριστική απόφαση.**

δ) τι θα αποφασίσει ο ΑΠ για την αναίρεση της Β, τι για τον πρόσθετο λόγο αναίρεσης; Αναρωτιόμαστε ποια είναι η συνέπεια της εκκρεμοδικίας. Η συνέπεια της ύπαρξής της ποια είναι; Κρατούσα γνώμη: η εκκρεμοδικία ελέγχεται αναιρετικά αλλά όχι το πρώτο στον ΑΠ απαραδέκτως. Πρόσθετος λόγος αναίρεσης; → εφόσον υπάρχει διακριτική ευχέρεια στο 462, δεν ελέγχεται αναιρετικά. **Όπου υπάρχει ευχέρεια , πχ να διατάξω ή όχι πραγματογνωμοσύνη; Δεν ελέγχεται αναιρετικά.** Τι ελέγχεται αναιρετικά; Το αν υποκρύπτεται μέσω της εικονικότητας δωρεά αλλά και το αν αντικατοπτρίζει την τιμή. Το ύψος πχ στην πώληση ενός ακινήτου, το ύψος της τιμής, δεν ελέγχεται αναιρετικά. Το τι υποκρύπτεται από πίσω ελέγχεται.

- a. Ή πχ 2, η ωριμότητα του τέκνου για να καταθέσει ελέγχεται αναιρετική ή όχι; Αν είναι πραγματικό γεγονός ΔΕΝ ελέγχεται αναιρετικά, ότι είναι νομικό ελέγχεται.
- b. Το ότι η γυναίκα πήρε τα παιδιά στην Γαλλία και δεν μπορεί να επικοινωνεί με τα παιδιά και το ύψιστο συμφέρον του τέκνου ελέγχονται αναιρετικά; Είναι **αόριστες νομικές έννοιες και ελέγχονται έτσι αναιρετικά.** [το αξιολογικό/ νομικό/ δεοντολογικό ελέγχονται αναιρετικά].
 - a. Το 932ΑΚ ελέγχεται; Είναι και οντολογικό και πραγματικό. Δεν είναι αόριστη νομική έννοια. Μέσω της αρχής της αναλογικότητας ελέγχονται μόνο τα ακραία όρια. Αυτή η έννοια ου 932 είναι δισυπόστατη, έχει και νομικό και πραγματικό.

Στ) την εκκρεμοδικία μπορείς να την αναφέρεις το πρώτο στον ΑΠ; 562. Το δεδικασμένο μπορείς να το προβάλλεις το πρώτο στον ΑΠ αλλά το πρώτο στον ΑΠ όχι δεν μπορείς να το αναφέρεις. [:]

28/04/2023

Δεδικασμένο.

Συγκρίνω το αποτέλεσμα μιας απόφασης με αυτό που έχει κριθεί.

Θέλω σωρευτικά:

1. Ταυτότητα διαδίκων με την ίδια ιδιότητα,
2. ταυτότητα αιτήματος με ίδια ιστορική και νομική βάση [πχ στην πρώτη αγωγή μεταβίβαση και στην δεύτερη αγωγή επικαλούμαι χρησικτησία] : ταυτότητα νομικής αιτίας = να βασίζουμε την αγωγή στον ίδιο κανόνα δικαίου/ να περιέχει τον ίδιο κανόνα δικαίου η μείζων πρόταση.
3. και τελεσίδικη απόφαση [απόφαση που δεν υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας και έφεση – δεν είναι τελεσίδικη μια ερήμην απόφαση! Όσο είναι ερήμην, τι ΔΕΝ μπορούν να κάνουν οι διάδικοι; → να ασκήσουν έκτακτα ένδικα μέσα αλλά και να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση. Αν το κάνει; → ασκεί ανακοπή και προβάλλει την έλλειψη εκτελεστού έγκυρου τίτλου].

Πρακτικά:

- **Έσπασα το κομπιούτερ κάποιου. Έχουμε δεδικασμένο για το σπάσιμο; →** μόνο ως προς την αδικοπρακτική ευθύνη μου. Αναλογία παροχής- αντιπαροχής. Για την δυσαναλογία παροχής και αντιπαροχής ΔΕΝ παράγεται δεδικασμένο. Δεδικασμένο παράγεται ως προς την ακυρότητα ΚΑΙ ΜΟΝΟ.
- **Ασκή αγωγή αποζημιωτική για αναγκαστική απαλλοτρίωση ακινήτου μου. Ως προς το εμβαδόν του ακινήτου παράγεται δεδικασμένο; →** ό,τι αναγκαίως κρίθηκε παράγει δεδικασμένο. Πώς θα κάνεις απαλλοτρίωση αν δεν βγάλεις το εμβαδόν.
- **Συγκληρονόμοι. Εκδίδεται τελεσίδικη απόφαση ως προς το ακίνητό τους, εμβαδού 50 στρεμμάτων. Παράγεται δεδικασμένο ως προς την έκταση και το ότι είναι 50 στρέμματα; →** είναι έννομη σχέση ή δκμ η έκταση του ακινήτου; Στην προηγούμενη περίπτωση ήταν κάτι αναγκαίο, ενώ εδώ δεν είναι. Εδώ, εστιάζουμε στο δκμ της συγκυριότητας και όχι στο εμβαδόν.
- **Αγωγή κατά εργοδότη για μισθούς επειδή μου οφείλει λεφτά. Μου ασκεί μια πρώτη αγωγή για 2015 2016 και μετά για 2017 2018. Στην πρώτη απόφαση ορίζεται πως το ύψος του νόμιμου μισθού μου είναι 800 ευρώ. στην δεύτερη αγωγή μπορεί να κριθεί εκ νέου το ύψος του ημερομισθίου; →** υπάρχει γιατί έχει κριθεί αναγκαίως για να βρούμε το ποσό των 800 ευρώ. αυτό δεν επανακρίνεται εκ νέου.

ΑΡΑ θέλουμε να αφορά έννομη σχέση η δικαίωμα.

Δεδικασμένο και προδικαστικό ζήτημα:

Το 331 μπορεί να λειτουργήσει και για την θετική λειτουργία αλλά και για την αρνητική λειτουργία; Το 331 αναφέρεται σε ζητήματα που κρίθηκαν παρεμπιπτόντως και αποτελούν αναγκαία προϋπόθεση.

Επί ενστάσεων:

Βάρος απόδειξης και βάρος επίκλησης= βάρος επίκλησης έχει όποιος επικαλείται ένα ευνοϊκό για τον ίδιο πραγματικό γεγονός. Έχει και το βάρος απόδειξης. Ο ενάγων μπορεί να έχει βάρος επίκλησης και βάρος απόδειξης; Ανάλογα με ποιον κανόνα του ουσιαστικού δικαίου έχει ο ενάγων βάρος επίκλησης και –επομένως- βάρος απόδειξης; Όταν ο ενάγων επικαλείται τον βασικό κανόνα και όχι τον αντίθετο. Πχ ας πούμε ότι έχω μια απαίτηση από σύμβαση. Πρέπει να αποδείξω την σύμβαση. Σημειώνεται πως οι καταχρηστικές στηρίζονται σε πραγματικό γεγονός πχ εξόφλησης, ενώ οι γνήσιες σε δκμ.

Το δεδικασμένο καλύπτει τις ενστάσεις που προτάθηκαν. ΟΛΕΣ, είτε καταχρηστικές είτε γνήσιες. Και όλες που μπορούσαν να προταθούν και δεν προτάθηκαν, εκτός από τις γνήσιες μη αυτοτελείς που μπορούν να ασκηθούν και με κύρια αγωγή, πχ ένσταση επισχέσεως.

Αν ο εκτελεστός τίτλος έχει παράξει δεδικασμένο, οι λόγοι ανακοπής είναι πολύ πιο περιορισμένοι. Πρέπει να προσέξουμε: 1) , 2)Παραχρήμα απόδειξη, 3)προθεσμίες του 334 και 4)αρχή της συγκεντρώσεως.

Ένδικα μέσα

Στην ενεργητική νομιμοποίηση κατά ποιου πρέπει να στρέψω το ένδικο μέσο; → χρειάζεται εδώ να στρέψω το ένδικο μέσο και κατά αυτών των ακολούθων; Στρέφω το ένδικο μου μέσο μόνο αν έχουν ασκήσει παρέμβαση. Έτσι είναι διάδικοι στην δίκη. Στις ακόλουθες περιπτώσεις είναι αντίδικος πχ η ασφαλιστική εταιρεία. **Πρέπει να το ασκήσω και κατά της ασφαλιστικής; Αν ασκήσει παρέμβαση καθίσταται διάδικος ως παρεμβαίνων. Αν απλά έχει καταθέσει προτάσεις και ΟΧΙ παρέμβαση, δεν καθίσταται διάδικος.**

- Έχει προσεπικληθεί η ασφαλιστική εταιρεία και καταθέτει παρέμβαση
- Έχει προσεπικληθεί ο πωλητής από τον αγοραστή για νομικά ελαττώματα

Όμως στην προσεπίκληση αναγκαίου ομοδίκου ή αληθή κύριο ή νομέα γίνονται αυτόματα διάδικοι.

Αναίρεση

Η εικονικότητα δεν ελέγχεται αναιρετικά αφού είναι πραγματικό γεγονός και μόνο τα νομικά είναι θέμα αναίρεσης.

559.1: εκεί εντάσσεται όλο το ουσιαστικό δίκαιο + νομική αοριστία της αγωγής. Όταν το δικαστήριο λέει πως μια αγωγή είναι μη νόμιμη είναι νόμω αβάσιμη. Αν έχω εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων, δεν μπορώ κανέναν. Πχ. εσφαλμένη υπαγωγή στον προσήκοντα κανόνα δικαίου. Όλες οι διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου, ΕΔΩ. Εδώ και η ανωτέρα βία. Άρα, αν έγινε εσφαλμένος νομικός χαρακτηρισμός έννοιας που ανήκει στο ουσιαστικό δίκαιο, εδώ. Πχ αμέλεια, δημόσια τάξη, κατάχρηση δικαιώματος, δυσαναλογία παροχής και αντιπαροχής [εδώ εντάσσονται σαν αόριστες νομικές έννοιες].

559.4: στην αντίθετη, αν πει ότι δεν έχει ενώ έχει, πάμε στο 14 για τα απαράδεκτα.

559.5: ΜΟΝΟ για καθύλην αρμοδιότητα του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλομένη. Αυτό είναι μόνο για την καθύλην του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

559.6: ΕΡΗΜΟΔΙΚΙΑ ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΒΑΘΜΟ. Μπορώ να ασκήσω αναίρεση κατά πρωτόδικης απόφασης; Αν τελεσιδικήσει, αν παραιτηθώ από τακτικά ένδικα μέσα.

Περιπτώσεις:

1. Προβάλλω τον ισχυρισμό μου για παράνομη ερημοδικία και απορρίπτεται από το εφετείο → 14^{ος} λόγος – απαραδέκτως απέρριψε τον ισχυρισμό μου, 559.14.
2. Προβάλλω τον ισχυρισμό μου για παράνομη ερημοδικία στο εφετείο και δεν τον λαμβάνει υπόψη το δευτεροβάθμιο → παραβίαση του συζητητικού συστήματος, δεν έλαβε υπόψη τον ισχυρισμό: 559.8

3. Προβάλλω τον ισχυρισμό μου για παράνομη ερημοδικία στο εφετείο και το δευτεροβάθμιο τον απορρίπτει γιατί δεν συνέτρεχε ερημοδικία κατά το 501 → 559. Είναι πραγματικό περιστατικό ή νομική έννοια; Η ανωτέρα βία μήπως είναι αόριστη νομική έννοια; Εξετάζεται λοιπόν αναιρετικά. Είναι όμως ο αναιρετικός λόγος 559.1: διότι η ανωτέρα βία είναι διάταξη ουσιαστικού δικαίου. Αν έχω διάταξη ουσιαστικού δικαίου // 559.1

559.8: αρχή του συζητητικού συστήματος. Πράγματα = αυτοτελείς πραγματικοί ισχυρισμοί. Δεν είναι η άρνηση εδώ, πχ όχι δεν είναι δάνειο είναι δωρεά. Ποιοι είναι αυτοί λοιπόν: ΟΙ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ, λόγοι ανακοπής, . Όλες οι ενστάσεις είναι πράγματα, όλοι οι λόγοι ανακοπής. Πρακτικό: επιχειρήματα από την εκτίμηση των αποδείξεων είναι πράγματα; Δεν είναι. Δεν είναι πράγμα. Τα επιχειρήματα δεν είναι πράγμα.

559.9: αρχή της διαθέσεως. Αγωγή, ένδικα μέσα, όλες οι αιτήσεις.

559.11: παράνομα αποδεικτικά μέσα. Το 11β και 11γ: αρχή της συζητήσεως. Ο ΑΠ δεν εξετάζει την εκτίμηση των αποδείξεων, μόνο τα ακραία όρια. Πχ έχω ένα αυτοκινητιστικό και μια έκθεση της τροχαίας. Η τροχαία λέει πως εγώ πχ φταίω. Αν το δικαστήριο πει αντίθετη απόφαση και δεν το αιτιολογήσει σωστά, θα πει ο ΑΠ ότι έλαβες υπόψη σου την έκθεση της τροχαίας! [559.11]

559.14: πχ ήταν εσφαλμένη η επίδοση

4/5/2023

Μίνι πρακτικό δικό του:

Ο Α ασκεί αγωγή κατά των πωλητών Β και Γ για να διαλυθεί η σύμβαση πώλησης ενός κινητού λόγω απάτης των πωλητών. Ο Α ισχυρίζεται ότι το πραγματικό τίμημα ήταν πολύ υψηλότερο του αναγραφόμενου αλλά δεν το έγγραφαν για λόγους φορολογικούς στο συμβόλαιο.

Οι Β και Γ αρνούνται την αγωγή. Υποστηρίζουν ότι το αναγραφόμενο τίμημα στο συμβόλαιο ήταν αληθινό.

Η αγωγή απορρίπτεται. **Ο Α ασκεί εμπρόθεσμα έφεση.** Προβάλλει ως λόγο εφέσεως στην βάση της άρνησης των Β και Γ **την ακυρότητα της σύμβασης λόγω δυσαναλογίας παροχής και αντιπαροχής.** Τι θα αποφασίσει το δευτεροβάθμιο δικαστήριο και γιατί;

Απάντηση: το 526 τι πρόβλημα δημιουργεί εδώ; Μία απάντηση είναι ότι μεταβάλλεται η βάση της αγωγής. Είναι 526, είναι άλλο αντικείμενο και άλλο αίτημα και έτσι δεν μπορεί να το κάνει.

Τι σημαίνει εκκληθέν κεφάλαιο:

Σημασία για τους **πρόσθετους λόγους έφεσης**, αναίρεσης και στην **αντέφεση**. Εκεί προσέχουμε γιατί εκεί χρειάζεται εκκληθέν **ή αναγκαίως συνεχόμενα**. Κεφάλαιο είναι η οριστική διάταξη προσβαλλόμενης απόφασης η οποία αποφαινεται επί του παραδεκτού ή του βασίμου. Το κονδύλιο είναι κάτι διαφορετικό. Σε ένα αυτοκινητικό,

εγώ μπορεί να έχω πολλές ζημίες –αυτά είναι διαφορετικά κονδύλια και δεν χρειάζεται να ασκήσω έφεση ως προς κάθε ζημιά [πχ το σασμάν, τα τζάμια..].

Αγωγή και ανταγωγή είναι διαφορετικά κεφάλαια; Καταρχήν είναι διαφορετικά κεφάλαια. Αλλά όχι στο πλαίσιο που η άσκηση του ενός αποκλείει την άσκηση του άλλου.

Αναγκαίως συνεχόμενα: Παράδοση του μισθίου και αποζημίωση λόγω μη έγκαιρης παράδοσης της χρήσης του μισθίου. Πρόκειται για αναγκαίως συνεχόμενα γιατί υπάρχει όντως σχέση **προδικαστικότητας, θετική και αποθετική ζημία**. Είναι; Είναι αναγκαίως συνεχόμενα. Ουσία της υπόθεσης και δικαστικά έξοδα. Είναι αναγκαίως συνεχόμενα. *Αν εξαφανιστεί η εκκαλουμένη, η αντέφεση θα δικασθεί; Όχι.* Ενώ είναι αναγκαίως συνεχόμενα.

Συμμετοχή τρίτου στην δίκη

Προσεπικαλώ τον αναγκαίο ομόδικο. **Μίνι πρακτικό:** Ο Α, μεταβιβάζει στον Β το επίδικο πράγμα, μετά την κατάθεση της οικείας αγωγής (βεβαίως και μπορεί! 225 ΚΠολΔ ενώ διαρκεί η εκκρεμοδικία!). α) μπορεί να συμμετάσχει στην δίκη αυτός στον οποίο μεταβιβάστηκε και β) με ποιον τρόπο γ) αν χάσει κάποιος διάδικος τι μπορεί να κάνει;

Α) μπορεί να ασκήσει παρέμβαση. Η παρέμβαση θα είναι αυτοτελής πρόσθετη, γιατί αν χάσει ο άλλος διάδικος υπέρ του οποίου παρεμβαίνει, καλύπτεται από το δεδικασμένο.

Γ) μπορεί να ασκήσει έφεση; Ναι. Πρέπει να την στρέψει εναντίον του αντιδίκου.

Θέμα 2ο Ιουνίου 2019

Η ανώνυμη εταιρεία Α με πωλήσεις ανά τον κόσμο προμήθευε επί έτη με ηλεκτρονικές συσκευές την **ομορρυθμη εταιρεία (ΟΕ) Β** με μερική πίστωση του τιμήματος. **Την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της είχε εγγυηθεί ο Γ (ΑΚ847).** Όπως συνηθίζεται στις εμπορικές συναλλαγές, τα συμβαλλόμενα μέρη ανά τακτά χρονικά διαστήματα προέβαιναν σε εκκαθάριση των οικονομικών τους σχέσεων με την εξαγωγή ενός χρεωστικού υπολοίπου που αναγνώριζε εγγράφως η Β (ΑΚ 873). **Στα έτη της κρίσεως η Β αντιμετώπισε δυσκολίες με αδυναμία εκπληρώσεως των υποχρεώσεων της και αποκτήσεως νέων προϊόντων.**

Αλλεπάλληλες συμφωνίες για τη διευθέτηση των υποχρεώσεων της Β προς την Α δεν κατέστη δυνατόν να τηρηθούν. Κατόπιν τούτου **η Α άσκησε στο αρμόδιο δικαστήριο αγωγή κατά της Β, του εγγυητή Γ, και του ομορρύθμου εταίρου Δ** που κατά νόμο ευθύνεται απεριορίστως και εις ολόκληρον για τις υποχρεώσεις της ΟΕ. Με την αγωγή ζητήθηκε η καταβολή του ποσού των 138.500€ από διαδοχικές συμβάσεις πωλήσεως. Στη δίκη **κατέθεσαν εμπροθέσμως προτάσεις η ενάγουσα Α, η εναγόμενη Β και ο εναγόμενος Γ. Δεν κατέθεσε προτάσεις ο Δ** καίτοι υπήρξε νομότυπη επίδοση της αγωγής προς αυτόν. Με τις προτάσεις **η Β αρνήθηκε την ύπαρξη του χρέους με προβολή της ενστάσεως εξοφλήσεως. Ο Γ υποστήριξε** ότι η αγωγή ήταν έναντι αυτού απορριπτέα ως **νόμω αβάσιμη** αφού δεν απαντούσε σ' αυτήν

ισχυρισμός ότι η εγγύηση δόθηκε εγγράφως με αναφορά και της ημερομηνίας. Πρόβαλε επίσης επικουρικώς σε συμψηφισμό ανταπαίτησή του ποσού 18.000€ που αφορούσε τόκους για απαίτησή του που είχε προβληθεί επιτυχώς με συμψηφισμό σε άλλη δίκη με ενάγουσα την Α κατ' αυτού και η οποία είχε γίνει δεκτή (η ανταπαίτηση που είχε προβληθεί συμψηφιστικώς) τελεσιδικώς. Η Α με την προσθήκη – αντίκρουση των προτάσεων της (237.2) αρνήθηκε την αλήθεια και τη νομική βασιμότητα των ισχυρισμών των Β και Γ. Μεταξύ άλλων υποστήριξε ότι το επίδικο χρεos υφίσταται, δικαιούται εξάλλου το ποσό της αγωγής και με βάση την αφηρημένη αναγνώριση χρέους (ΑΚ873) ενώ για την εγγύηση υποστήριξε ότι το θέμα του τύπου αφορά τον εγγυητή Γ και ως δανειστής δεν είχε υποχρέωση επικλήσεως του με το δικόγραφο της αγωγής. Σε κάθε περίπτωση προσκομίζει το έγγραφο της εγγυήσεως που ανεύρε στο αρχείο της (η Α). Υποστήριξε ακόμα ότι δεν υπάρχει ανταπαίτηση του Γ για τους τόκους καθότι το δικαστήριο που είχε κρίνει για την ένσταση συμψηφισμού (του Γ) στην μεταξύ τους δίκη είχε αποφανθεί εσφαλμένως ως προς αυτήν.

Το δικαστήριο διαπιστώνει από το περιεχόμενο της αγωγής ότι η επίδικη αξίωση για την καταβολή του τιμήματος των 138.500€ είχε υποπέσει σε παραγραφή. Έλαβαν πάντως χώρα αποδείξεις με παραδεκτό τρόπο από τις οποίες προέκυψε ότι τα πωληθέντα από την Α είχαν πραγματικό ελάττωμα που δικαιολογούσε τη μείωση του τιμήματος κατά 80.000€.

Το δικαστήριο εξέδωσε απόφαση με την οποία απέρριψε την ένσταση εξοφλήσεως, καταδίκασε την Β και τον Δ στην καταβολή του ποσού των 58.500€ (138.500 – 80.000) λόγω της ελαττωματικότητας των προϊόντων Απέρριψε προσέτι ως απαράδεκτο τον ισχυρισμό της Α για την αφηρημένη αναγνώριση ενώ ως προς τον Γ απέρριψε την αγωγή ως αόριστη λόγω του θέματος του τύπου. Η απόφαση κηρύχθηκε παραδεκτώς προσωρινώς εκτελεστή.

Η Α επέσπευσε αναγκαστική εκτέλεση κατά της Β με την τήρηση της νόμιμης προδικασίας. Επέβαλε κατάσχεση σε εμπορεύματα στο χώρο της που ανήκαν όμως κατά κυριότητα στην ΣΤ, η οποία είχε προβεί στην πώληση με επιφύλαξη κυριότητας (ΑΚ532) Η ΣΤ το πληροφορήθηκε αυτό φρονεί όμως ότι δεν κινδυνεύει το δικαίωμα της. Παράλληλα η Α επέβαλε κατάσχεση εις χείρας του πιστωτικού ιδρύματος. Π για τυχόν απαιτήσεις της Β. Το πιστωτικό ίδρυμα προέβη σε καταφατική δήλωση για το ποσό των 10.000€.

Κατά της αποφάσεως άσκησαν έφεση όλα τα διάδικα μέρη. Μεταξύ άλλων, ο ερημοδικασθείς Δ ισχυρίσθηκε με την έφεση ότι εσφαλμένως το δικαστήριο δεν απέρριψε την αγωγή λόγω παραγραφής και σε κάθε περίπτωση προβάλλει τώρα τον σχετικό ισχυρισμό ως λόγο εφέσεως

Ερωτάται:

- 1) Ορθώς έκρινε το δικαστήριο με την επιδίκαση στην Α του ποσού των 58.500€;
- 2) Πως αξιολογείτε τους ισχυρισμούς των Α και Γ ως προς την εγγύηση (το θέμα του τύπου και της ημερομηνίας); Ορθώς έκρινε το δικαστήριο ;
- 3) Παραδέκτως απέρριψε το δικαστήριο τον ισχυρισμό της Α για την αφηρημένη αναγνώριση χρέους;

- 4) Πως αξιολογείτε τους εκατέρωθεν ισχυρισμούς των Α και Γ για την ανταπαίτηση από τους τόκους καίτοι δεν ασχολήθηκε το δικαστήριο με το θέμα αυτό;
- 5) Πως αξιολογείτε τους ισχυρισμούς του Δ σε σχέση με την παραγραφή;
- 6) Είναι ορθή η νομική αξιολόγηση της ΣΤ' ότι δηλαδή δεν κινδυνεύει το δικαίωμα της;
- 7) Τι συνέπειες επάγεται η καταφατική δήλωση του πιστωτικού ιδρύματος;

Απαντήσεις:

1) Μια αγωγή μπορεί να έχει νομική βάση αλλά δεν είναι υποχρεωμένη πχ να αναγράφει τον νόμο. Πρέπει να έχει ιστορική βάση και ορισμένο αίτημα συγκεκριμένο. Ουσιαστικά το ερώτημα είναι αν μπορεί το δικαστήριο να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως τα πραγματικά ελαττώματα. Εδώ το ερώτημα ουσιαστικά αυτό είναι. **Μήπως είναι παραβίαση της αρχής της συζητήσεως ή της διαθέσεως;** Μήπως επιδίκασε περισσότερα από όσα ζητήθηκαν; Ένα τέτοιο γεγονός (το ότι υπήρξε ελάττωμα) όμως δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη λόγω του συζητητικού συστήματος και αυτό μάλιστα θεμελιώνει και λόγο αναίρεσης. Το συζητητικό αναφέρεται σε ισχυρισμούς ενώ της διαθέσεως αναφέρεται σε αίτημα.

Το ζήτημα που προκύπτει εδώ είναι ότι το γεγονός αυτό δεν προτάθηκε από κάποιον διάδικο αλλά προέκυψε από τις αποδείξεις και το δικαστήριο το έλαβε υπόψη του αυτεπάγγελα. → 559.9

2) **Σύμβαση εγγύησης του ΑΚ.** Ο τύπος είναι υποχρεωτικός. Ο τύπος είναι σίγουρα θεμελιωτικός. Σχετικά με τον τύπο, ο τύπος είναι συστατικός ενώ η ημερομηνία δεν είναι. Κατά κρατούσα γνώμη, ο τύπος ανήκει στα θεμελιωτικά. **Θα πρέπει να επικαλεστεί την τήρησή του ο ενάγων.** Διαφορετικά, είναι νόμω αβάσιμη η αγωγή (νμλγ: την θεωρεί ως απαράδεκτη, δίνοντας στον διάδικο την δυνατότητα να επανέλθει) ή έστω αόριστη. Δεν ισχύει το ίδιο για την ημερομηνία. Δεν είναι συστατική.

Ό,τι όμως είναι θεμελιωτικό ΠΡΕΠΕΙ να το πεις στην αγωγή και όχι μετά με προσθήκη. **Άρα ο ενάγων που επικαλείται την σύμβαση εγγύησης, πρέπει ο ίδιος να πει ότι –κοιτα- υπήρχε σύμβασης εγγύησης και να ο συστατικός τύπος.**

3) Μεταβάλλεται η ιστορική αιτία. Γιατί η αναγνώριση χρέους είναι αλλαγή της ιστορικής αιτίας; Είναι δύο διαφορετικές συμφωνίες η αναγνώριση χρέους και η πώληση. [παραλληλισμός με παράδειγμα περί απόκτησης κυριότητας με συμβόλαιο και με χρησικτησία].

4) Εδώ παίζει προδικαστικότητα λόγω της ενστάσεως συμψηφισμού. Αναπτύσσεται η θετική λειτουργία του δεδικασμένου. Προκύπτει από την ένσταση συμψηφισμού.

5) Η παραγραφή λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως. Είναι γνήσια ή καταχρηστική ένσταση; **Η ένσταση παραγραφής είναι γνήσια και ΔΕΝ λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως αλλά πρέπει να προταθεί** με αίτημα [577 ΚΠολΔ]. Όμως, εν προκειμένω ο Δ είναι ερημοδικασθείς. Παρόλα αυτά, αφού είναι ομόρρυθμος εταίρος εκπροσωπείται από τους άλλους αναγκαίους ομοδίκους. Για αυτό τον λόγο δεν ισχύει και το 528.

Πάμε λοιπόν, στην προβληματική του 527. Η παραγραφή είναι γνήσια ένσταση, χρειάζεται αίτημα και αυτά. Άρα πρέπει να αποδειχτεί εγγράφως. Είναι το 527, η περίπτωση 6.

6) Αναγκαστική εκτέλεση, 1036 ΑΚ (κτήση κινητού παρά μη κυρίου) – 532 και αναγκαστική εκτέλεση. Ο τρίτος μπορεί να κάνει την ανακοπή του τρίτου, **ωστόσο η μνλγ έχει πει ότι μπορεί να ασκείται αυτό καταχρηστικά, οπότε το λέω και αυτό.**

7) **Κατάσχεση εις χείρας τρίτου** – κλασική ερώτηση. 938 (αίτηση αναστολής). Αίτημα προσωρινής διαταγής και επίδοση αυτής. Αν την κερδίσω, εννοείται θα επιδώσω στην τράπεζα της προσωρινή διαταγή. **Συνέπειες: αναγκαία/ εκ του νόμου εκχώρηση** και ο κατασχών είναι πλέον ο δανειστής. Αυτό γίνεται χάριν ή αντί καταβολής;

25/5/2023

Ερήμην απόφαση είναι εκτελεστός τίτλος; Όχι γιατί υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας [ερήμην απόφαση δεν είναι εκτελεστός τίτλος]. Ανακοπή για να ακυρωθεί η πράξη εκτέλεσης. Μέσα σε ποια προθεσμία όμως. Επίσης ποια η διαφορά για άμεση και έμμεση εκτέλεση;

Απαντήσεις: πλειστηριασμός ακινήτου είναι έμμεση, κατάσχεση εις χείρας τρίτου είναι έμμεση. Αποβολή από το ακίνητο. Είναι άμεση. Στην άμεση σε διώχνει μία και έξω.

Ανακοπή του 933 μέσα σε Προθεσμίες: 934 1 α και 934 1 β. Η πρώτη έχει να κάνει . Το ακίνητο πάει στο β και έτσι η αποβολή από το ακίνητο πάμε στο β. Από την ώρα που θα τον αποβάλει, συντάσσει την έκθεση – τότε επέρχεται η αποβολή. Από την αποβολή έχεις 30 ημέρες. Για τα ακίνητα οι μέρες είναι 45 από την κατάσχεση. —> 934.1.α //η ύπαρξη απαίτησης είναι στο α, πχ αν έχω μια ερήμην απόφαση και πάει ο άλλος να εκτελέσει, αν υπάρχουν θέματα ενεργητικής νομιμοποίησης.

Ανακοπή κατά του αντιδίκου και κατά της υπ' αριθ. Τάδε πράξης.

Ερωτήσεις επιπλέον:

- Μου αρκεί ότι θα ασκήσω ανακοπή; Χρειάζεται ακόμα και αναστολή της εκτέλεσης. **938.2 αν πρόκειται για ακίνητο.** Μπορώ να ζητήσω αναστολή εκτέλεσης για ακίνητο; Πριν μπορείς – στην αρχή αρχή της εκτέλεσης είμαστε. Το ίδιο είναι το δικαστήριο του 938 με το 933;
- Μπορώ να καταγγείλω την μίσθωση αν είμαι Υπερθεματιστής; Θέλω το ακίνητο χωρίς νοικάρηδες. Η μίσθωση όμως προηγείται της κατασχέσεως. Μπορώ να τον καταγγείλω; Ναι και ας προϋπάρχει η μίσθωση
- Ποιοι είναι οι λόγοι ανακοπής και υπό ποιες προϋποθέσεις;
 - ο Κατά εκτελεστού τίτλου
 - ο Κατά της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης
 - ο Κατά της απαίτησης

- πχ εξόφληση = έχει γίνει μια εκτελεστή απόφαση. Η εξόφληση είναι μία καταχρηστική ένσταση. Εφόσον δεν προβλήθηκε στην δίκη προβάλλεται απαραδέκτως. – 933.4
 - άφεση χρέους; ΣΟΣ **Τα συμβολαιογραφικά έγγραφα δεν παράγουν δεδικασμένο.**
 - Αν η εξόφληση λάβει χώρα μετά την τελεσιδικία;
- Κατά ποιου στρέφεται η εκτέλεση γενικά /καταρχήν; Κατά αυτών που υπάρχει δεδικασμένο και εκτελεστότητα. Κοιτάζω επίσης 919 και 920. Και κατά των παιδιών του; Θα πρέπει να ξανακάνει επίδοση της επιταγής προς εκτέλεσης.
- Μπορώ να αποδείξω την κατάχρηση με ένορκη βεβαίωση; Όχι. Δεν μπορώ να αποδείξω οτιδήποτε στην αναγκαστική εκτέλεση με μάρτυρες πχ. Μόνο όμως με έγγραφα και δικαστική ομολογία // 933.5! Ένορκες βεβαιώσεις οπότε αποκλείονται. —> αυτή η απόδειξη αφορά σε όλες τις περιπτώσεις αναγκαστικής εκτέλεσης; Αφορά όλα.

Επίλυση πρακτικών:

Πρακτικό 1:

Ο Α άσκησε αγωγή κατά των Β και Γ και ζήτησε να υποχρεωθούν οι τελευταίοι να του καταβάλουν εις ολόκληρον

α) το ποσό των 50.000 ευρώ ως περιουσιακή ζημία από αδικοπραξία λόγω σωματικής βλάβης που του προξένησαν οι Β και Γ σε σχετική συμπλοκή τους και

β) το ποσό των 20.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δέχθηκε εν μέρει την αγωγή και υποχρέωσε τους Β και Γ **με προσωρινώς εκτελεστή απόφαση** να καταβάλουν εις ολόκληρον στον Α το ποσό των **20.000 ευρώ για τη ζημία** και το ποσό των **5000 ευρώ για την ηθική βλάβη**.

Ο Α επέδωσε την απόφαση στον Β στις 20-3-2013* και ο Β άσκησε έφεση **στις 25-3-2013** επικαλούμενος εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων ως προς το κεφάλαιο της περιουσιακής ζημίας του Α. Έφεση άσκησε και ο Α **στις 20-4-2013 την οποίαν έστρεψε μόνον κατά του Β** και ζήτησε να εξαφανιστεί η απόφαση λόγω εσφαλμένης εκτίμησης των αποδείξεων και να γίνει εξ ολοκλήρου δεκτή η αγωγή του. Έφεση άσκησε και ο Γ **στις 22-4-2013 και ζήτησε να εξαφανιστεί** η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, λόγω κακής εκτίμησης των αποδείξεων και να απορριφθεί η αγωγή του Α.

Ο Β ισχυρίστηκε ότι η έφεση του Α είναι **απαράδεκτη, διότι δεν έχει στραφεί και κατά του Γ**. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την έφεση του Γ ως **εκπρόθεσμη**, ενώ δέχθηκε εν μέρει την έφεση του Β και συνακόλουθα την αγωγή του Α και υποχρέωσε τους Β και Γ να καταβάλουν στον Α το **ποσό των 10.000 ευρώ ως περιουσιακή ζημία και το ποσό των 3000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση** λόγω ηθικής βλάβης.

Ο Α επέσπευσε αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β με βάση την ως άνω απόφαση. Ο Β άσκησε ανακοπή υποστηρίζοντας ότι κακώς επισπεύδεται εκτέλεση εναντίον του, διότι έχει ήδη ασκήσει αναίρεση κατά της ως άνω απόφασης του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και αίτηση αναστολής εκτέλεσης της απόφασης, η οποία εκκρεμεί στον Αρειο Πάγο και σε κάθε περίπτωση ο Α είναι συνυπαίτιος κατά 60% στην πρόκληση της σωματικής του βλάβης και την περιουσιακή του ζημία.

Στη συνέχεια επειδή ο Α πιστεύει ότι ο Β δεν έχει περιουσία για την ικανοποίηση της απαίτησής του ζητά με αυτοτελή αίτηση να διαταχθεί η προσωπική κράτηση του Β μέχρι 3 μήνες.

Ερωταπαντήσεις:

Α) α) Είναι παραδεκτή η έφεση του Α και τι θα αποφασίσει το δικαστήριο ως προς τον ισχυρισμό του Β ;

Η προθεσμία είναι 30 μέρες από την επίδοση. Ισχύει και τα τον διάδικο που επιδίδει αυτή η προθεσμία; Είναι παραδεκτή η έφεση; Είναι εκπρόθεσμη γιατί η προθεσμία ισχύει και για αυτόν που επέδωσε η προθεσμία [από την επίδοση]. Ως προς τον ισχυρισμό του Β: είναι απαράδεκτος γιατί είναι απλοί ομόδικοι οι Β και Γ και επομένως την στρέφει κατά όποιου θέλει → απόρριψη ισχυρισμού του Β ως νόμω αβάσιμος. [αντίθετο του 517]

Β) β) Ορθώς απέρριψε την έφεση του Γ το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ;

κακώς αφού ισχύει η καταχρηστική προθεσμία η οποία και είναι 2 έτη από την δημοσίευση της απόφασης. Αν όμως ήταν αναγκαίοι ομόδικοι οι β και γ; Πχ έχουμε μια αγωγή διανομής ακινήτου. Από την μία πλευρά έχουμε κάτι ξαδέλφια. Πρέπει να γίνει επίδοση σε όλους και να στρέφεται κατά όλων. Αν δεν επιδώσει στους άλλους, τότε πρόκειται για απαράδεκτο συζήτησης.

* όταν ένα πρακτικό μας λέει ότι ο ενάγων επέδωσε στον τάδε σημαίνει πως επέδωσε ΜΟΝΟ σε αυτόν αφού αλλιώς θα έλεγε σε όλους ή και στον άλλον!!!

Γ) γ) Είναι ορθή η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ως προς την αποδοχή της έφεσης του Β και την εν συνεχεία μερική αποδοχή της αγωγής του Α, όπως αναφέρεται στο πρακτικό ;

Είναι εσφαλμένη η απόφαση. Η απόφαση έχει εκκληθεί μόνο ως προς το κεφάλαιο της ζημίας και όχι της ηθικής βλάβης αλλά και μόνο από αυτόν. Άρα το δικαστήριο δεν μπορεί μετά να εκδώσει μια απόφαση πάνω σε ζήτημα που δεν έχει εκκληθεί.

Ο Β δεν άσκησε έφεση ως προς το κεφάλαιο της ηθικής βλάβης και το δικαστήριο χειροτέρεψε την θέση του Α χωρίς να έχει ζητηθεί κάτι τέτοιο → 559.9

Δ) δ) Είναι νόμιμοι οι ισχυρισμοί του Β που περιέχονται στην ανακοπή ;

έπρεπε να ζητήσει ανακοπή και να ζητήσει και την αναστολή εκτέλεσης και 565 (πρώτος ισχυρισμός) – (δεύτερος ισχυρισμός) 933.4: εφόσον έχουμε δεδικασμένο δεν μπορείς να ξαναπιάσεις την ουσία στην εκτέλεση. Αν είναι συμβολαιογραφικό, έχεις παραπάνω δυνατότητες αφού δεν παράγεται δεδικασμένο.

Ε) ε) Είναι νόμιμη η αίτηση για την επιβολή προσωπικής κράτησης του Β ;

1047.2 και έτσι δεν είναι νόμιμος ο ισχυρισμός περί προσωπικής κράτησης.

Πρακτικό 2:

Ο Α άσκησε κατά του Β αναγνωριστική αγωγή ακυρότητας λόγω εικονικότητας μιας σύμβασης πώλησης ακινήτου που καταρτίστηκε στην Αθήνα ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Η κατάθεση της αγωγής έγινε στις 30-3-2020. Ο Β ισχυρίστηκε νομίμως με τις προτάσεις του ότι α) το δικαστήριο είναι κατά τόπο αναρμόδιο, διότι είναι κάτοικος Λαμίας, και σε κάθε περίπτωση διότι το ακίνητο κείται στην Κόρινθο, β) ότι για την απόκτηση δικανικής πεποίθησης από το δικαστήριο ως προς την ιστορική βάση της αγωγής δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη οι προσκομισθείσες από τον Α ένορκες βεβαιώσεις, κατ' εφαρμογή του άρθρου 393 παρ. 2 ΚΠολΔ το οποίο απαγορεύει την απόδειξη κατά του περιεχομένου εγγράφου, όπως εδώ της σύμβασης πώλησης ακινήτου, γ) ότι εν πάση περιπτώσει η κλήση προς λήψη των ενόρκων βεβαιώσεων δεν αναφέρει τη διεύθυνση της κατοικίας του ενόρκως βεβαιώσαντος.

Επί πλέον ο Β κατέθεσε ανταγωγή με αυτοτελές δικόγραφο στο δικαστήριο στις 28-5-2020 και ζήτησε να υποχρεωθεί αυτός να του καταβάλλει το ποσό των 54.000 ευρώ από αδικοπραξία.

Ο Α ισχυρίστηκε προς απόκρουση της ανταγωγής του Β ότι α) το δικαστήριο είναι κατ' ύλη αναρμόδιο, διότι η ανταγωγή υπάγεται λόγω ποσού στην υλική αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου, β) ότι σε κάθε περίπτωση η ανταγωγή δεν έχει ασκηθεί εμπροθέσμως, γ) ότι η ανταγωγή δεν είναι συναφής προς την αγωγή του Α.

Ερωταπαντήσεις:

α) Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο για τους πιο πάνω ισχυρισμούς των Α και Β;

Ισχυρισμοί του Α: δεν εφαρμόζεται εδώ η αποκλειστική δωσιδικία του 29 αφού πρόκειται για δικαιοπραξία και σύμβαση. Για τον δεύτερο ισχυρισμό, ναι μεν καταρχήν έχουμε περιορισμούς του 393, όμως όταν πρόκειται περί εικονικότητας μπορούμε γιατί στρέφονται κατά του κύρους και όχι κατά του περιεχομένου του εγγράφου. Αυτό δεν εμπίπτει καν στο πραγματικό της διάταξης του 393. Το ότι είναι εικονική στρέφεται κατά του κύρους. Υπάρχει και ένας τρίτος ισχυρισμός και είναι 48 και 42 ΚΠΟΛΔ. Πρέπει να επικαλεσθεί δικονομική βάση γιατί το 424 δεν έχει αυτή την περίπτωση που αναφέρεται στην διεύθυνση του εναγομένου. Αν μπορεί να αποδείξει δικονομική βλάβη μόνο. [θυμάμαι πως θέλουμε 2 μέρες (4 ουσιαστικά) για κλήση. Αν δεν λέει διεύθυνση θα. Πρέπει να επικαλεστεί δικονομική βλάβη]

Ισχυρισμοί του Β: 34 ΚπολΔ// στο ίδιο ή κατώτερο. Δεν μπορεί η ανταγωγή μου να δικαστεί. Δεν απαιτείται να είναι συναφής η ανταγωγή απλά απαιτείται να ανήκει στην ίδια διαδικασία. Ως προς το θέμα του εμπροθέσμου: 238 [αν δω προθεσμίες κλπ εκεί θα πάω!]. Είναι παραδεκτή λοιπόν; Δεν είναι αφού κατά το 238 πρέπει να κατατεθεί και να επιδοθεί. Τις προσεπικλήσεις και παρεμβάσεις τις επιδίδεις σε όλους ενώ την ανταγωγή στον αντίδικο.

Β) β) Αν υποτεθεί ότι η αγωγή απορριφθεί ως αόριστη, τι θα πράξει το δικαστήριο ως προς την ανταγωγή;

κατά την ορθή άποψη θα εξετασθεί και δεν θα απορριφθεί λόγω της αυτοτέλειας της ανταγωγής. Αυτό προκύπτει από την δογματική θέση της αγωγής. Δογματικά είναι αυτοτελής αγωγή.

1/6/2023

Κατάσχεση εις χείρας τρίτου

Είναι έμμεση εκτέλεση. Ο τρίτος δεν μπορεί να προβάλλει λόγους ουσιαστικούς ως ανακοπή.

Εκχώρηση και δήλωση του τρίτου. Από την επόμενη της επίδοσης στο τρίτος έχει υποχρέωση να πάει και να τα πει όλα αλλιώς θα είναι υπεύθυνος για αποζημίωση. Δεν μπορεί να μιλήσει για την ουσία της απαίτησης ή την εγκυρότητα του τίτλου. Υποχρέωση για δήλωση μέσα σε σύντομες προθεσμίες. Ο δανειστής έχει το όπλο του 986.

1/6/2023

Η Α, έχοντας επιδώσει στις 11.6.2018 κατά του συζύγου της Β επιταγή κάτω από προσωρινώς εκτελεστή απόφαση που της επιδίκασε διατροφή 700 ευρώ το μήνα, λόγω του γάμου της με τον Β, επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση στο μισθό του Β εις χείρας της επιχειρήσεως Γ στην οποία εργαζόταν, ως τρίτης, επιδίδοντας σ' αυτήν στις 20.6.2018 κατασχετήριο. Ο Β λαμβάνει από την επιχείρηση στην οποία εργάζεται 1500 ευρώ το μήνα ως μισθό. Ερωτάται: α) Είναι έγκυρη η κατάσχεση του μισθού του Β ; β) Έχει σημασία για το κύρος της κατασχέσεως το γεγονός ότι ο Β πριν από την κατάσχεση είχε ήδη ασκήσει έφεση κατά της εναντίον του καταδικαστικής αποφάσεως ; γ) Με ποιο τρόπο μπορεί να επιχειρήσει να αμφισβητήσει ο Β την εγκυρότητα της κατάσχεσης και το κύρος της κατάσχεσης; δ) Η επιχείρηση Γ ως τρίτη κατά της οποίας επιβλήθηκε η κατάσχεση μπορεί να προτείνει παραδεκτά τους δύο ανωτέρω ισχυρισμούς ;

Απαντήσεις: α) Ναι είναι έγκυρη η κατάσχεση του μισθού. Η προσωρινά εκτελεστή απόφαση είναι τίτλος εκτελεστός και για την επιβολή αναγκαστικής κατασχέσεως εις χείρας τρίτου, τηρήθηκε η προδικασία του άρθρου 926 παρ. 1 και εφόσον πρόκειται για απαίτηση διατροφής που στηρίζεται στο νόμο, η κατάσχεση εις χείρας τρίτου επιτρέπεται έως το μισό του μισθού, κατ' άρθρο 982 παρ. 2, αφού ληφθούν υπόψη τα ποσά που εισπράττει ο υπόχρεος, το μέγεθος των υποχρεώσεων που του δημιουργεί ο γάμος του για αντιμετώπιση των οικογενειακών αναγκών. Εν προκειμένω, ο μηνιαίος μισθός του Β είναι 1500 ευρώ, το ποσό των 700 ευρώ δεν υπερβαίνει το ½. β) Δεν αρκεί ή άσκηση εφέσεως για την αναστολή της εκτελεστότητας εφόσον πρόκειται για προσωρινά εκτελεστή απόφαση. Θα πρέπει να ζητηθεί αναστολή της εκτελεστότητας της αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 912. γ) Με ανακοπή του άρθρου 933. 934 1^α. δ) Η επιχείρηση Γ ως τρίτη κατά της οποίας επιβλήθηκε η κατάσχεση δεν έχει δικαίωμα να προβάλλει ενστάσεις ή γενικότερα ισχυρισμούς για την ακύρωση της κατασχέσεως αναφερόμενους στην εγκυρότητα της κατάσχεσης και το κύρος της, παρά μόνο αν το κατασχετήριο δεν περιέχει τα στοιχεία του άρθρου 983 ή δεν κοινοποιήθηκε σ' εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση (άρθρο 987).

Απαντήσεις στο πρακτικό:

Σημαντικά είναι τα άρθρα 982 επ. Σχετικά ειδικά με τα ακατάσχετα. ΣΟΣ στις εταιρικές μερίδες ομορρύθμων εταιριών **τα κέρδη πάντα κατάσχονται αλλά η εταιρική μερίδα όχι**. Από ε επόμενα στο 982 όχι.

983 ΣΟΣ: επίδοση και στον τρίτο και στον καθού. Αρχίζουμε από τον τρίτο αλλά όχι υποχρεωτικά. ΣΟΣ είναι μέσα σε 8 μέρες [από την επόμενη] από την επίδοση στον τρίτο, επιδίδουμε και στον καθού η εκτέλεση. Αν δεν κάνω δήλωση σαν τρίτος εξομοιώνεται με αρνητική δήλωση. Αυτή η δήλωση γενικά πρέπει να είναι ακριβής. Δήλωση του τρίτου: 986 και ανακοπή του δανειστή. Με την ανακοπή μπορεί να ζητηθεί και αποζημίωση.

Πρακτικό και απαντήσεις:

Α) έχει προσωρινά εκτελεστή απόφαση και φυσικά και έχει εκτελεστό τίτλο. Οι μισθοί είναι ακατάσχετοι εκτός όμως λέει ο νόμος αν πρόκειται για διατροφή που στηρίζεται στον νόμο. Για αυτό λοιπόν, είναι έγκυρη. Έχει τηρηθεί η προδικασία αφού έχει επιδόσεις επιταγή αλλά και κατασχετήριο. Έχει τηρηθεί το 3ήμερο του 926. Εφόσον πρόκειται για διατροφή που στηρίζεται στον νόμο επιτρέπεται ως το μισό του μισθού του. Άρα είναι έγκυρη η κατάσχεση. Θα πρέπει εννοείται να έχει γίνει και επίδοση και στον β.

Β) πάμε στο 521.2. Αν βλέπουμε ερώτηση σχετικά με έφεση και κατάσχεση το μυαλό μας πάει στο ανασταλτικό αποτέλεσμα. Μια άποψη είναι 521.2., μια άλλη είναι πως πρέπει να έχουμε 912 εκτός από την έφεση. // 912 ασκούμε έφεση και αναστολή της απόφασης. Δεν αρκεί όμως η άσκηση εφέσεως για την αναστολή της εκτελεστότητας εφόσον πρόκειται για προσωρινή απόφαση και για αυτό εκτός από την έφεση πρέπει να ζητηθεί και αναστολή βάσει του 912 – είναι η μόνη περίπτωση που η έφεση δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Γ) αμφισβήτηση του κύρους και της εγκυρότητας της κατάσχεσης από τον καθού. Αφορά πράξη εκτελέσεως και για αυτό μπορεί να ασκήσει ανακοπή του 933. Ερήμην τελεσίδικη απόφαση και επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης; εφόσον έχεις πράξη εκτέλεσης ζητάς την ανακοπή της με 933 για ακυρότητα. Αν είσαι τρίτος κάνεις ανακοπή με το 936. Έχουμε το ένδικο βοήθημα της ανακοπής.

Δ) τι μπορεί να προβάλλει η γ σαν επιχείρηση; 987. Προσοχή τότε ο τρίτος μπορεί να προσβάλλει την κατάσχεση. Αν πχ εγώ κάνω κατάσχεση σε ακατάσχετο μπορεί η εταιρεία να προβάλλει αυτόν τον λόγο; Το 987 είναι περιοριστικά αναφερόμενο και μόνο αυτά μπορεί να προσβάλλει. Αν είναι ακατάσχετα ο τρίτος θα το πει στην δήλωσή του.

Έξτρα: ισχύουν οι προθεσμίες του 934; Ναι αλλά ο καθού πρέπει να προλάβει την δήλωση του τρίτου.

8/6/2023

Πριν την λύση του πρακτικού:

Γενικά:

Πότε μια έφεση απορρίπτεται ως κατ' ουσία και πότε ως απαράδεκτη σε περίπτωση ερημοδικίας;

524.3: Πρώτα εξετάζω το παραδεκτό της εφέσεως. – ας πούμε ότι είναι παραδεκτή. Μετά η έφεση απορρίπτεται παρά την ερημοδικία του εκκαλούντος ως ανυποστήρικτη κατ' ουσία.

Αν είναι απαράδεκτη η έφεση του εκκαλούντος και ερημοδικεί ο εκκαλών; Είναι απαράδεκτη η έφεση και έχω απλή ομοδικία και μετά αναγκαστική ομοδικία.

- Το παραδεκτό εξετάζεται πριν την βασιμότητα (πχ ασκήθηκε έφεση την 31^η μέρα από την προθεσμία της έφεσης ενώ ακόμα ερημοδικώ). Αν είναι απαράδεκτη θα απορριφθεί και τελεσιδικεί η πρωτοβάθμια απόφαση. έχει

ερημοδικία στον πρώτο βαθμό – εγώ σαν δικαστής εφέτης θα του επιτρέψω να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας; / ή ακόμα και σε αγωγή είμαι 15 ετών και ασκώ αγωγή ενώ ακόμα είναι και ερήμην. θα βγάλει παράβολο ανακοπής ερημοδικίας; Μήπως τίθεται θέμα εννόμου συμφέροντος; Δηλαδή και την αγωγή να διασώσει με ανακοπή πάλι απαράδεκτη θα είναι.

- ΣΟΣ: επί ερημοδικίας του εκκαλούντος και απόρριψη ως ανυποστήρικτη κατ' ουσία υπό την προϋπόθεση ότι είναι παραδεκτή- πρώτα εξετάζουμε το παραδεκτό της εφέσεως και μετά τα άλλα.

Αναίρεση:

1,6,8,14,19 είναι οι σημαντικοί λόγοι αναίρεσης

Σχετικά με τον 1: εδώ ανήκει η νομική αοριστία. Η ποσοτική και πραγματική στο 14. Παράδειγμα νομικής αοριστίας: δεν προϋποθέτει τα απαραίτητα κατά τον νόμο στοιχεία. Πχ δεν έχω πληρώσει το δικαστικό ένσημο. Και απορρίπτεται η αγωγή μου και ασκείται έφεση- συνεχίζεται να απορρίπτεται γιατί πάντα δεν πληρώνω. Αυτό είναι απαράδεκτο του 14.

Ερημοδικάζομαι στον πρώτο βαθμό και ασκώ έφεση. Εκδίδεται απόφαση. Ποιον λόγο αναίρεσης έχω για παράνομη ερημοδικία; Δεν είναι ο 6. Ο ισχυρισμός μου στην έφεση θα είναι η παράνομη ερημοδικία. Αφού έχει εκδοθεί απόφαση του εφετείου κατ' αντιμωλίαν δεν μπορώ να πω το 6. Προσοχή! για να πω τον 6 θέλω είτε ερημοδικία στον δεύτερο βαθμό είτε να ασκώ αναίρεση κατά της πρωτόδικης. Εδώ ο 14 θα καταπιεί τον 6.

559.19: έλλειψη νόμιμης και όχι νομικής βάσης. Νόμιμη είναι όταν έχω πρόβλημα στην ελάσσονα πρόταση του συλλογισμού [= τα πραγματικά περιστατικά], μόνο στην αιτιολογία των πραγματικών περιστατικών. **Η νόμιμη βάση πάσχει αν δεν αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά καλά ή καθόλου.** Αντίθετα, αν είχαμε τέλεια περιγραφή των πραγματικών περιστατικών και καταλήγαμε σε άλλον κανόνα δικαίου, έχουμε έλλειψη νομικής βάσης του 559.1. Η νομική αοριστία αφορά την νομική βάση και τα αναγκαία κατά τον νόμο στοιχεία. *Πχ εγώ σκόνταψα και έπεσα- αν η απόφαση δεν λέει πχ το ότι έπεσα ή ότι έπεσα από άλλο λόγο είναι έλλειψη νόμιμης βάσης. Αν αντίθετα λέει η απόφαση ότι έπεσα αλλά δημιουργείται ενδοσυμβατική ευθύνη είναι έλλειψη νομικής βάσης [γιατί πρέπει να καταλήξει στην αδιοπρακτική ευθύνη].*

Εκτέλεση:

1.

Πρέπει να ασκήσω ανακοπή μέσα στην προθεσμία του 934.1.α αν έχει μια ερήμην απόφαση εφετείου ο δανειστής. Αντίθετα, μήπως μπορώ να περιμένω τον πλειστηριασμό; Δεν μπορώ να προβάλλω έλλειψη εκτελεστού τίτλου, προδικασία στον πλειστηριασμό. Αυτά ΜΟΝΟ στο 934.1.α.

Προσοχή στην άμεση και έμμεση εκτέλεση. Σος παρατηρήσεις:

1.

- Άμεση είναι η αποβολή και η κατάσχεση στο ακίνητο. Σε διεκδικητική αγωγή ακινήτου, έρχεται ο επιμελητής και σε διώχνει. Άλλο παράδειγμα **άμεσης** εκτέλεσης είναι η απόδοση κινητού πράγματος κατά **943**, 941, 942
- 947 1 και 2 : έμμεση ενώ 947.3 άμεση. Κατάσχεση εις χείρας τρίτου είναι επίσης έμμεση. Γιατί όμως; Κατάσχεση από τον τρίτο, επειδή βρίσκεται στα χέρια του τρίτου.
- Άμεση : 30 μέρες προθεσμία για το 934.1.α → δεν υπάρχει πλειστηριασμός στην άμεση εκτέλεση! Είναι μόνο άμεση και για αυτό είναι 30 μέρες και δεν γίνεται να είναι 45 μέρες. Είναι ουσιαστικά πρώτη και τελευταία πράξη μία πράξη. Αντίθετα στην έμμεση είναι 45 μέρες.

2.

Μπορώ να έχω απόφαση κατά του α και να εκτελέσω κατά του β; Ναι αν είναι ειδικός διάδοχος, στην ΟΕ και στον ομόρρυθμο εταίρο για χρέη της εταιρείας, καθολικός διάδοχος. Τι πρέπει να κάνω για να επισπεύδω κατά αυτών των προσώπων; **Πρέπει να επιδώσει ξανά την επιταγή.**

3.

915 και 916. Η απαίτηση υπό αίρεση ή προθεσμία. Για να κάνω αναγκαστική εκτέλεση πρέπει να πληρωθεί η αίρεση. Αν η απόδειξη του βέβαιου προέρχεται από έγγραφο: τι έγγραφο πρέπει να είναι; Τι έγγραφο είναι πχ η βεβαίωση ότι έχει δοθεί δάνειο; Είναι έγγραφο μαρτυρίας- αν πρόκειται για το ίδιο το έγγραφο δανείου είναι έγγραφο διαθέσεως ενώ η βεβαίωση ότι έχει δοθεί δάνειο είναι έγγραφο μαρτυρίας. 915 – βέβαιο. Ένα έγγραφο μαρτυρίας δεν κάνει μια απαίτηση βέβαιη.

Το εκκαθαρισμένου του 916: να προκύπτει το ποσό και οι τόκοι ή να μπορούν να υπολογιστούν. 916 – εκκαθαρισμένο

4.

Όριο για να γίνει αναγκαστική εκτέλεση; Είναι το 1 έτος. Αλλιώς πρέπει. Να δοθεί εκ νέου επιταγή.

5.

Μόνο για ελαττώματα του κατασχετηρίου ή ότι δεν έγινε επίδοση στον καθού → ΜΟΝΟ για αυτά μπορεί να ασκήσει ανακοπή ο τρίτος στην εκτέλεση εις χείρας τρίτου. Αν κάνει για άλλο λόγο τότε είναι απαράδεκτο.

Ιούνιος 2017

ΘΕΜΑ 1^ο

Ο Α εκμίσθωσε διαμέρισμά του στους Β και Γ προκειμένου αυτοί να το χρησιμοποιούν ως κατοικία. Για την καταβολή του μισθώματος και όλων των σχετικών χρηματικών υποχρεώσεων από τη σύμβαση μίσθωσης συμφωνήθηκε μεταξύ των συμβαλλομένων **ενοχή εις ολόκληρον των Β και Γ** ΑΚ 481. Μετά από ορισμένο

χρονικό διάστημα ο Α διαπιστώνει φθορές στο μίσθιο που κατά τη γνώμη του προήλθαν από κακή χρήση του. Διαμαρτυρίες του προς τους μισθωτές δεν είχαν αποτέλεσμα. Κατόπιν τούτου **ασκεί αγωγή αποζημίωσης κατά του Β** στο αρμόδιο δικαστήριο με αναφορά στη σύμβαση μισθώσεως, στις προκληθείσες φθορές και στο ποσό της ζημίας το οποίο και αιτείται να του καταβληθεί. Ο Β με τις εμπροθέσμως καταβληθείσες προτάσεις του ισχυρίστηκε ότι η αγωγή είναι απορριπτέα για νομικούς και πραγματικούς λόγους. Συγκεκριμένα, **ο Β πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι στην αγωγή δεν απαντούσε ισχυρισμός ότι οι φθορές είναι πέραν εκείνων που προήλθαν από τη συνήθη και συμφωνημένη χρήση μισθίου και για τα οποίες ευθύνεται κατά νόμο ο μισθωτής ΑΚ 592.** Η αγωγή ήταν **επίσης απορριπτέα γιατί δεν είχε στραφεί και κατά της Γ** που είχε επίσης την ιδιότητα της μισθώτριας. Ως προς την ουσία της υπόθεσης ισχυρίστηκε ότι **δεν υπήρχαν φθορές πέραν από τις συνήθειες για τη συμφωνημένη χρήση του μισθίου.** Σε κάθε περίπτωση προβάλλει την **ένσταση επισχέσεως** για αξίωση καταβολής δαπανών στις οποίες προέβη στο μίσθιο και για τις οποίες βαρύνεται ο εκμισθωτής. Από την πλευρά του **ο Α ζήτησε με παραδεκτό δικονομικό τρόπο την απόρριψη όλων των ισχυρισμών του του Β.** Ιδίως σε σχέση με τον πρώτο ισχυρισμό ανέφερε ότι η αγωγή του είναι πλήρης. Σε κάθε περίπτωση προσθέτει τώρα κατά τη συζήτηση ότι οι φθορές δεν ήταν τέτοιες που προκλήθηκαν από τη συνηθισμένη χρήση του μισθίου. Ήταν ασυνήθειες και άσχετες με τη συμφωνηθείσα χρήση.

Έλαβαν χώρα αποδείξεις. **Το δικαστήριο τελικώς απέρριψε τους ισχυρισμούς του Β** για την έλλειψη της αγωγής και για το γεγονός ότι η αγωγή δεν στρέφεται και κατά της Γ. Απέρριψε επίσης ως **αόριστη την ένσταση επισχέσεως.** Σε σχέση με τις φθορές δεν μπόρεσε να σχηματίσει παρά την εξάντληση όλων των αποδεικτικών δυνατοτήτων πλήρη δικανική πεποίθηση. **Εξέδωσε απόφαση που δέχεται κατ ουσίαν την αγωγή.** Η ασκηθείσα έφεση του Β με λόγο έφεσης την εσφαλμένη εκτίμηση αποδείξεων **δεν οδήγησε σε θετικό αποτέλεσμα** καίτοι το δευτεροβάθμιο δικαστήριο προβληματίστηκε αν θα έπρεπε να απορρίψει την αγωγή ως αόριστη.

Στη συνέχεια ο Α προβαίνει αφού τήρησε ότι απαιτείται από το νόμο σε καταγγελία της μισθώσεως ΑΚ (594) λόγω των φθορών και ενόψει της ήδη τελεσίδικης αποφάσεως για την αποζημίωση. **Ο Β αμφισβητεί την ύπαρξη φθορών** για τις οποίες ευθύνεται, δηλαδή για την ύπαρξη φθορών πέραν των συνήθων για τη συμφωνηθείσα χρήση και ζητά ως εκ τούτου την απόρριψη της αγωγής. Η καταγγελία κατά τη γνώμη του είναι άκυρη. **Αντίθετα ο Α φρονεί ότι υφίσταται δεδικασμένο για** το θέμα αυτό από τη πρώτη δίκη και δεν εξετάζει μάρτυρες. Σε εξέταση των μαρτύρων προβαίνει ο Β που επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς του. **Το δικαστήριο διαπιστώνει τη μη ύπαρξη φθορών πέρα των συνήθων και απορρίπτει την αγωγή.** Με την αγωγή αποζημίωσης ο Α είχε ζητήσει και τη λήψη του μέτρου της προσωπικής κράτησης ως μέσου εκτελέσεως λόγω των φθορών στο μίσθιο 1047 ΚΠολΔ. Το αίτημα απερρίφθη από το δικαστήριο **ως μη νόμιμο.** Κατόπιν τούτου ο Α δρομολόγησε αναγκαστική κατάσχεση σε ακίνητο του Β με τήρηση της προδικασίας.

Ερωτάται:

1) Ποιος δικονομικός προβληματισμός υποκρύπτεται στον ισχυρισμό του Β για την έλλειψη της αγωγής σε σχέση με τις φθορές; Τι φρονείτε σχετικά ;

Κρατούσα θέση είναι πως πρόκειται για ένσταση. Αν εδώ υπάρχει νομική αβασιμότητα, διορθώνεται αυτό με τις προτάσεις; Κρατούσα θέση είναι πως όχι.

2) Έπρεπε ο Α να στρέψει την αγωγή και κατά της Γ ,όπως ισχυρίσθηκε ο Β ;

Δεν έπρεπε καθώς είναι απλοί ομόδικοι- η ενοχή εις ολόκληρον είναι απλή ομοδικία. Σχέση πρωτοφειλέτη με εγγυητή σχετικά με την ύπαρξη της οφειλής είναι αναγκαία πχ και θα έπρεπε να γίνει τα αντίθετο.

3) Έκρινε ορθά το δικαστήριο στην πρώτη δίκη για την αποζημίωση ενόψει του αποτελέσματος της αποδεικτικής διαδικασίας για τις φθορές

4) Δεσμεύεται ο Β να επαναφέρει την ένσταση επισχέσεως στην επισπευδόμενη εναντίον του αναγκαστική εκτέλεση με την κατάσχεση ακινήτου του στην οποία προέβη ο Α ;

Μπορεί να ξανά- προταθεί; Προτάθηκε και άρα θα λέγαμε όχι δεν μπορεί να προταθεί. ΟΜΩΣ προσοχή, απορρίφθηκε ως αόριστη και για αυτό τον λόγο θα μπορεί να προταθεί ξανά. Είναι σαν να λέμε ότι απορρίφθηκε ως απαράδεκτη.

5) Ορθά έκρινε το δικαστήριο της δεύτερης δίκης για την καταγγελία απορρίπτοντας την αγωγή καίτοι υπάρχει η πρώτη απόφαση για την αποζημίωση; Για πραγματικά γεγονότα ΔΕΝ υπάρχει δεδικασμένο και άρα ορθά έκρινε. **Το αν υπήρχαν ή όχι φθορές αυτό είναι ένα πραγματικό γεγονός!!**

6) Μπορούσε το δευτεροβάθμιο δικαστήριο να απορρίψει την αγωγή του Α ως αόριστη ,όπως προβληματίστηκε ενόψει του προβληθέντος λόγου εφέσεως ;

Εκτός μεταβιβαστικού είναι το απαράδεκτο και το νόμω αβάσιμο της αγωγής. **Ακόμα και αν άσκησε έφεση σχετικά με την κακή εκτίμηση των αποδείξεων (πρώτο ασανσέρ) εντούτοις το παραδεκτό και το νόμω βάσιμο ελέγχονται αυτεπαγγέλτως (δεύτερο και αυτόνομο ασανσέρ!).**

7) Μπορεί ο Α να επισπεύσει εκτέλεση και κατά της Γ με βάση τον εκτελεστό τίτλο που έχει κατά του Β ;

Βεβαίως και όχι.

8) Ορθώς απερρίφθη το αίτημα του Α για προσωπική κράτηση του Β ως μη νόμιμο;

Ναι αφού πρόκειται για σύμβαση [κάτι τέτοιο είπε].

9) Με βάση την παράσταση του Β για την έλλειψη της πρώτης αγωγής ποια αναιρετική πλημμέλεια θα συνέτρεχε ;

Έπρεπε να πει κάτι- το γεγονός ότι δεν τον είπε δεν τόπων εντάσσει στον προσήκοντα κανόνα δικαίου. Πρόκειται για νομική αβασιμότητα για 559.1. Είναι νομική

αβασιμότητα εδώ; Ναι. Του λέει και αλήθεια να είναι αυτά που λες δεν αρκούν για να σε εντάξω στον προσήκοντα κανόνα δικαίου.

2019 Σεπτέμβριος, θέμα 1^ο

Α) είναι μη νόμιμο το αίτημα, πρόκειται για πραγματικό γεγονός. Η πλημμελής εκπλήρωση των υποχρεώσεων είναι πραγματικό γεγονός.

Β) το δεδικασμένο δεν αφορά ποτέ σε πραγματικά περιστατικά. [πχ πλημμελής εκπλήρωση υποχρεώσεων, φθορές στο μίσθιο = ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ]

Γ) ... ενάγοντες στην πρώτη δίκη...: πρόκειται για απλή ομοδικία.

Δ) δεν υπάρχει δεδικασμένο

Ε) μήπως πρόκειται για πραγματικά περιστατικά τα οποία δεν επικαλέστηκαν; Είναι διαφορετικό από την εξόφληση- η εξόφληση μπορεί να ληφθεί υπόψη αυτεπαγγέλτως. Υπήρξε ισχυρισμός των εναγόντων ή όχι; Αν δεν υπήρχε τέτοιος ισχυρισμός, είναι παραβίαση του συζητητικού και ελέγχεται αυτό αναιρετικά με τον 8.

➔ Αν κάτι προέκυψε από τις αποδείξεις; Προσοχή! Τα αποδεικτικά μέσα έρχονται για να στηρίζουν τους ισχυρισμούς! Δεν μπορεί το δικαστήριο να λάβει υπόψη του κάτι που δεν έχει προταθεί ή δεν έχουν επικαλεστεί με τους ισχυρισμούς του κάτι, τότε προκύπτει ότι δεν μπορεί να το λάβει υπόψη το δικαστήριο ακόμα και αν προκύπτει από τις αποδείξεις.

Στ) ένσταση